

pŮvodní obrázek / *Luc Vernimmen* * **Miš-Maš** k ukončení ročníku **2019** * Vybráno / *Ze fčas poslaných*
řtipných péefek * Seriál „30“ / *Zlaté časy Těčka - závěr* * **Téma** / *Steinberg a My* * Z domova / **Frk**, Koš-

e-GAG

týř, Plotěná, Neprakta, Šlitr, Sekora, Vico + Shooty v Praze, Slíva * **Časopisy** / *Nebelspalter, Eulenspiegel, Private Eye, Sorry, Bumerang* * **Galérie** / *Saul Steinberg* * **Blíženci** / *Boty vyprávějí* * **Ret-ro VIII** / *Hruboň: Renčín a časopisy pro děti* * **Re-cenze** / 2x = *Rock in caricatura; Plexus (1968)* * **Panáci** / *Holého a Hrubého* * **Z archivu** / *Lips, Kája a Jára* * **Mistři pláten** / *Guernica* * **Z tisku** / **O hu-moru** * *Teorie* / *Superata: O satíře* * **Kdo je kdo** / **SETÍK** * **Z pošty** / **Bez obalu: Jsou to jen obálky!** * **GAG** / **Nové: staré ročníky 2013 i 2014** visí v *Car-*

toon Gallery * **Nápad** / **Záhřeb v. Praha** * **Objev** / Veleknihna *L. Kotrhy* * **Ze světa:** Chorvatsko, Polsko, Itálie, Slovensko, Malta, Ukrajina aj * **Ha!** / **Jury A. D. to nezvládla!** * **Výsledky** / Belgie, Korea, Lucembursko, Itálie, Rumunsko, Řecko, Indonézie, Kolumbie, Chorvatsko, Turecko * **Soutěže a Kalendarium** / **Dnes naposledy!**

Měsíčník autorů + přátel české karikatury e-číslo 2019 / 12 17. ročník

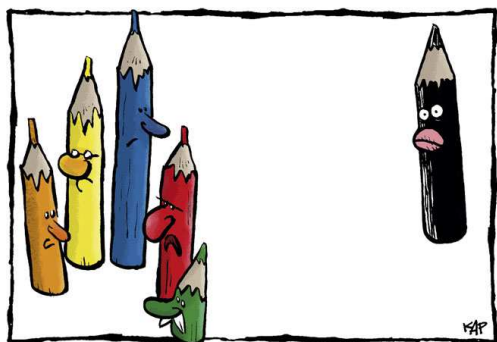
Kresby: AZIMI, BANKSY, BARTÁK, BERNARD, BOUTON, BRAVO, BREZEL, DABROWSKI, DEANGELIS, DOUŠA, DUDEK, FABBRI, FIEDLER, FITSIMMONS, FRK, FRÝBA, GOURMELIN, GROLIK, GROPPER, GATTO, HAĐÁK, HEIDARI, HOLÝ, HORST, HRUBÝ, HULUP, JABLONOVSKÝ, JAZ, JUJKA, KAMENSKÝ, KÁNDL, KATZ, KOHLÍČEK, KOSANOVIČ, KOŠTÝŘ, KOTRHA, KOTYZA, KULOVANÝ, LAGATOR, LINEK, MARTENEK, MASTALERZ, MATUŠKA, McLACHLAN, MEŠÁR, MIHATOV, MIRAE, MLEJNKOVÁ, NEPRAKTA, NOVÁK, OTTO, PAŘÍK, PICHON, PITRA, PLOTĚNÁ, PRALOVSKÝ, REISENAUER, RENČÍN, SAUDEK, SEARLE, SEMPÉ, SERRE, SETÍK, SLÍVA, STANKULOV, STEINBERG, SULAJ, ŠLITR, TEICHMANN, TOPOR, TOMASCHOFF, TUMJING, VERNIMMEN, VICO, VOBR, VRÁNA, VYORAL, WEIGEL, ZAK, ZARADKIEWICZ, ZIFČÁK, ŽVICKÝ.

Kreslený původník / Luc Vernimmen z Belgie: Každému cokoliv... (v r. 2020)

Toto je poslední e-GAG (v podobě měsíčníku!) V příštím roce vyjdeme šestkrát - jako dvou-měsíčník. Ročník 2020 zahájíme číslem 1 - už 15. února! Těšíme se - těšte se! (edy)

Výběr / Z nekorektních myšlenek a vtipů na téma korektnost

Korekce nekorektnosti je třeba!

Název "Časy se mění" anebo "Všechno je jinak". Či dokonce "Kam jsme došli?" Kdo to ví, odpoví! My jsme na otázku odpovědět neuměli. Nedaří se vybrat jeden z nápadů, který by se nejvíc hodil jako titul k poznámce o krizi satirické kresby, která se šíří po někdejším ráji svobody názoru.

Právě ve Spojených státech se to děje nejvýrazněji a my můžeme jen doufat, že se časem kyvadlo opět vrátí či vychýlí opačným směrem k svobodné kreslené satíře, k historicky osvědčeným postupům a

grafickým symbolům pro rozlišování pohlaví, rasy, národnosti, náboženství, jak je v té naší části lidstva známe po celá (nebo necelá?) staletí.

Tomi Ungerer - brzy už jen v muzeu

Zatímco budeme čekat, až se tak stane, můžeme si v této rubrice namíchaných textů a obrázků jen připomenout, jak to bylo fajn, když si třeba v Muzeu Tomi Ungerera mohli před pár lety dovolit plakát (viz vedle!). Šlo o výstavu na přelomu let 2010 / 2011 ve Strasbourgu, tedy ve stejnou roční dobu, jakou máme nyní.

Psalo se k tomu: "Le dessin politique est l'une des facettes les plus marquantes de l'œuvre de Tomi Ungerer. Une exposition entièrement consacrée à ce thème réunit pour la première fois, au Musée Tomi Ungerer, dessins originaux et affiches conservés dans la collection du musée et collages récents et inédits provenant de la collection privée de l'artiste".

Charlie tehdy čelní útok přes řadu obětí odrazil

Bylo to ve Francii, kde se různá tabu vždy rázně překračovala a po Hara-Kiri převzal štafetový kolík revolučních kreseb (i textů) dnes ve světě známější týdeník Charlie Hebdo. Kdo má mít navrch, zda černá či bílá síla, kdo je většina a kdo menšina, to by bylo dnes téma jako prase! Ovšem jen pro lidi beze smyslu pro humor a pro smysluplnou výtvarnou zkratku.

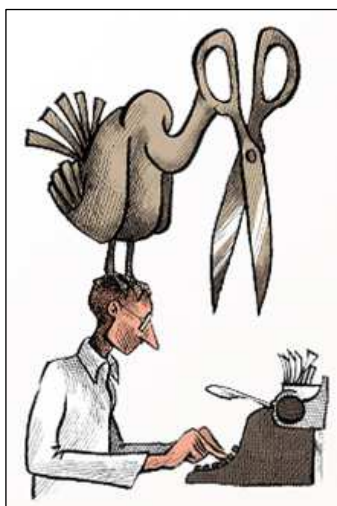
Naštěstí opačných tvorů, vtipné kritice oddaných umělců a jejich příznivců žije v rozlehlé oblasti "galského pohoutí" (vytvořeno podle vzoru "poohří") stále řada. Stejně dlouhá jako dřív.

Ale co teď s tou americkou ranou do zad?

To se o Americe už říci nedá. Soudě dle zpráv přímo z USA, je možné se vlastně trefovat jen do vlastního prezidenta - tím se ovšem tamní média (překvapivě ta, které jsme dosud považovali za liberální a demokratická) nijak neliší od cartoonové webstránky z Iránu, která vypsal na téma nejlepšího anti-trumpího vtipu soutěž, přesněji stálo online rubriku pro karikaturisty odkudkoliv.

V německy mluvící Evropě si toho ještě troufají všimát. Vedle vidíte, jak se činí **Andreas Prüstel**. "Dnes nenakreslím ani jednu karikaturu Trumpa!" - zařiká se (marně?) na obrázku kreslíř. Určitě by bylo zajímavější, kdyby byl Trump žena! Nejlépe hodně menšinová Židovka muslimského vyznání a ještě tmavé pleti. Co by se s tím pak dalo v žánru povolené karikatury (v mediální oblasti při Washingtonu D. C.) počít?

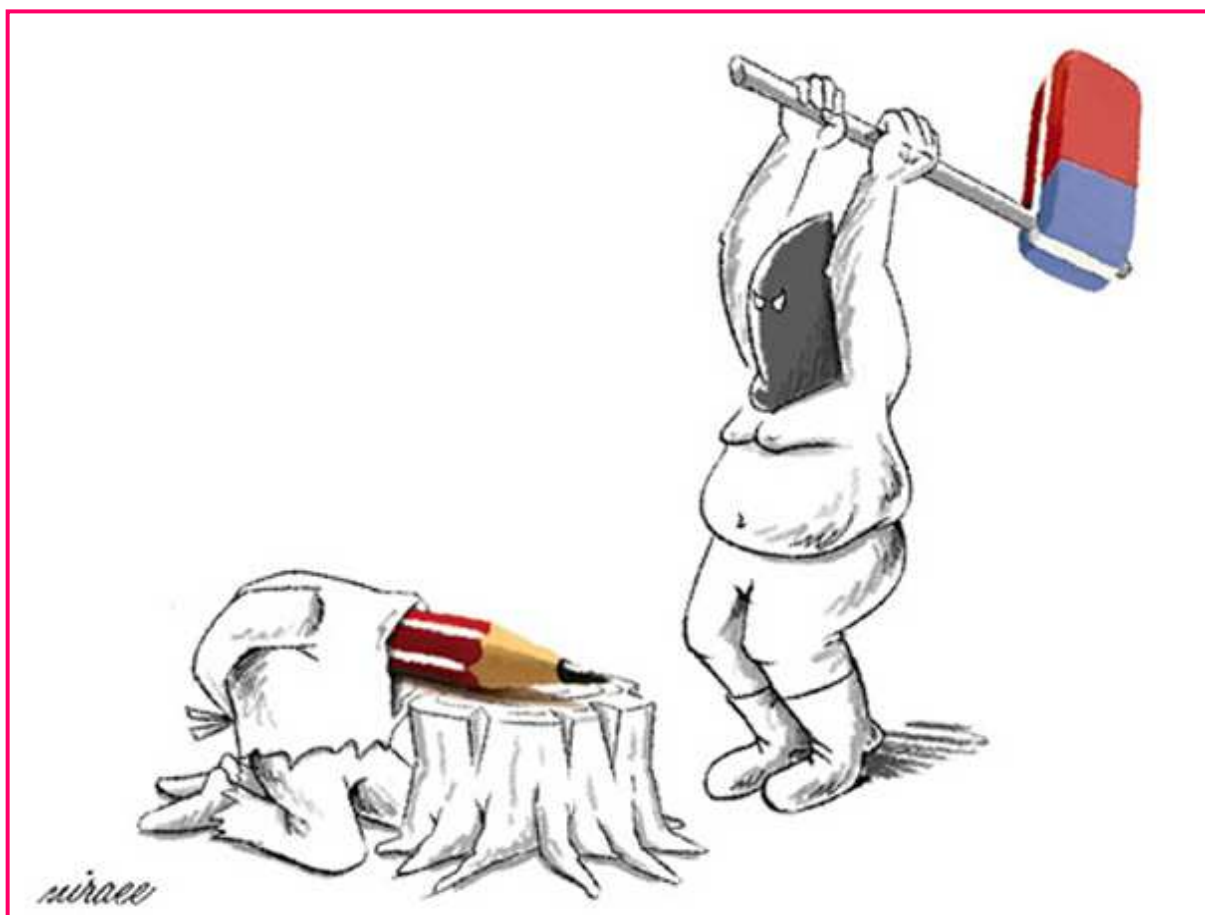
Staré způsoby - jen v nové formě!

I v Evropě se dějí podobné věci (činy), ale zatím spíš jde o konflikty řešené více v médiích než v ulicích a třeba v Nizozemsku si prý nakonec konzervativní zastánci starých pořádků poradili s útokem průbojné agitky za vybělení tváře jedné tamní předvánoční figurky jménem Pete. Neplést si ho s Černým Petrem! Ani s králem Baltazarem, co ve frontě na Ježíška stojí až tam vzadu. A údajně tam i nadále může drze vystrkovat tu svou bradu. Zatím však ani v Evropě není vyhráno, i když je snad možné nadále pěstovat dětský karban pod názvem **černý** (nikoliv s námi dlouhodobě navrhovaným názvem **rudý**) **petr**. Ten ovšem stále zůstává v rukou karikaturistům, stejně jako klasickým novinářům bojícím se (**viz vlevo**) cenzorových nůžek. Obrázek má však pokud jde o srozumitelnost už namále, protože brzy mu nikdo neporozumí. Proč nůžky? A co tam ten člověk vlastně dělá?

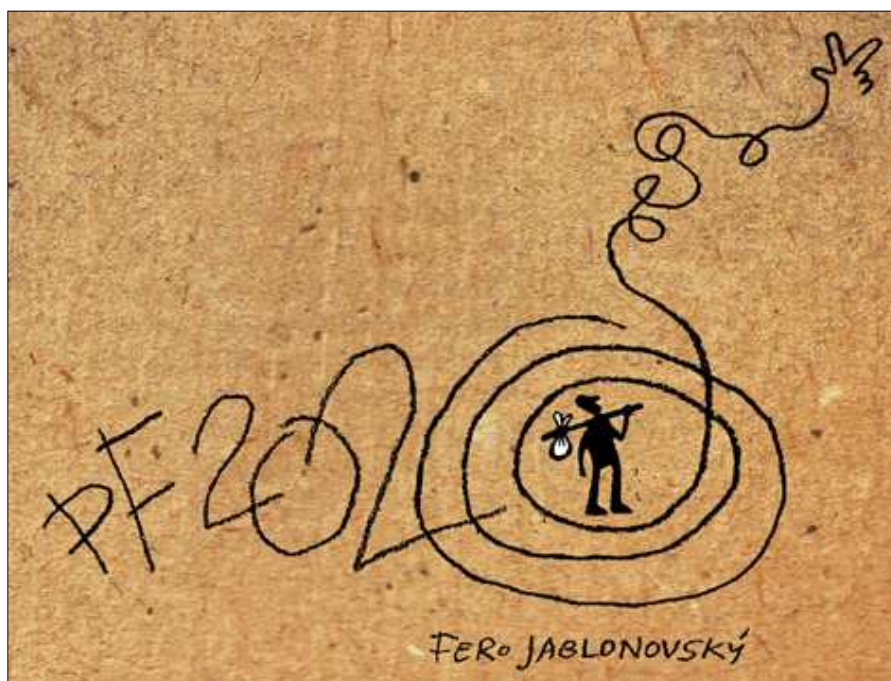
Nůžky nebo guma - Krvavé či nekrvavé řešení?

Stojíme teď tedy před novým úkolem, jak karikaturou vyjádřit (a odmítnout) mazání (nejen textu) na monitoru a to na dálku bezdrátově. A ještě ke všemu ne cenzorem, nýbrž šéfem příslušného i-média. Zatím jsme s tímto nápadem nedošli moc daleko - i když vlastně ano - viz pokus o krvavější verzi **vpravo** - **auto-ra neznáme**, ale určitě si ho jednou najdeme!

Takže to pořád vypadá nějak srozumitelněji, když to někdo vyjádří způsobem, který prezentujeme ve větším formátu úplně dole. Konkrétně více symbolicky, když kromě ostrého ořezávká, které má k dispozici pro svou tužku karikaturista, má zase cenzor (kat) svou popravčí guma. **Autor** má jméno **Ali Mirae** a je dle všeho z Iránu...

Připravil (ih)

**Jen tři kousky,
tři ukázky - ale
za mnoho dalších.**

Může to vyhlížet, že jsme sáhli a vytáhli poslepu z pytlíku tři kresby. Ale ne. Nebylo to žádné losování, ani výběr promyšlený tak, aby zde byly koncem roku zastoupeny různé styly. Či různí autoři kreslené legrace... Bylo to tak, že jsme to sice neprozradili, ale už jsme věděli, že příští číslo GAGu vyjde až dlouho po Novém roce 2020. A bylo jasné, že v půli února už nemá smyslu abonenty GAGu obtěžovat mnohonásobně proším *pé ef*. Uzávěrka letošního čísla 12 musela být před 15. prosincem a tak jsme vyzvali autory, kteří už mají své p. f. 2020 vymyšlené anebo dokonce hotové (!) ať ho tentokrát do redakce pošlou v předstihu. Že nás sice potěší i ty z konce roku, ale pokud chcete svým blahopřáním obdařit své kolegy a další čtenáře, musíte konat ihned. S pocitem řádného karikaturisty!

A bylo to. Díky.

A jak to nakonec dopadlo? **Prvé tři novoročenky vidíte.** Ale stejně jsme ještě pár dalším jejich péefko šoupli do silvestrovské rubriky "Miš-Maš". Když tam zbylo trochu místa! /red./

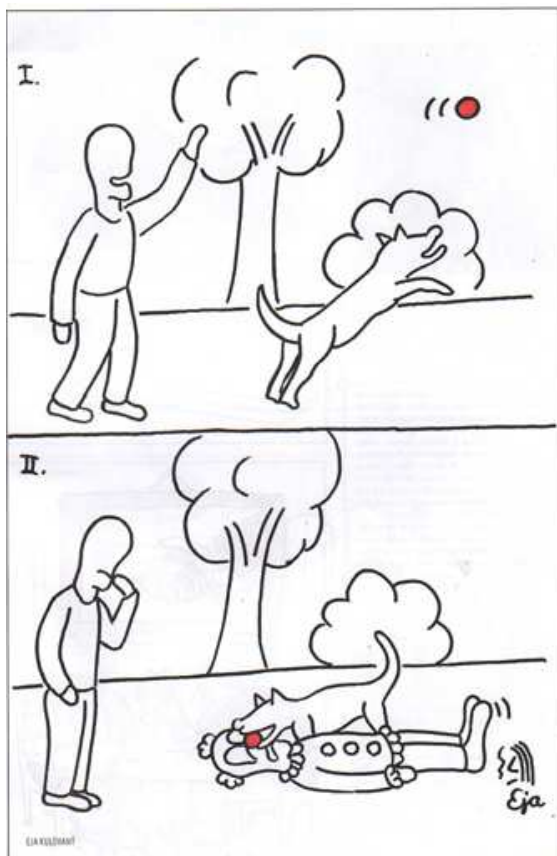
Sorry číslo 11 (listopad)

Asi to netřeba připomínat, ale pro jistotu. Humor, kterým se v našem magazínu v této rubrice zabýváme, je ten "kreslený" - tedy ten výtvarný... Tím vylučujeme ze hry nikoliv slova a texty, které jsou součástí kresleného vtipu, ale různé jiné žánry - a že jich je. Od anekdoty, přes veselé básně až po humoristické povídky, romány ší přímo komediální dramata...

Tentokrát jsme se soustředili právě na kreslený humor, který využívá právě svou nejsilnější "zbraň". Tou je kontrast mezi slovem a obrazem. Tedy kupříkladu použití známého slovního obratu na zcela nečekaném místě, v jiném prostředí než by bylo lze očekávat. Anebo nápodobu známého termínu jiným slovem. Ale v kontextu pochopitelným a svým tvarem blízkým termínu v našem prostředí často užívanému. Třeba ztrácet svou soudnost místo ztrácet "sudovost" **Borise Pralovszkého**. Nebo "močný" místo vodné... od **Petra Duda**. **Vránin** "rozvětvený" strom a na něm rozvěšená početná rodina. De facto vzorový ba i v tomto směru vzorný příklad poskytuje vtip **Marka Douši** o jeho "jednoduché" ženě. Ale všechny čtyři fóry mají svůj nápad a jeho správné kresebné provedení. A právě pro tento druh vtipů má Sorry velké pochopení (je jich tu vždy dost) a my zase porozumění.

Trochu jsme tu zabředli do teoretizování o tvorbě kreslených vtipů - založených na využití známých slovních obrátů, příměrů či hovorových výrazů - vlastních pouze českému čtenáři/divákovi. Pokusme se tedy na základě jiného vtipu, který je autorem předkládán beze slov, upozornit, že tato obecně méně dnes využívaná forma tvorby (s mezinárodnějším dosahem) má i svá úskalí. Viz další stránka!

To první a vlastně jediné spočívá v nutnosti ovládat kresebnou techniku, tedy v základní kreslířské zručnosti. Jelikož zdaleka ne každý měl ve škole jedničku z kreslení a jen málokdo z českých karikaturistů má patřičné vyšší výtvarné vzdělání, musí to autor řešit „samoucky“. A ne vždy pomůže pouze vytvoření takového svérázného (osobitého) stylu, který víceméně kreslíře omlouvá tím, že se ke svému neumění viditelně přiznává - a naopak si tím u diváka „pomáhá“.

Kdysi to velmi pregnančně vyjádřil ve svém dlouhém příspěvku karikaturista (filmař a spisovatel) **Jiří Brdečka** (1965) když vyčítal autorům **steinbergovské nové vlny**, že mnohý z nich svou „uměleckou“ kresbou vlastně maskuje základní nedostatečnost v kreslířské technice. V parádní polemice s **Jiřím Jiráskem** a spol. na stránkách dvou masových kulturních periodik (dnes takových už nevidět!) psal, že tím jejich vtipy trpí, neb jsou pro běžného konzumenta až nerozumné. Platí to i dnes a **Eja Kulovaný viz obr. vlevo**) jehož kresbu jsme už po dvou letech díky dobrým nápadům „vzali na milost“ (a není sám) teď může sloužit jako příhodná ilustrace. Dvě zahnuté čárky, které mají naznačit pohyb,

se u míčku (asi zbytečně) dají strpět. Ale stejný „výtvarný prostředek“ u chodidel šaška už nemůže nahradit pejskův aport „míčku“ k páníčkovi. Zde jde o dramatickou situaci, která přímo volá po dynamickém obrázku, z něhož by bylo hned jasně patrné, co a jak pes dělá či udělal - prostě, že jde o záměnu míčku a klaunského nosu. Strom v pozadí totiž ukazuje, že se muž nehnul a pes nejspíš klauna k němu přivlekl. Tady sice červená barva k pochopení pomůže, ale potenciál vtipu je zbytečně uzemněn statikou dolní kresby...

Kresby: **Jména autorů** najdete uvnitř textu

BUMerang č. 21 (listopad)

si uhání světem (tím elektronickým zcela bez hranic) jako zběsilý dvakrát do měsíce a my se radujeme z jeho starobylé formy tištěné na 12 stránkách novinového formátu v sobotních přílohách slovenského Športu. Protože ho nacházíme v redakční schránce i mimo gmail...

Vlevo vidíte, jak se informace o existenci časopisu, který se pořád vrací, dokáže šířit po staru i v pražském měsíčníku. To když se pod prapůvodním názvem studentské sametopadovské „taškařice“ **Fámyzdat** objevuje v Sorry na prostřední dvoustraně 13 -14 vtip od **Fedora Vico** - právě z Bumerangu. A naopak.

Do třetice tento (a další) vidíte (a

že ty *Fámy* jsou v názvu rubriky coby **vtip** - pochopitelný jen v souznění z tehdy populárním termínem "samizdat". V té době neexistoval internet ani e-mail a šíření dezinformací, dnes na síti tak běžné, si museli vzít na starost mladí žurnalisti. A moc se to líbilo. Toto sdělení je určeno právě těm, kdo se ke "sdílení" našeho e-GAGu (a v něm rubriky Časopisy) dostává s pomocí webových stránek - kromě známé Cartoon Gallery jsme na kompletní aktuální GAG narazili i v Chorvatsku a v Polsku (Hajnos). Jelikož jsme toho zde o čerstvém Sorry moc nevedli, nebudeme ani příliš slídit v (před)posledním Bumerangu. Takže co jsme ještě z prosincového čísla 21 vybrali?

Zde jsou dvě ukázky. Vlevo další z řady *Serváců* (dva v tomto čísle!) *Fera Mráze* - nemáme ale sílu zkoumat, dle jakého klíče jsou nasazovány do Bumerangu (tento je ze září a má pořadové číslo 110 - na obálce právě zkoumaného Bumerangu č. 21 je *Servác* z července s číslem 104) a zdá se že nejde o chronologii, ale o tematiku? Vpravo je vtip od **Vlado Mešára** (neplést s Mečiarom) - upoutala nás aktuálnost vtipu umístěného tematicky stranou obvyklého prostého pojetí satiry. Ano - také v naší redakci jsme zcela konsternováni tím, jak bezhlavě se na hlavách méně bystrých osob šíří účesy

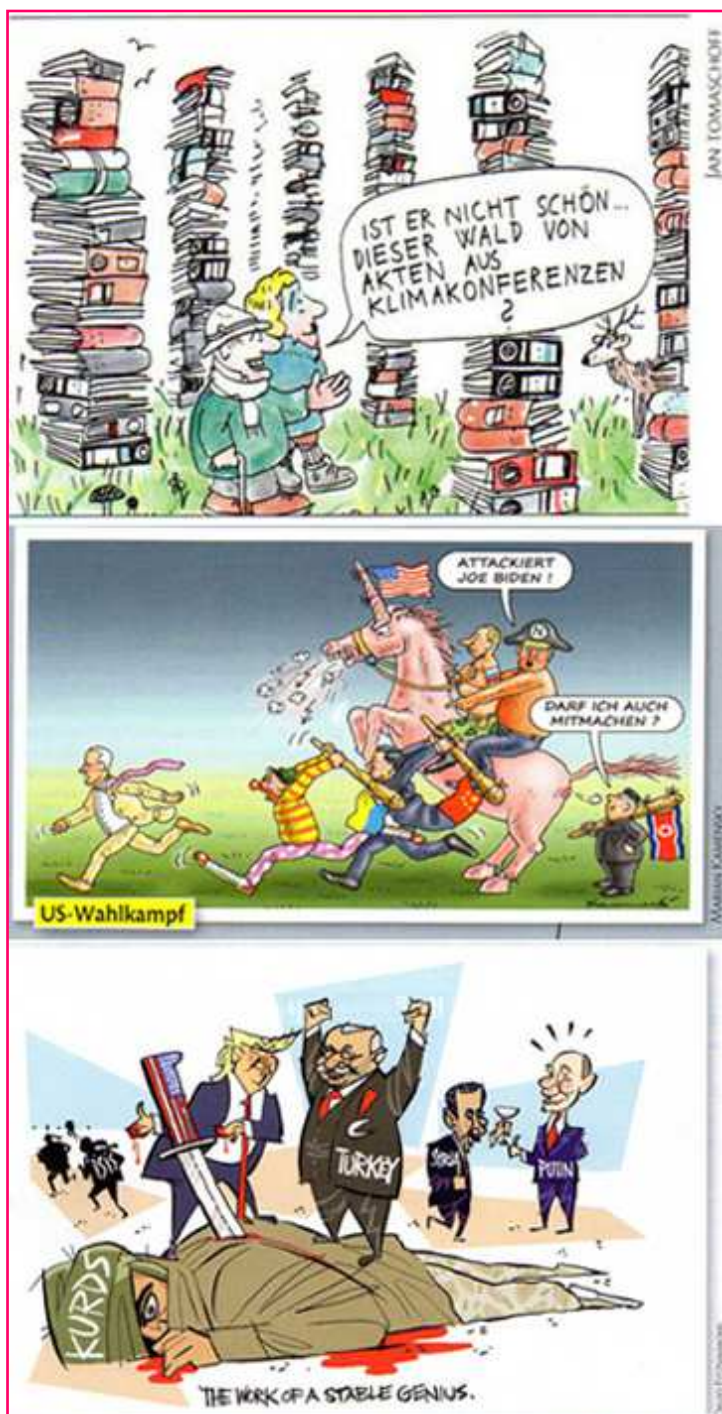

střížené dle vzoru odpudivé korejské kreatury. Neobvyklou porci 4 vtipů *Fedora Vica* způsobil retrosloupek "**Nežná revolúcia z redakčného archívu**".

A další dva barevné kousky (viz dole) mají různý námět, ale jaksi se k sobě hodí. Na jednom **Jan Tomaschoff** ukazuje v "ráji" konzumu (eva kupuje problémové jablko) a Peter Zifčák se nemůže dostat do ZOO: "**Dnes zatvorené! Vyšetrujeme gorilu**" stojí na vratech... (r)

Nebelspalter (č. 11)

Zatímco u českého a slovenského periodika jsme se o obsah vlastně jen otřeli a pro toto závěrečné číslo ročníku GAGu 2019 jsme se hlavně snažili o výběr nejlepších či nejzajímavějších vtipů z obou „domácích“ humorových periodik, u obou evropských magazínů, které máme před sebou rovněž v tištěné podobě (děkujeme oběma dárcům a přejeeme pť 2020!) ztratíme prohlížením více času. Vždyť jen samotný Nebelspalter číslo 11 má 68 stran, což mj. znamená, že musíme prolistovat víc než při zkoumání páru titulů Sorry a Bumerang dohromady (24+12=36)

obvykle Švýcarského, ale ne vždy. Třeba uprostřed „US-Wahlkampf“ zachytil hlavní aktéry předvolebního boje ve Spojených státech další Slovák **Marian Kamensky** (*Trump* atakuje *Joe Bidena*, *Kim* se ptá, zda se může také přidat...)

A dole je znovu *Trump*, tentokrát s tureckým vůdcem *Erdoganiem*, kterak se radují nad kurdeckým bojovníkem, jemuž Američan vrazil kudlu do zad, aby si pojistil Turky v NATO. A aby bylo vše jasné, *Putin* si s *Asádem* připíjejí na podařenou spolupráci v Syrii. Autorem velké kresby v části magazínu „Welt“ na str. 19 je **David Fitzimmons** (Švýcarsko?). Tím, čím se Nebelspalter liší od většiny amatérských (webových) jakobyčasopisů, je nejen jistá solidní grafická úprava, ale i kvalitní novinářská, tedy redakční péče o podobu, nejen ten vnější vzhled časopisu. Aby měl čtenář jistotu, kde má co hledat, aby se rubriky střídaly po sobě ve

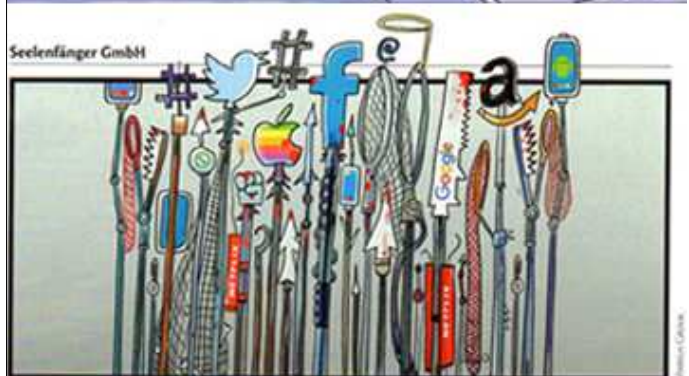
smysluplném obsahovém i formálním rytmu. Delší texty s kratšími a větší obrázky s menšími.

Dbá se má také na to, aby v měsíčníku měly převážnou většinu kresby (malby) a hodně zastínily případné fotografie (ty se krom portrétů vyskytují v (pro vydavatele) dost nízkém množství, jelikož obvykle patří k inzerci. Samostatnou celostránkovou kresbu svázanou s hlavním tématem čísla mívá na str. 4 často **Miroslav Barták** (viz horní obrázek).

Tentokrát jde o **Schmerz** (Bolest?) což Barták vystihuje jako vždy jen barevně kresbou beze slov, ale dalších třináct tiskových stránek se sedmnácti vtipy už slova potřebují. Včetně obálky čísla, kde se s bolestí potýká i sám *Atlant*, co nese na ramenou celý náš svět. Navíc je tu dvoustrana vtipů od *Petry Kasterové* s jejím „Schmerzlehre“ nazvané vtipně *Das Aua-Prinzip*. Redakční nástrahu, kterou je dobře zvolené téma spolkló sice jen pár výrobců či distributorů léčiv, ale každý inzerát získaný pro tento časopis se hodí, že!

Kromě toho od *Bartáka* se pouze vtipům věnuje dvacítká stránek, ať už jde o velkou kresbu přes celý formát anebo o dvě „ležaté“ anebo i čtyři „stojaté“ a pěkně na stránku naskládané... Třeba **Markus Grolík** (viz vlevo) patří k autorům, kteří kreslit umí! V tom je přednost *Nebelspalteru*, že má odvahu věnovat zrovna kreslenému humoru (často spíš satíře) tolik prostoru. A naopak - takové zvětšení si některá vybraná díla spíš nezaslouží. A dvě či tři dokonce takovým zvětšením utrpí. Jejich výtvarná úroveň je, aspoň podle nás, pamětníků, tradice tak slavného časopisu

pisu až *hodně nehodná*. Právě celá dvoustrana vzpomínající na dlouholetou spolupráci redakce s **Horstem Haitzingerem** přímo udeří do očí. „Vor 30 Jahren im „Nebelspalter““ stojí psáno nad kvartetem děl *Horsta* publikovaných zde v roce 1989. Podoby státníků té doby jako *Bushe*, *Kohla* a *Gorbyho* připomínají nejen ten čas, ale i dílo velkého umělce, který nyní *Nebelspalteru* zatroleně schází...

Škoda, že reprodukce nejsou po zmenšení už tak *dechberoucí* jako tenkrát. Jsou spíš moc *tenkočaré* - přesto sem aspoň jednu z nich vmáčkneme - **viz vpravo!** Jenže ono nejde jen o tenkost čáry. Jde i o jinou dobu, v které žijeme a spouště lidí už nějaká ta cesta na Západ nepřijde vůbec vzrušující. Tak vidíte, o co jsme nyní přišli!

Privátní Očko, tedy po našem soukromý detektiv - takový název nese tento satirický časopis z Londýna už dlouhá léta. Viz vedle nalevo jeho obálka. Dokázali bychom jeho trvání spočítat mnohem přesněji s pomocí údaje v hlavičce tohoto aktuálního výtisku z 15. 11 - 28. 11. 2019.

Jenže:

Z uvedených dat je zřejmé, že jde dnes o čtrnáctideník. Ale dřív (nevíme od kdy do kdy) to snad byl

týdeník! Kdyby to byl týdeník od startu až do dneška, bylo by to jednoduché. $1500:52 =$ snad máte po ruce kalkulačku? Je to zajímavé, že se tomuto superpsacímu stroji říká počítač, ale vůbec netušíme jak se na něm počítá. Co asi tak zmáčknout, aby člověk nemusel hledat příruční kalkulačku? Prostě P. E. vychází hodně dlouho.

Důležitější je nyní fakt, že *Private Eye* nyní prožívá skvělé časy pokud jde o náměty, a vůbec o tematiku na titulní stránce. Nejen ten jejich zpomalený *Brexit*, ale teď ještě ke všemu volby... Takže na první stranu šup se zástupci hlavních stran, o které tu běží... Kromě hlavního páru *Johnson - Corbyn*, který je favorizován pro finále, máme tu i dva semifinalisty. Jedním je třetí pán - *Farage* a pro nás asi méně známá dáma jménem *Jo Swinson*.

Co tedy vidíme na těchto třech výstřihcích? Nahoře vlevo zmíněné čtyři politiky, vůdce svých stran. Vedle ty tři pány v podání kreslíře *Mikea Barfielda* - přisoudil jim i tři příslušná zvířata do potenciálních erbů. *Rudý panda* na čínského maskota moc nevypadá, ale rudost *Corbynovi* přísluší. Co je *Shag* netušíme, ale *Boris* se natrásá jako páv. Nu a *Farage* bude asi *Ivem* v tamním salonu národovců. Dámu jsme našli v P. E. až na jiné stránce: v rubrice Dopisy čtenářů díky psaníčka *Lízy Watsonové* (být to ve *Fámyzdatu* časopisu *Sorry*, bylo by jasné že jméno čtenářky si *Fefíci* vymysleli).

Čtenářka upozorňuje, že ve skutečnosti je to hlava princezny *Fiony* z oblíbených velkofilmů o *Zlobrech*. Je pravdou že v tomto případě by mohli editoři klidně přehlédnout záměnu popisků pod portréty. Konečně i tady, když se spolehne na volby, může ve vedení státu stanout zlobr. Taková je pravda dějin. Takže *Fionu* můžeme považovat za tajného favorita, tj. žlutého koně. Historický termín pro černého koně (vraník) se už nesmí v médiích užívat (a bělouš se nějak v známém rčení neujal).

Nyní však přesedláme na další stránky - je jich celkem 48. Mají shodný formát se Sorry, ovšem kreslený humor je tu jen doplňkem přesilových článků. Na tři (až 4) sloupce lánaný text určuje i formát kreseb. Výjimek je minimálně, z celkem šesti desítek vtipů jich je dost v podobě fotky s textem vepsaným v bublině. Pár jich má podobu mini stripu (3-4 obrázky).

V celém čísle jsme nenašli ani jeden celo-stránkový vtip, které jsou tak běžné v Nebel-spalteru či v Sorry. A výhradně kreslenému humoru jsou v čísle vyhrazeny pouze dvě stránky (a pak ještě i jeden uzoučký sloupek na stránce 41). Co ovšem oba výše zmíněné časopisy z Prahy a Švýcarska mohou P. E. závidět, je inzerce. V Británii se jí zřejmě daří o něco víc - že by v tom měla prsty či celé ruce tradice humorumilovné země?

Na rozdíl černobílosti velké většiny kreslených vtipů se právě inzerci v barvě daří a to se týká i inzerce vlastní - **propagace sady vánočně novoročních pohlednic** (dvě z osmi jsme pro GAG vybrali a vidíte je vlevo). Kreslířský styl **McLachlana** (nahore) vždy potěší, stálým abonentům P. E. nejspíš sama kresba jméno autora vtipu (dole) prozradí, tady v Praze známo není. To je zvláštnost časopisu, že prostě jména karikaturistů (asi z lenosti redakce) pod kresby nepřipojují. Kdo se přímo v kresbě nepodepíše anebo neoznačuje, je prostě anonym. Věříme, že se to netýká jejich honorářů v tradičních britských librách.

Dole vidíte dva z devíti vtipů které se v P.E. vměstnají - jak psáno výše - klidně na jednu

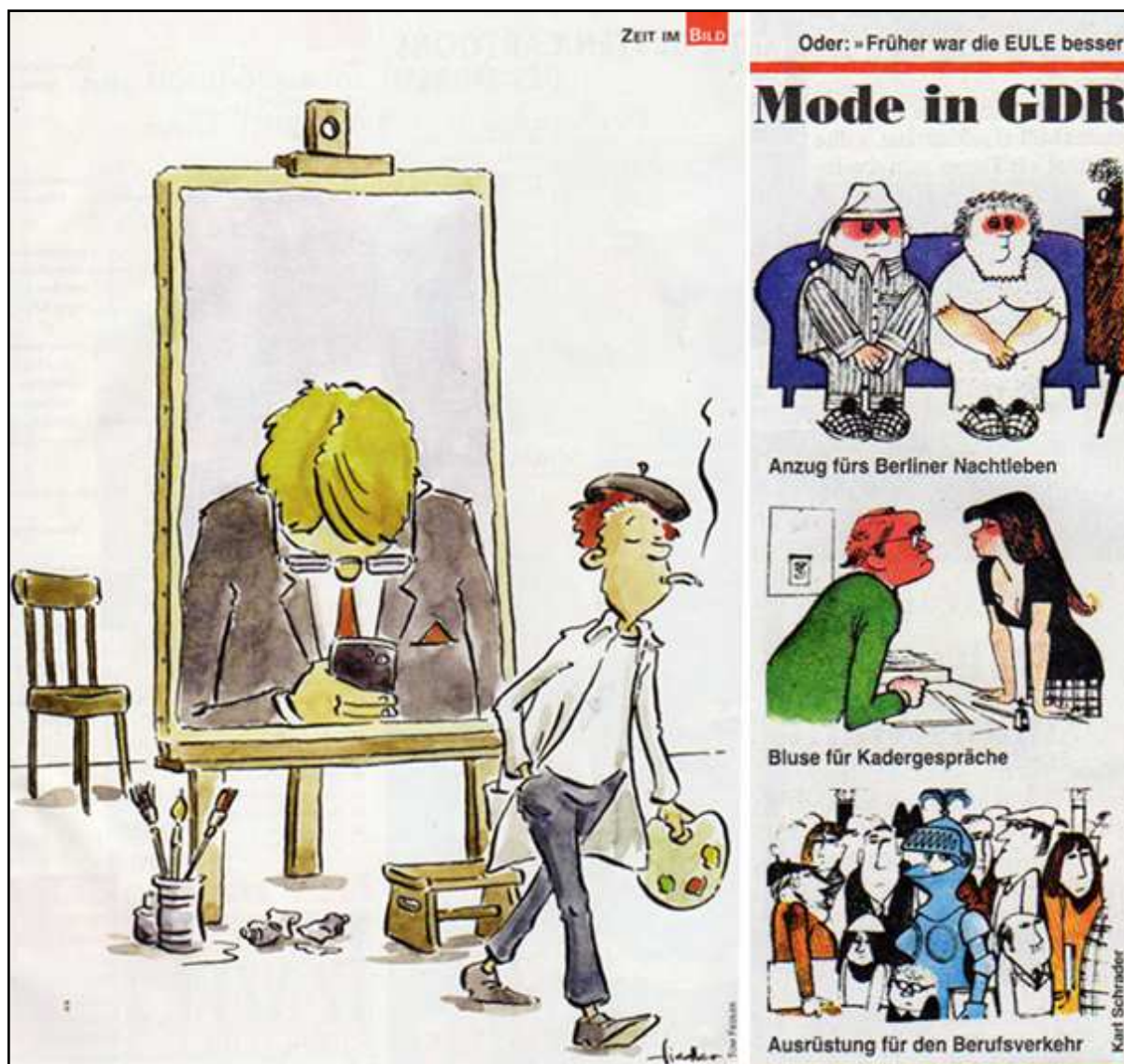

nevelkou stránku (tato má č. 19). Oba jsou shodou okolností na téma těhotenství. Zatímco u **McLachlana** rodí tapírka vojáky, **Colin Harrison** nechává i rodičovství genderově vyvážené. Dodáme k tomu, že sada *Christmas Cards* je za 18 liber a že jde o „Limited stock“. Ale pro předplatitele *Private Eye* je celá sada jen za 10 liber. Roční předplatné - tedy cena všech 26 čísel je 34 liber. Další číslo vyjde (píše se tu) už 29. listopadu, takže je jasné, že posincové číslo P. E. vychází zrovna nyní, podobně jako GAG.

Ještě před tím vyjde **Private Eye Annual 2019** - a taková tlustá ročenka za 10 liber bude (soudě dle obálky) obsahovat také kreslený humor - satiru. (ih)

Vlevo dnes a vpravo včera - tak bychom mohli pojmenovat vedle sebe umístěné ukázky z posledního vydání berlínského Eulenspiegela, který jednak využívá „zlovyku“ 30leté svobody, jednak se drží návyků z nesvobody - a občas si tak trochu zastýská.

Zde je to však „o něčem jiném“. Velký vstupní obrázek (do čísla) má stálý titulěk *Zeit in Bild* (nebyl to nějaký časopis?) a **Tom Fiedler** téma vystihl přesně. Tak by vypadal aktuální příspěvek do sbírky vtipů na téma „Malíř a jeho model“ a že je to téma hodně umělci zpracovávané - aby ne, když jde o námět přímo z jejich kuchyně (ateliéru, či spíše monitoru).

Sloupek obrázků vpravo asi netřeba (co do textů) překládat, ale pro jistotu: Ne „Made“, ale „Mode“ - tedy „**Móda z NDR**“ (nahore ústroj na večerní milování, uprostřed blůzka pro kádrový pohovor a dole oblečení vhodné do dopravního prostředku patří do vzpomínkové části oné „kritické“ náplně Eulenspiegela. Výhodou je, že existence časopisu a jeho tradice „jedno jsou“, takže je nejen co, ale i kde vzpomínat! O *Dikobrazích a Roháčích* vtipech už to říci nejde...

V další části našeho výběru z obrazové části Eulenspiegela musí být dvoustrana věnovaná legraci z G. Thunbergové pod názvem „**Die Greta-Frage!?!**“. Jde o možnost, aby se po zodpovězení spousty otázek dozvěděli o svém vztahu k ekologii a klimatické katastrofě díky poměru k „ekoŠvédce“. V závěru najdete přehledně, kam spadáte - mezi 11 body jako „*Greta-Hyper*in*“ až po 45 bodů s klasifikací „*Greta-Leugner*“. Nevypadá to příliš mistrovsky pokud jde o výtvarnou výzdobu - asi by to někdo zvládl lépe než **Felix Gropper**. Ale určitě se to bude Berlíňanům líbit, přece jen mají s ironickými Čechy hodně společnou minulost a tím i

Nun sagen Sie, wie haben Sie es mit der Greta Thunberg? Sind Sie dafür? Dagegen? – Wenn Sie sich zu dem schwedischen Mädchen noch keine abschließende Meinung gebildet haben, können Sie mit diesem Test herausfinden, zu welcher Greta-Gruppe Sie gehören.

Ergebnis

< 11 Punkte Greta-Hyper*in

Beim Gedanken an den drohenden Weltuntergang läuft Ihnen ein wohliger Schauer über den Rücken. Sie freuen sich auf den Moment, wenn Sie auf Ihrem Kameel am Strand von Hannover entlang reiten und sagen können: »Ich hab's doch gesagt!«

12 bis 26 Punkte Greta-Versteher

Sie halten Greta für die beste Methode seit Claudia Roth, um Wutbürger dem verdienten Herzinfarkt ein Stück näher zu bringen. Allgemein wünschen Sie sich mehr Sachlichkeit in der Debatte und eine Klimakatastrophe mit Augenmaß.

27 bis 44 Punkte Greta-Skeptiker

Für Sie ist Greta ein Werbe-Maskottchen der Solarstrom-Mafia, die Ihnen das Grillen verbieten will. Außerdem meinen Sie, dass Menschen mit Asperger in der Öffentlichkeit nichts verloren haben. (Natürlich nur zu ihrem eigenen Schutz vor Leuten wie Ihnen.)

> 45 Punkte Greta-Leugner

Sie halten Greta für eine Erfindung von NDR, WDR und Süddeutscher Zeitung, finden aber, dass sie sich dennoch hervorragend als Objekt Ihrer Gewaltphantasien eignet. Beim Gedanken an den drohenden Weltuntergang läuft Ihnen ein wohliger Schauer über den Rücken.

GREGOR FÜLLER / ZEICHNUNGEN: FELIX GROPPER

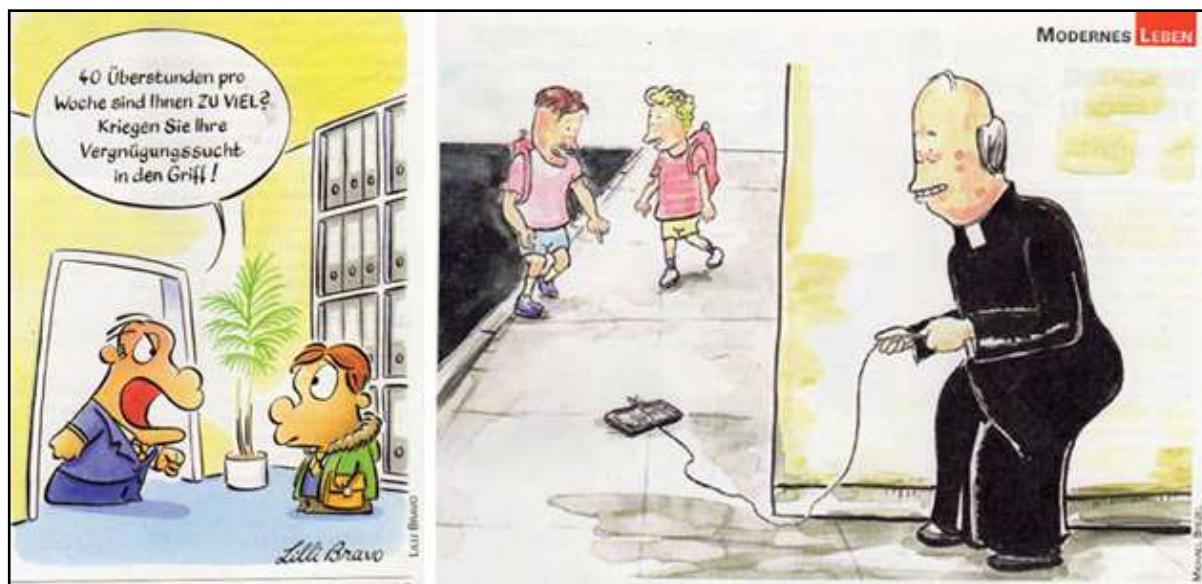
vztah k takovým přehnaným zosobňováním (Pavlík Morozov? Timur a jeho banda? Nebo i Čuk a Gek). Karikatury Greta najdete v „*Miš-Maši*“.

Další obrázek je prvním z obvyklého čtyřlístku vtipů od **Zaka** (celá stránka 51). Text ani není podstatný. „No teda!“ by zavolala kohokoliv manželka, kdyby viděla, jak hezky na zahradě zapracoval její drahoušek. Kreativitu a efektivitu manžela asi ocení nejen ne jeden přítel kreslených vtipů.

Zatím co se díváte a závidíte, my pěkně v dílně pracujeme na tomto textu a listujeme kvůli tomu v 76-stránkovém časopisu. Ten dává zřejmě opravdu příležitost „novým jménům“. Tím nejnovějším je **Piero Mastalerz** a tou příležitostí je dvoustrana se šesti barevnými vtipy - všechny s textem (v bublinách) a hnidopich hned poukáže na nevýhodu, když se velikost a umístění obrázků ponechá na grafickém redaktorovi časopisu a autor kresby to nemůže předvídat a kreslí všechny na jeden formát. Najdnou to vyskočí na dvoustraně jako čertík z krabičky. Každá bublina má písmo v jiné velikosti - a praští to do očí. Vlastně víc než stejná nevyrovnanost v kresbě postavíček, které jsou ošklivější než je únosné, s velkými krvavými a zu-

batými pusami a tvářemi pokaždé jinak znetvořenými. Dokazovat to tu ukázkami nemíníme - byla by to škoda vzácného místa - prostě nám musíte uvěřit. Vlastně jsme už předběhli tok času i textu, když jsme se dostali k následujícím obrázkům na obdobné téma:

Vidíte to sami na jiných kresbách jiných dvou autorů jiných jmen z dvoustrany navazující na zmíněnou vstupní kresbu na téma Moderní život. Vlevo je toto téma zpracované osobou jménem **Lilli Bravo** (vá?) a vpravo totéž nabízí **Michael Brezel**. I když jsme zvyklí, že si humorističtí kreslíři v Německu jaksi obecně libují v co nejhnusnějších zjevech svých figurek, tohle jsou další umělci, kteří se rozhodli výrazně odlišit od průměru a být „zapamatovatelní“ právě tímto způsobem. Kde *furt* brát a nekopírovat - o tom by mohli vyprávět i noví čeští kreslíři humoru. Nebudeme je tu jmenovat, ale můžeme občas na ten problém narazit v *Sorry*. Abychom předešli nedorozumění: my zde nekritizujeme výtvarné schopnosti autorů, konkrétní vtipy (ba ani nápady), ale jen tu nabízíme ukázky dost hrůzných řešení. Každé z nich je mizerné úplně jiným způsobem. Tomu levému nesvědčí ani počítačové vybarvování, napravo je práce štětcem znehodnocena prací s perem (či čím se to asi v *moderní době* rýsují potřebné kontury figurek a předmětů?)

Ještě stručně k inzerci: nabízí dvě nové knížky za 12,- Euro od tradičního nakladatele *Lappan*: **Beste Bilder** už Nr. 10 - jde o vtipy roku na 168 stránkách - slušný dárek! A **Schlau Bilder** (česky: vypráskané, lstivé či vychytralé obrazy) od celkem půl stovky „cartoonistů“ - všechny jsou prý zaručeně *Schlau* (též „úskočné“). Dále jsme našli jeden barevný obrázek od *Honzy Tomaschoffa*, dvoustranu ne zcela konvertibilní dvojice karikaturistů *Ari Plikat* a *André Sedlaczek* (oba kreslit umějí a na podobu jejich figurek jsme si už zvykli...)

Nechybí velká malba *Gerharda Glücka*, kresby *Becka* a stránka **Dnes v Eule před 50** (tedy ne 30) *lety* - odtud jsme vytáhli tu *DDR Módu*. Kruh byl tedy právě uzavřen a loučíme se. *Nashle* nad humorem časopisy v příštím ročníku... Budou-li tedy dál vycházet a budou-li nám je ochotné ruce přátel ze zakanálového Londýna dovážet osobně. Z blízkého nám (dost) Bubenče, z dálného města *Düsseldorf* a také z přeshraniční *Bratislavy* dál vkládat do obálek a opatřovat známkami i postmarkami s přesnou domovní e-GAG adresou. Máme na malé brance stále tu velkou schránku.

Takže : + P. F. 2020!

(Gag-men)

Poznámka: Berte laskavě toto velké představení obsahu pěti humoristických časopisů, které naši redakci nestojí ani korunu, jako velké poděkování těm, kdo nám je už dlouho do redakce zasílají! Asi tušíte, že veškeré exempláře periodik posílají v tištěné formě, která mnohem lépe umožňuje, orientaci, výběr ukázek i jejich grafickou úpravu. Než to blikavé na monitoru. Rubrika v příštím roce samozřejmě nekončí, ale v roce 2020 bude poněkud jiná; budeme z časopisů vybírat spíš zdařilé karikatury a nebudeme tolik pitvat celkový obsah či aktuálnost. Malou přílohu k **rubrice Časopisy** najdete v tomto vydání pod hlavičkou **“Z pošty”**. (R)

Nápad / Jde to v Záhřebu, šlo by to i v Praze (nebo jinde?)

Sešlo se to náhodou, ale náhoda to být nemůže. Jen prostě přišla chvíle pro **Nápad**. A co je na tom podstatné, že se ten Nápad dokázal prosadit. Sám Nápad ovšem nestačí. Nejde jen o Nápad, jde také o lidi, kteří ho dokáží realizovat. Kteří najdou pro Nápad podporu a té své nebo něčí myšlenky si natolik cení, že ji dokáží prosadit - třeba až na ikstý pokus... Kteří vydrží několik nezdarů, ale svou myšlenku nezmačkají a Nápad nehodí do koše.

Karikatury ve výlohách

Pod titulkem Karikatury za okny jsme se na webu HDK dozvěděli, že po celý rok (!) se v ulicích chorvatského Záhřebu na veřejnosti představují vtipy členů družstva karikaturistů. Jsou to třeba ty, původně shromážděné pro výroční výstavu a po jejím skončení by se - jak je obvyklé nejen v Záhřebu - zase vrátily autorům či někam založily. V Chorvatsku jich bylo letos na výstavě 120 a někoho napadlo jiné a bezvadné řešení: budou se po celý rok prezentovat, pěkně postupně v ulicích metropole. Největším výstavním prostorem jsou logicky výlohy HDK v Savské 100, kde se každé dva týdny mění (viz **foto nahoře**). Větší bombou je frekventovaný průchod pod mrakodrapem (Petric Passage) kde pravidelně ukazují úspěšné kresby z cartoon-festivalů ve světě. (**Na snímku uprostřed** díla *Joška Marušiče, Mojmirá Mihatova Roka Idzojtiče*).

A nejzajímavější je vývěsní skříňka na adrese Frankopanska 1, která pěkně, jednoho po druhém, představuje členy HDK vždy jedinou jejich kresbou. Na fotce dole je v ní karikatura nového člena HDK Milo Loncara, ale byla už nahrazena dílem Zorana Duniskvariče. A pak dalších. Řekněte sami, nemrkli byste se rádi cestou do práce (nebo na poštu) na vtipnou kresbu - vždy novou? Ať už v podloubí starobylého náměstí, v

labyrintu pasáží kousek od Vodičkovy ulice anebo kdekoli v králičím sídlišti, kde žijete? Zadara?!

A co automaty?

V Praze 10 (kde jinde než v aktivistickém artcentru kolem ulice Krymská) je umístěn první automat s výtvarným uměním! Už tedy nejen pianina k zahrání kýmkoliv. Teď si díla budete moci vyjmout z automatu, jaký dřív nabízel po nocích cigarety každému, kdo si je nepořídil v trafice. Jde o stejně velké obrázky - nikoliv pohlednice, ale o Umění. Různého typu - od lino-rytů po různé tisky - vždy podepsané autorem a číslované (v počtu do sta exemplářů) a též v krabičce. O kreslených vtipcích v nabídce jsme se nedočetli - možná je za Umění ani v Art Art Artu nepokládají. Takže stejný staříčkový automat sehnat, předělat, namazat, přemluvit, aby nežádal jen padesátikorunové mince a hlavně instalovat - to by asi mohl každý. Včetně aktivního spolku autorů, který by ho pak pravidelně doplňoval kvůli zběsilému náporu zájemců a sběratelů... Že tomu nevěříte? Není divu - přesto je už známo, že v Krymské denně automat podojí více než desítka nakupujících. A prý se už stalo, že si začali lidi ty přebytečné kousky vyměňovat. Zatím se tu "prodává" pět výtvarníků a celý projekt má sloužit podpoře mladých umělců. Projekt podpořila i radnice v Praze 10. Možná by to chtělo i projekt na podporu vymírajících karikaturistů. Asi s podporou MČ Prahy 8. Nebo leží Bohnice v jiné části metropole? (g)

Jak vidíte dole, už v říjnu 1989 se toho hodně dělo - ba událo. V "T89" se rodila veleakce!

CÍTÍM SE PONĚKUD NADŘÁZENÝ. NEVĚDÍ CO JE CHOZRASČOT.

číslo 10 (382) ročník XXXII

V příštím čísle:

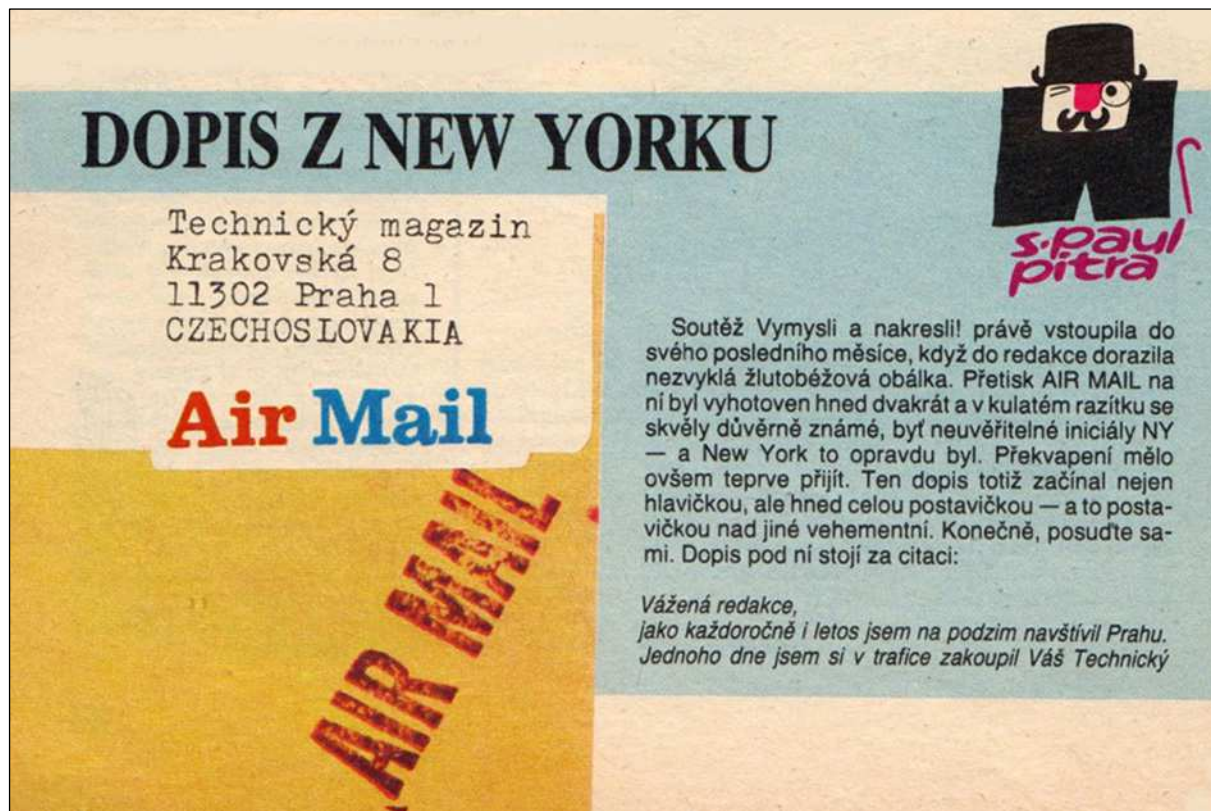
Znovu causa Antikon
Space Shuttle, Buran – a co dál
Trojrozměrné video?
O (někdejších) rozkvětu řemesel
Sága rodu Rottů
Naše hodnocení: Gramofony z Tesly

Šéfredaktor: PhDr. Vladimír Petřík, **zástupce šéfredaktora:** Jozef Braun, **redakce:** PhDr. Benjamin Fragner, ing. Borek Otava, Michal Rolfo, PhDr. Vladimír Zelezný, **grafická úprava:** Milan Hladký, **sekretariát:** Daniela Sladká, **stálí spolupracovníci:** Josef Kroupa, PhDr. Luboš Horčík (elektronika), ing. Jiří Rada, ing. Lubor Vittek (matematická rekreace).

Dnes pro vás kreslí Vladimír Renčín

V minulých číslech e-GAGu jsme se věnovali soutěži Téčka pro čtenáře v kreslení vtipů stylem a způsobem humoru těch nejznámějších (z Téčka) karikaturistů. A po "Listopadu 89" namísto vyvrcholení výstavou vtipů a velkolepými oslavami spojenými s vydáním úspěšné 3. ročenky (Téčka) a albem "Veletuce" v nakladatelství (Téčka) známým jako Sentinel = SNTL - nastaly jiné starosti a hlavně radosti. Ale zůstaňme ještě v říjnu, kdy vyšla výzva k soutěži a její text a obrázky jsme už přetiskli i s komentářem v minulém e-GAGu č. 11.... Soutěž měla

Soutěž Vymysli a nakresli! právě vstoupila do svého posledního měsíce, když do redakce dorazila nezvyklá žlutobéžová obálka. Přetisk AIR MAIL na ní byl vyhotoven hned dvakrát a v kulatém razítku se skvěly důvěrně známé, byť neuvěřitelné iniciály NY — a New York to opravdu byl. Překvapení mělo ovšem teprve přijít. Ten dopis totiž začínal nejen hlavičkou, ale hned celou postavičkou — a to postavičkou nad jiné vehementní. Konečně, posudte sami. Dopis pod ní stojí za citaci:

*Vážená redakce,
jako každoročně i letos jsem na podzim navštívil Prahu.
Jednoho dne jsem si v trafice zakoupil Váš Technický*

uzávěrku nejméně měsíc před tím - a byl to skutek dost odvážný (za Jakeše a spol.) Byla sice "glasnost", ale byla to více než "perestrojka" - co si šéfredaktor Vláda Petřík s kumpány (mezi nimi byli dva mí spolužáci z novinářské fakulty Ben Fragner a Vovka Železný) tehdy dovolili. Byla to vlastně drzost a také jistá víra a naděje. Jak psáno výše - byl teprve říjen a do 17. listopadu chyběl ještě měsíc!

Jak víme, v dubnu 1990 se už emigrant a proto vyděděnec Svatopluk Pitra ocitl na obálce Téčka. Stal se mezitím občanem Spojených států a jelikož poslal redakci psaní a své obrázky, už koncem ledna šly do tisku - a v dubnovém čísle vyšly tyto stránky.

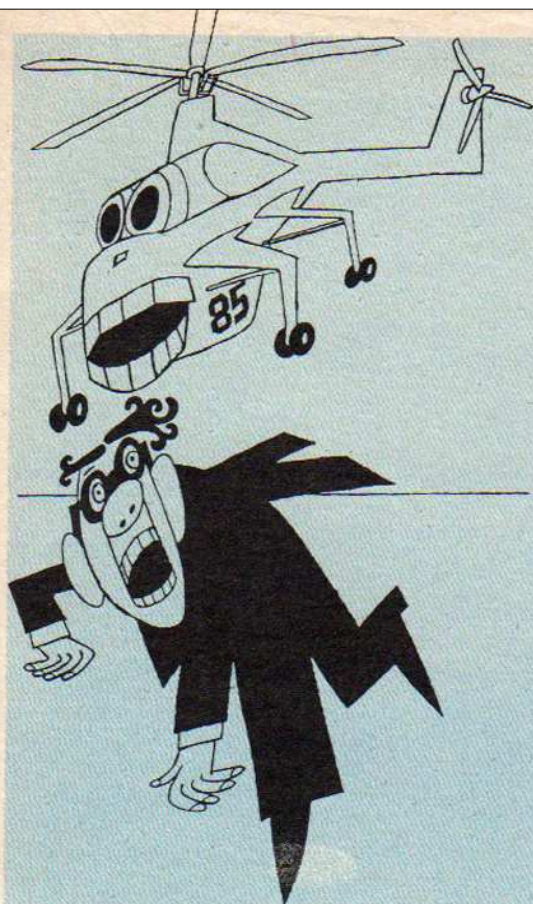

Svatopluk Pitra

Vraťme se však k magazínu a také Newyorčanovi Svaťovi Pitrovi. Jeho obří význam připomínáme aspoň vedle obálkou se jmény autorů - členy **Polylegranu** - jasně se tím říká, kdo byl v žánru králem - i když byla jména kreslířů seřazena dle abecedy... A Svatopluka jsme měli brzy možnost poznat i osobně - bohužel to tak nevydrželo dlouho. Ale aspoň jsme mohli o jeho životě, díle a osudu referovat ve Škrtu a Kuku a dokonce jsme mohli jeho *in memoriam* vydanou a bohatě ilustrovanou monografií podarovat také laureáty mezinárodní soutěže Fór pro FOR v

samém centru Prahy - přímo v galerii na *Venceslaw Square* - komu by se to dnes asi podařilo (dalšího **Aleše V.** už holt spolek umělců těžko najde!).

Víc netřeba prozrazovat - stačí si přečíst text na příští stránce, kde je konec Pitrova dopisu z N. Y. a také konec článku, co přešel tenkrát i v Téčku č. 4/1990 na další stránku...

po tolika letech vlastně také začátečník, rozhodl jsem se Vám poslat do soutěže také několik kreseb. Ale . . . v zadání nebylo uvedeno, kdo se soutěže může zúčastnit. Musí to být občan ČSSR, nebo stačí být jenom rodákem? Rodákem bych byl. Nebylo mi též jasné, zda kresby mají být v nějakém vztahu k technice. To by splňovala asi tak polovička. Protože jsem též básníkem, uvádím k některým kresbám též doprovod ve verších. Jenom pro informaci: Básníkem jsem jenom od pěti do sedmi hodin ráno. V pět mě budí naše dvě kočky, neb chtějí žrát. A až do sedmi nesmím rušit manželku, která spí. Skládám tedy potmě. (. . .) Ale nebudu Vás otravovat volovínama a ponechávám zcela na Vás, zdali se mohu účastnit Vaší soutěže či ne. S pozdravem Vás

Svatopluk Pitra

magazín, abych měl co číst při popíjení kávy v kavárně Slavii. Proč zrovna Technický magazín? Protože se o techniku zajímám od svého raného mládí a kdysi jsem se dokonce chtěl stát leteckým konstruktérem. No nějak mi to nevyšlo. Nakonec jsem vystudoval Vysokou školu umělecko-průmyslovou v Praze a věnoval se tvorbě umělecké. Celkem mi to šlo. Abych se přiznal: můj hlavní obor — animovaný film — mě nikdy neuspokojoval. Ten jsem dělal hlavně proto, že to „sypalo“ a sypalo to dost. Můj koníček už tenkrát byla karikatura. Na té jsem se mohl vyřádít, protože mi do toho nikdo nekecal. A měl jsem i nějaké úspěchy. V celostátní soutěži o nejlepší karikaturu v roce 1959 jsem suverénně zvítězil (kromě první ceny nebyly další ceny vůbec uděleny). Rok na to (1960) byla soutěž přeložena na Lipnici. Tam jsem obdržel druhou cenu. A rok na to (1961) tak zvané čestné uznání. Uvědomil jsem si, že nemohu sbírat samé první ceny, a tak jsem se další rok soutěže nezúčastnil (ostatně sama zašla zakrátko na úbytě). Začátkem šedesátých let měla vyjít jakási moje monografie. Měla se jmenovat Gillette. Byla již vytištěna, ale po mém přerušení letu v Halifaxu v Nové Scotii šla do stoupy (. . .). Dalších dvacet pět let jsem se věnoval jinému oboru než kreslení. Tužku či pera jsem prakticky celé čtvrtstoletí nevzal do ruky a také jsem nikde neotiskl ani jednu kresbu. Teprve v důchodu jsem opět začal kreslit. Když jsem četl ve Vašem časopisu zadání soutěže, připadalo mi nejasné. Vypadalo to trošku jako soutěž pro karikaturisty začátečníky. A protože jsem

Pro ročníky poněkud mladší vzhledem k delší absenci autora na stránkách československého tisku uvádíme zatím alespoň tolik, že právě Svatoopluk Pitra patřil svého času k našim předním karikaturistům. Jména časopisů, v nichž působil, ostatně hovoří výmluvně dodnes: Kultura, Literární noviny, Plamen, Host do domu, Světová literatura, Mladý svět . . . Takže nejen, že bychom nic nenamítali, kdyby se naší soutěže zúčastnil, ale byl by naopak její ozdobou. Protože v propozicích prvního ročníku jsme však s mezinárodním obsazením opravdu nepočítali, rozhodli jsme se pana Pitru zatím ohodnotit jaksi mimo soutěž — zvláštní cenou redakce. Jestliže se nám ovšem podaří to, k čemu nás inspiroval v dalším ročníku i realizovat — pak právě díky jemu soutěž určitě mezinárodní bude. Zatím se alespoň potěšme ukázkami z jeho současného amerického skicáře. Stojí za to!

T90/1

Zde už zbývá odkázat čtenáře i na rubriku GAGu, kterou jsme rozjeli v minulém čísle. Nazývá se „Panáci“ a končí až v dalším čísle - příštího ročníku. Je z **Ročenky magazínu T 89** a dotazníky v ní vyplňuje vždy dvojice figurek významných kreslířů. Minule to byl panák Bartákův a Renčínův, dnes Holého a Hrubého. A další dvojice se na naše stránky už chystá... (h)

Panáci / Dotazníky - 2. díl: Holého*) „Pan Pip“ a Hrubého*) „Beze slov“

Fotografie 	Jméno a příjmení PAN PIP
	Datum a místo narození 7.3.1960 PRAHA
	Bydliště (trvalé, přechodné) PRAHA 7, JILSKÁ UL.
Národnost ČESKÁ	Zdravotní stav ASTMA BRONCHIALE
Majetkové poměry 7X HOLÝ ST.	Změněná pracovní schopnost NEHODÍ SE PRO OJE. OBRAZY
Původní povolání MIM	Zvláštní znamení PŘÍLIŠ BILKINOSABOTY / ŠPIČATÝ
Současné zaměstnání, postavení v zaměstnání SVOBODNĚ POVOLÁN	
Školní a další vzdělání ŠKOLA ŽIVOTA S NÁSTAVBOU	
Technické schopnosti a dovednosti PIAZMATICKÉ	Jazykové znalosti POLYGLOT; BEZE SLOV

Veřejné a jiné funkce NE	Státní a jiná vyznamenání NE
Stav SVOBODNÝ A SVOBODOMYSLNÝ	
Manžel, manželka, druh, družka NE	
Děti, rodiče, sourozenci NE	
Příbuzní v zahraničí JIŽ SE JICH ZBAVL	Pobyt v zahraničí PŘÍLIŠ MALÁ KOLONKA PRO VYPLNĚNÍ
Příloha NE	
NEVYPLŇUJTE Úřední záznam U K ÚDAJÍ V KOLONCE PŮBOY V ZAHRA NIČÍ DOPORUČUJEME VYSLAT DO ZAHRA NIČÍ PRO VĚTŠÍ KOLONKU.	
TECHNICKÝ MAGAZÍN SNTL Křehovská 8 113 02 Praha 1 tel. 264321-3	

POUČENÍ: Dotazník musí být vyplněn čitelně, (jména hůlkovým písmem), nevyplněné rubriky neproškrťte, odpovídejte slovy. V případě nedostatku místa v příslušných rubrikách, uveďte údaje na zvláštní přílohu.

PROHLÁŠUJI, že údaje které jsem uvedl jsou pravdivé a úplné. Jsem si vědom, že v případě uvedení nepravdivých údajů se vystavuji stíhání.

Fotografie 	Význam výrazový VÝZNAM FAKTŮ ÚDLOST
Jméno a příjmení Beze slov / až na nepatrné výjimky	
Datum a místo narození Také já jsem se narodil / nebo žil / v Čechách.	
Bydliště (trvalé, přechodné) Jsem-li pozván k pobytu neodmítnu, je-li ovšem byt dosti prostorný.	
Národnost Také já jsem se narodil / a stále žiju / v Čechách.	Zdravotní stav Dlouho trvající chmurné počasí ho deprimuje.
Majetkové poměry Jsou dobré pokud nejsou spojeny se zvýšenými náklady.	Změněná pracovní schopnost Ochotně se jí vždy přizpůsobím / uveďte odchylky od pravidel /.
Původní povolání Aranžér výkladních skříní.	Zvláštní znamení Velice vyvinutý smysl pro krásu, dále dobrý smysl pro velikost a silnou srovnávací schopnost.
Současné zaměstnání, postavení v zaměstnání Přefrazován pro možnost. udejnou @právněhneschopnostv odhadu vzdá	
Školní a další vzdělání Nemá ve zvyku svými studijními snahami oslňovat.	
Technické schopnosti a dovednosti Dovede smeknout klobouk, a ví že smeknutí klobouku znamená pozdrav / což by australský křovák ani antický Řek nepochopil /	Jazykové znalosti

Veřejné a jiné funkce Je pouhým domovním důvěrníkem, ale jakým důstojností a na polstá-domovním důvěrníkem!	Státní a jiná vyznamenání Mezdobí ho odznaky důstojností a na polstá-domovním důvěrníkem!
Stav nezbývá, než co nejrychleji zapomenouti na to co bylo, a vpraviti se do nových poměrů / rozvodů.	
Manžel, manželka, druh, družka Každý den se znovu ucházím o ruku svého tvůrce.	
Děti, rodiče, sourozenci Matka jasnovidka Terfren Lails. Otec Josef K.	
Sourozence neuvádím neboť jsou ještě na živu.	
Příbuzní v zahraničí Také oni se narodili / a až na nepatrné výjimky stále žijí / v zahraničí.	Pobyt v zahraničí Také já jsem se narodil / a až na nepatrné výjimky stále žiju / v Čechách.
Příloha Použitá literatura: Dr Jiří Guth - Společenský katechismus, Franz Kafka - Zámek, Ervin Panofsky - Význam ve výtvarném umění, Zillich Tajemné vědy - díl III. / Chiologie a chiromantie /	
NEVYPLŇUJTE Úřední záznam Rubrika Jazykové znalosti neúplná. Uvést, že hovoří pasivně česky.	
TECHNICKÝ MAGAZÍN SNTL Křehovská 8 113 02 Praha 1 tel. 264321-3	

POUČENÍ: Dotazník musí být vyplněn čitelně, (jména hůlkovým písmem), nevyplněné rubriky neproškrťte, odpovídejte slovy. V případě nedostatku místa v příslušných rubrikách, uveďte údaje na zvláštní přílohu.

PROHLÁŠUJI, že údaje které jsem uvedl jsou pravdivé a úplné. Jsem si vědom, že v případě uvedení nepravdivých údajů se vystavuji stíhání.

Panáky ve 3. ročence „**Těčka**“ (1989; 50 000 výtisků) jsme objevili náhodou, ale protože to nebylo v Dikobrazu ani dalším masovém čtení, málokdo je dnes pamatuje. Vlastnoručně autory*) vyplněné tiskopisy překryl nejprve něžný převrat a pak i běh času. **Příště: „Panáci“ Jiránka a Slívy.** (IH)

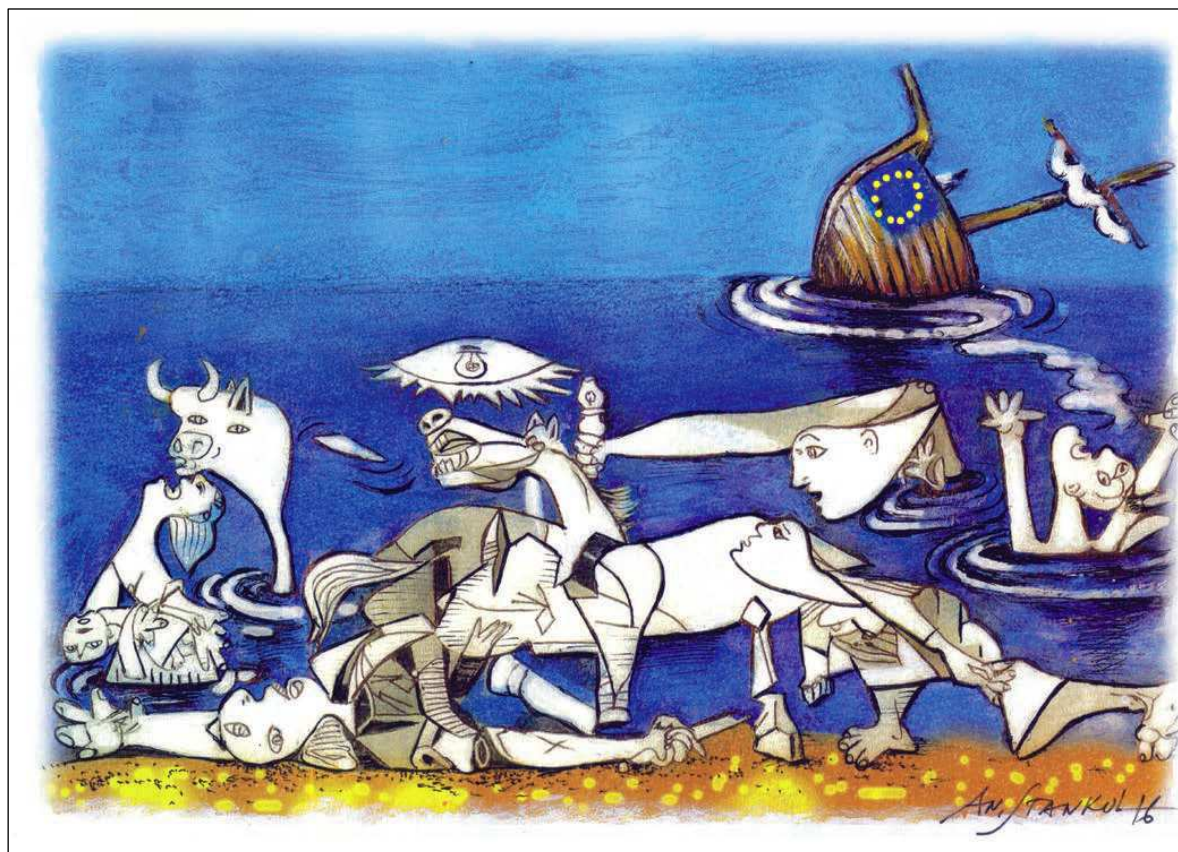

Když se z mladého časopisu stane starý a nepotřebný...

Pěkné portréty libretisty *Jaroslava Weigela* a kreslíře *Káji Saudka* pořídil *Miroslav Zajíc*. V té chvíli ještě oba žili a takto si je budeme pamatovat. Nejlepší český kreslíř komiksů a významný časopisecký grafik, člen tvůrčí skupiny autorů kresleného humoru *Polylegan*. Co je přivedlo v *Mladém světě* číslo 30 společně na obálku - prozrazuje titulok: *MS* bude tisknout *Lipse Tulliana*. Obrazový příběh náčelníka loupežné *Černé roty*, který trestá bohaté a ochraňuje chudé. Byl horký červen roku 1994 a uvnitř 64-stránkového časopisu v ceně 10 korun slibovala čtyřstrana 30 až 33 legendární příběh z počátku 18. století. Neméně legendární časopis *MS* tehdy netušil, že se zvolna blíží ke svému zániku... Ani tehdejší šéfredaktor *Richard Crha* (dříve *Ahoj na sobotu*) už nežije..

...a ani ten nejúžasnější hrdina (viz vlevo) nedokázal smrti kultovního časopisu nejméně dvou generací českých čtenářů zabránit. Zemřeli i oba tvůrci. Žije jen dílo...

Filip z Mengštejnu - Spanilá Hedvika - Komtesa Hilda - Sluha Kašpar - Berta ze mlýna - Krvežíznivý lapka Sahrberg - Zajatá Libuše - Zhýralý Theodor - Přítel Wittore - Unesená Eliška - Hrabě Flemming...

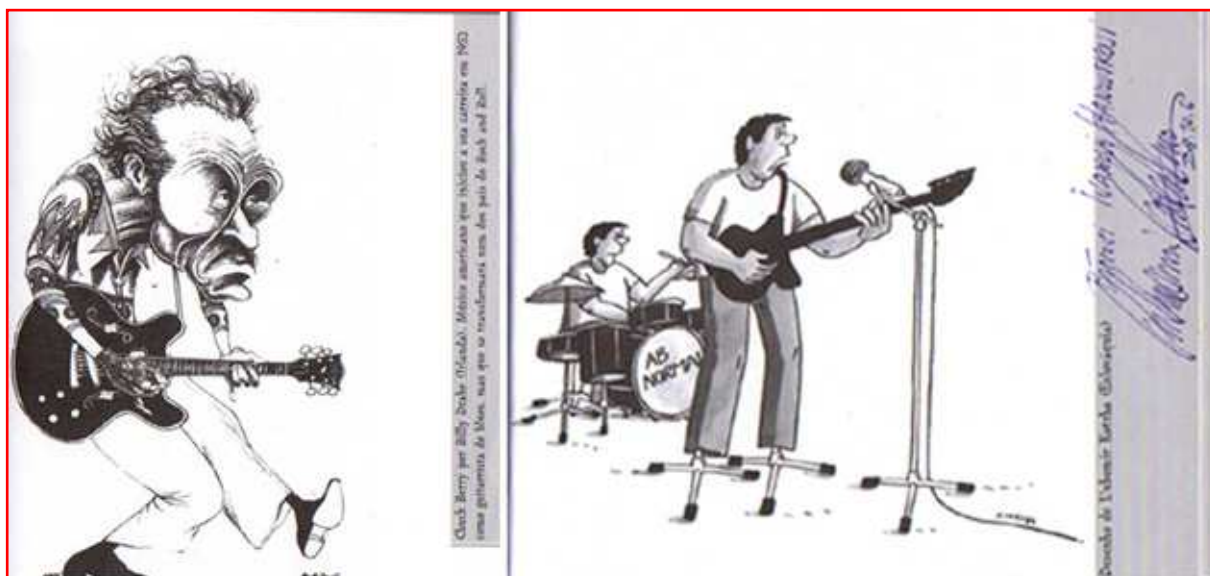
Guernica od *Pabla Picassa* má jednu velkou výhodu - hodí se svým tématem vlastně pořád. A jednu malou nevýhodu - autor musí zvládnout předlohu dle originálu. **Nahoře** Anatolij Stankulov (Bulharsko) to s migranty svedl. Ani **Guato** (Brazílie) to moc nepočmáral (**dole**). (g)

“Rock in Caricatura”- aneb cartoon CD z Humorgrafe

Jméno **Oswaldo Macedo de Sousa** se v těch letech po e-mailu i webu pohybovalo rychle a často. Samozřejmě po těch našich cartoonistických. Ani nevíme, proč už se tak neděje, ale máme po ruce jednu drobnou knížku - tedy album portrétů - o velikosti “klasického” cédéčka. Jak vidíte na obálce (**viz níže vlevo**), je to záměr a povedl se - i když (prý) už i ta stříbrná CD jsou pasé. Kvůli jakémusi streamování - pokud se mýlíme, nekamenujte nás. Pro nás totiž dodnes připadá hudba schraňovaná na kazetách nemilý zásah techniky do zaběhnutého kulturního života (tranzistorák, gramorádio a magič sonet duo) ranné dospělosti.

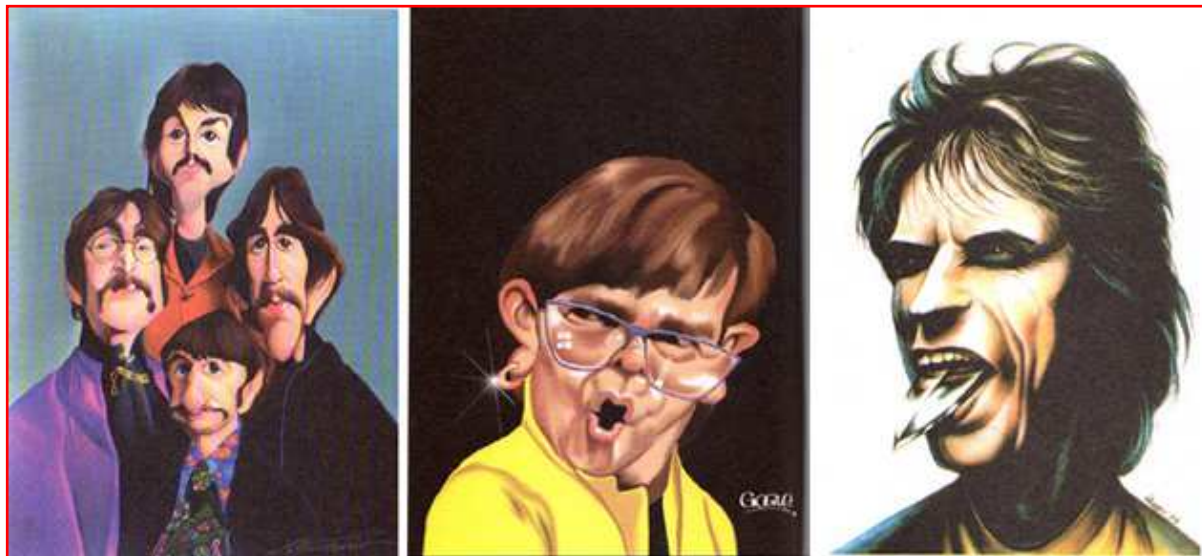

Psal se rok 2002, když se jeden z půl tisíce výtisků vydaných v portugalské metropoli Lisabonu ocitl na našem pracovišti a e-GAG měl ještě zpoždění - teprve až za rok jsme mohli konstatovat jeho “nulté narozeniny” ve formátu ČUKaGek. A tak bychom zprávu o tomto osobním dárku od **Lubomíra Kotrhy** z Trenčína stejně nenašli. Zde ovšem vidíte důkaz: vepsané věnování jednoho z autorů kreseb viz **vpravo dole!** Je na stránce 123 z celkem 132 stran, které se skrývají pod pevnou obálkou.

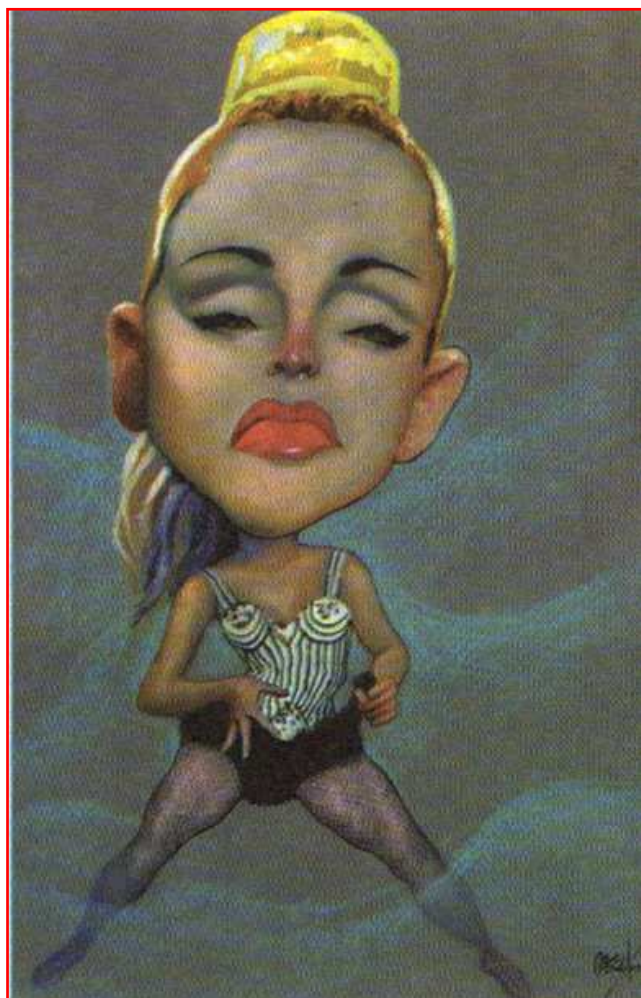

Další autoři kreseb: na přední a zadní obálce *Hunt Emmerson* (GB nebo USA), **vlevo dole** *Billy Drake* (Irsko) a **nahoře** obě hlavy vybarvil *Omar Perez* (Argentina). A ještě pro ty abonenty e-GAGu, kteří neznají vizáž legendárních ani kultovních zpěváků (nevíte, čím se ty dvě skupiny odlišují?) jména: nahoře Bob Marley a Courtney Love, zde vlevo Chuck Berry a **na další straně** najdete hlavy *nejnejnejsvatější*. Zde však pojmenujeme jen výtvarníky: vlevo *Altamirano* (Mexiko), uprostřed *Gogue* (Španělsko) a vpravo - *Despodov* (Bulharsko)! A (**úplně dole!**) jsme si pomohli obrázkem (a druhou ženou!) malíře jménem *Castrux* (Mexiko).

Je zřejmé, že mezi umělci hrají v albu početní prim hispánská jména (a ještě často spíš ta umělecká - přezdívky). Z hlediska práce redakce však poznáte, že jsme vybírali nejen osoby známější, ale také díla, která se sice nezabývají svého statutu umělecké karikatury, ale zachovávají při tom stále solidní rozpoznatelnost pokud jde o podoby portrétovaných.

Na konci svazku jsou dva "indexy", které řadí všechny kresby či malby pěkně do latě podle abecedy. Ten první podle person rockerů, druhý podle jmen výtvarníků (i zde dle prvních jmen a nikoli příjmení, jak bychom čekali). A vybíráme pár údajů: Většinou je zde každý zpěvák zachycen jen jednou, ale plných 18 i vícrát.

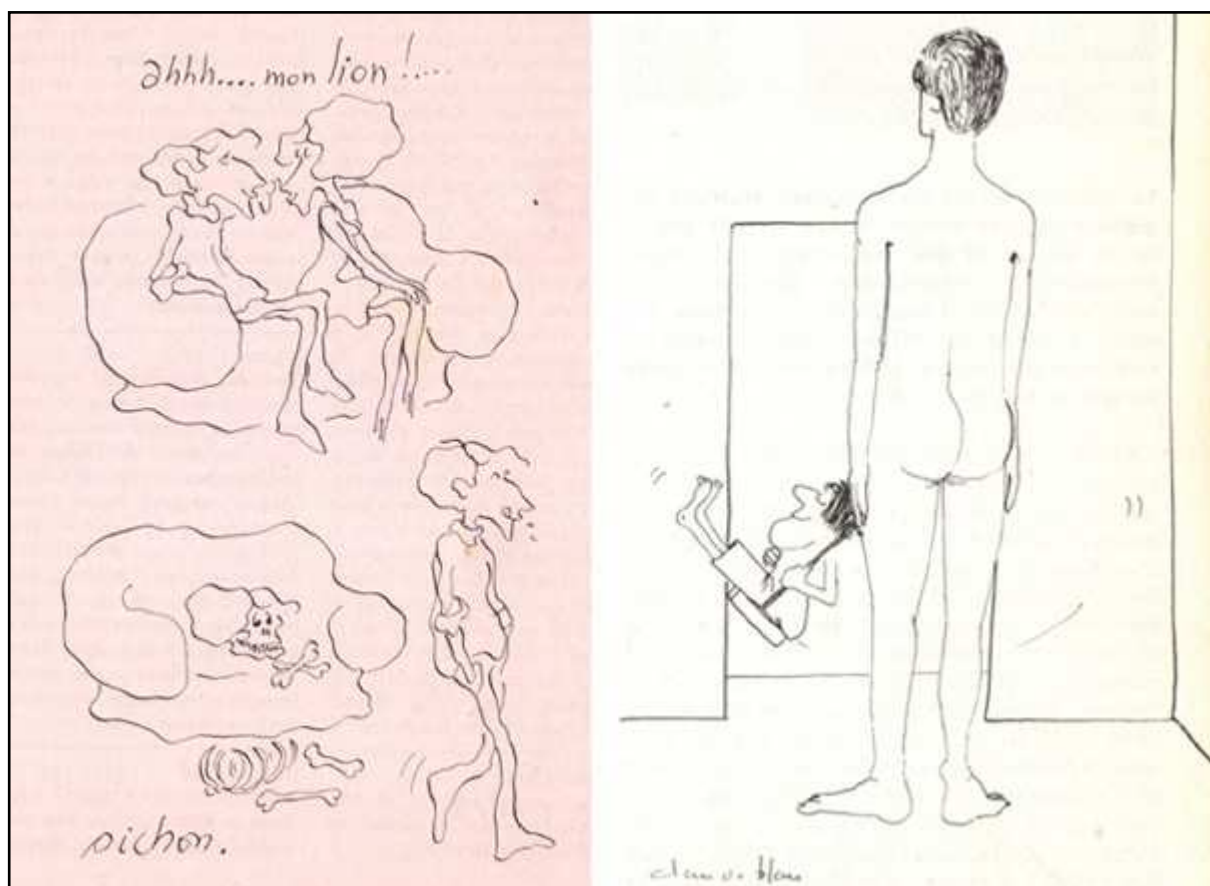
Vyhrál Jim Morrison (5x), následují Jimmy Hendrix a Elvis - bez doplnění o *Presley* - (oba 4x). Následují David Bowie, Nick Cave, Mick Jagger a Keith Richards (všichni 3x). Pro znalce popu: obě superhvězdy Madonna a Michael Jackson ("jen" 2x). Neznamená to však, že by úplně chyběli Dylan, Pop, Reed, Cash, Bono, Idol či Sting...

Potřebujeme však mít místo na (pro nás zajímavější) seznam karikaturistů. Z nich jasně vyhrává domácí *Paulo Santos* (s 10 kousky!) španělský *Gogue* (7x) "Švéd" *Mário Brancaglioni* (6x) další dva Španělé *Leandro Barea* a *Joaquim Aldeguer* spolu s Belgičanem jménem *Jan Op de Beeck* (všichni 5x) a ještě 7 dalších jmen (po čtyřech obrázcích). Co je daleko zajímavější je však účast hned tří Slováků: kromě *Kotrhy* (2x) jsou tu i *Jáno Valter* a *Lubica Konkova*! Už asi cítíte, že Čecha tu nenajdeme a tak aspoň pár jmen karikaturistů, které znáte z e-GAGu (nejčastěji z rubriky *Výsledky*): *Achille Superbi* (Ital), *Miroslav Gerencer* (Chorvat), *Mihaita Porumbita* (Rumun), *Ugo Sajini* (Ital) *Yu Liang* (Číňan) *Stefen Despodov* (Bulhar) a nechybí ani *Vladimir Kazanevsky* (stát Russia). Úvod: *Osvaldo de Sousa*.

Myslíte si, že se odskok do "silvestrovského", čili závěrečného čísla roku hodí? My dobře víme, že vycházíme ještě před svátky vánočními... ale čert to vem. Silvestr byl též svatý!

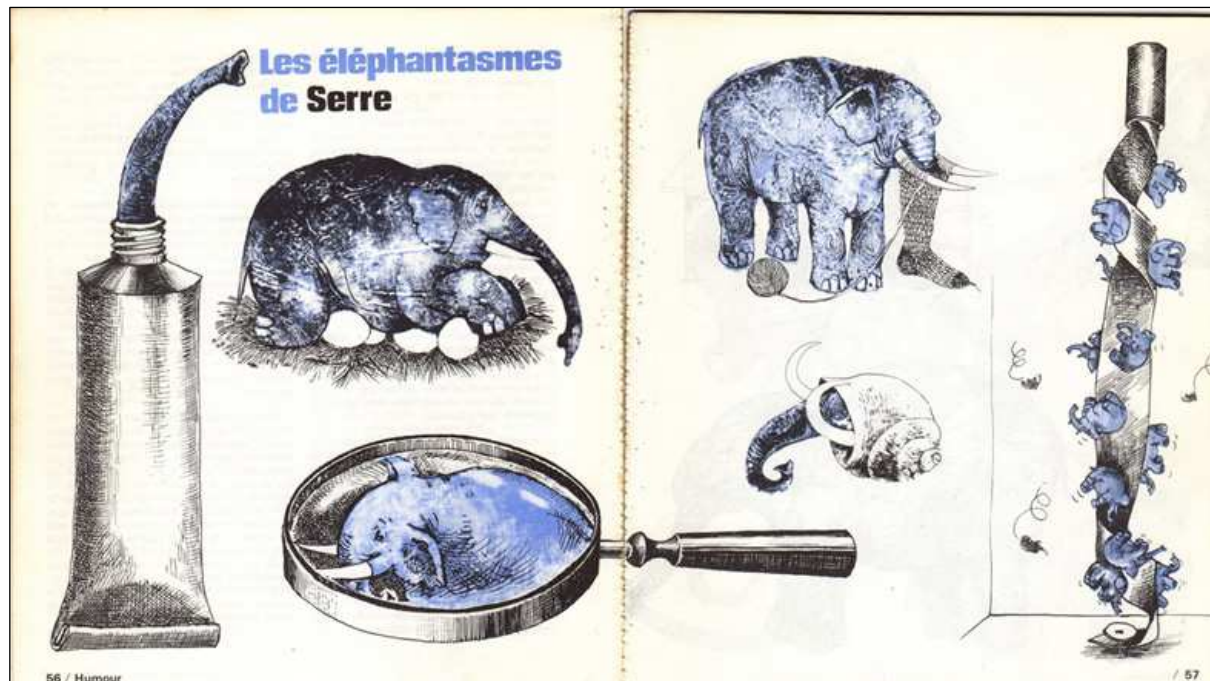
Plexus? Plexus!

Ten **otazník** připomíná, že pro většinu abonentů našeho magazínu je tento francouzský časopis, vlastně umělecká revue, neznámým pojmem. A přece byla svého času vzorem, nedostupným exemplářem o 264 str. Zastupovala pro nás nejen uměleckou svobodu, ale i dráždivou erotiku a za

neexistence pornografie byla tu vlastně i za ní. Přesto především to byl humor, co jsme z ní vytahovali i přes její zvilou fracouzskost... Toto číslo přivezl kdosi (*Holý? Jiránek?*) v r. 1968 až z bájně Paříže a jak vidíte z přední (Wolfgang Hutter) a zadní obálky, šlo o č. 16 s upozorněním, že je k mání občanům starším 18 let. Sem patří ten **vykřičník**! Proč? O tom svědčí obě kresby - vlevo od **Pichona** (druhého autora jsme nezjistili). Ze zadní obálky ožívá sen o albu se 700 vtipy (Bosc, Chaval, Francois, Henry, Sempé, Serre, Siné, Wolinski). 480 stránek = 46,50 F. Jeden Plexus stál 8,50 F.

Magazín začínal i končil kresleným vtipem na pokračování (od komiksu jsme to rozlišovali asi proto, že šlo o kreslené příběhy beze slov!) Z obsahu uvádíme jen úvodní slovo šéfredaktora jménem *Jacques Mousseau* nazvané “*La philosophie de Plexus*”. Pomiňme teď krásné umělecké akty jistě *Agnes Spaak* (14 stránek!) a desítku erotických kreseb z “*Musée permanent de l’art erotique*”. V obsahu je na mnoha řádkách uvedeno jen “84/Humour” a pak jméno autora. A z nich vybíráme jména jako *Mose*, *Loup*, *Wolinski* či *Pichon*. Pozoruhodné (z našeho hlediska) jsou kresby přes čtyři strany od známého cartoonisty jménem *Serre*. Představuje se tu jako umělec v sérii “*Les éléphantasmes de Serre*” viz tato vstupní dvoustrana. A vůbec nám to nepřipomíná jeho drsné kousky ze známých alb!

Také ostatní výtvarníci krom smyslu pro erotiku a humor (a jejich vkusné spojení který tak často chybí našim internetovým “posturbanovcům”) mají i tu největší přednost - na které zřejmě redakci záleží nejvíc - jsou výtvarně čistí!

I dvoustránkový příběh *Wolinského* spadá časově do jeho stabilního působení na stránkách *Hara-Kiri* - největším minusem tohoto polským jménem matoucího *Francouze* zůstává právě - francouzština textů, která je přímo srostlá s kresbou... Tak jako v revue *Plexus* splývá a prolíná se vtip se sexem. Dokonce ten abnormálně amorální. Vypadalo to dohromady v té době promyšleně revolučně, protiměšťákovsky a proticírkevně. A z našeho hlediska anti-komunisticky. Ačkoliv obě ta jara 1968 - pražské a pařížské - měla přímo opačná znaménka plus a mínus.

A jak se od té doby vše změnilo, o tom svědčí obrázek vlevo - po-
buňující pro cenzuru by tenkrát byl sám námět - že se týká amorálního vztahu - fuj. Dnes by byl naopak obviněn autor **Fayache** z nekorektního vtipkování - o menšinových “buzících”.

Zato **Gourmelin (vpravo!)** si zachovává svou pověst ceněného výtvarníka dodnes. Jde o humor nadčasový ze *steinbergovských* let. Přiznáme, že jsme se teď vůbec nezajímali, co bylo dál - nehledali jsme ve wikipedii heslo *Plexus*.

Takže nevíme, jak dlouho časopis vycházel, ani kdy zanikl. Jen proto, aby se nám okouzlení (nejen autora recenze) z listování v karikaturistě příšerně osahaném exempláři nevypařilo. Ale i něco nového bude teď zachováno. Po skenování na kusy rozpadlý *Plexus* z 1. září 1968. (G-men)

Recenzovaný *Plexus* by patřil spíš do rubriky **Z archívu** nebo **Časopisy**. Ale má sílu i tloušťku knihy. Tak.

Do posledního čísla čtvrtletníku Syndikátu novinářů ČR „Mediažurnál“ přispěl svými kreslenými vtipy na mediální téma stálý autor měsíčníku Sorry Marek Setíkovský. Kromě doprovodného textu o autorovi jsme do časopisu zařadili i jeho vlastní životopis, jehož příjemná poloha nás přiměla, že ji teď s předstihem podáváme v e-GAGu s vědomím, že základní informaci s ukázkami kreslené satiry - zaměřenou především na naši politickou scénu - přineseme čtenářům nejdříve v Gagu číslo 1/2020, které vyjde v půlce února.

Ing. arch. Marek Setíkovský
Narodil se 24. března 1964

První dochované vzpomínky má na dva ruské tanky, které roku 1968 mířily do oken domu v pražském Břevnově, za kterými si hrál se svým oblíbeným medvědem „Pavlínou“. Ta vzpomínka formovala jeho trvalou nechuť k tankům a všem komunizmům a socializmům, internacionálním i nacionálním. Proti plyšovým medvědům vcelku nic nemá, když jich není moc.

Do školy chodil nejprve ve svém rodišti, později v západočeských Mlečicích, ještě později na Vinohradech (opět v Praze) a konečně poslední dva roky ve středočeské Hostivici.

Po velmi obtížném zdolání všech osmi let základní devítileté školy v roce 1978

šťastnou náhodou udělal přijímací zkoušky na kladenské gymnázium, odkud byl v roce 1982, týden před maturitou, vyhozen za předčasný úklid ruských vlajek z prvo-májové výzdoby.

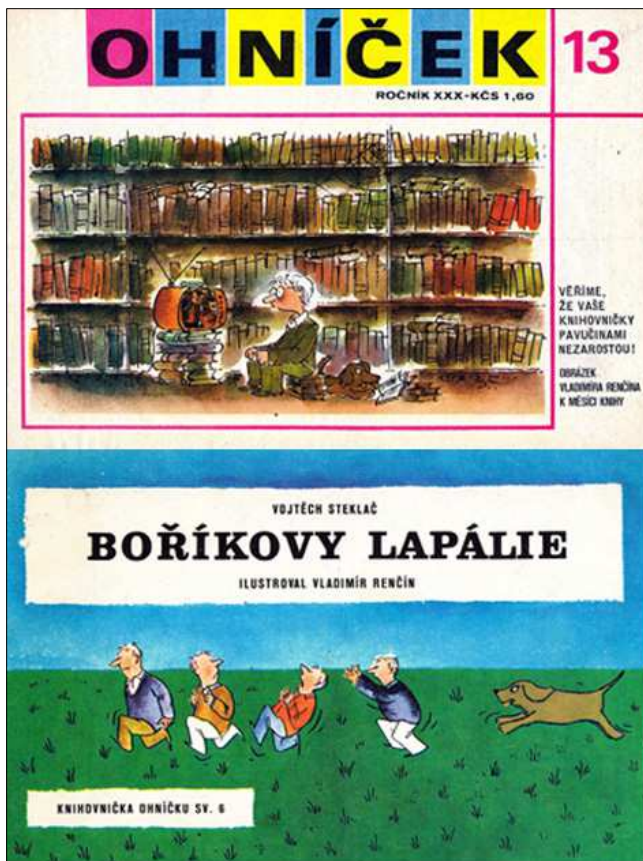
Po poučných dvou

letech vojny u klatovských dělostřelců, kde mistrovsky ovládl techniku neviditelnosti a simulace chorob a vad, v roce 1987 konečně odmaturoval na večerním gymnáziu v Karlíně a přihlásil se drze na pražskou Fakultu architektury při ČVUT.

Vysokou školu kupodivu dokončil, a to s menšími obtížemi, nežli mu dříve působila škola základní.

Od roku 1992 se živí jako architekt a baví se jako karikaturista. Má ženu Hanu, syna Matěje a kočku Elišku.

Medvěda „Pavlínu“, bohužel už jednookého a olýsalého, zdědila jeho mladší sestra Valerie. O jeho dalším osudu není nic známo.

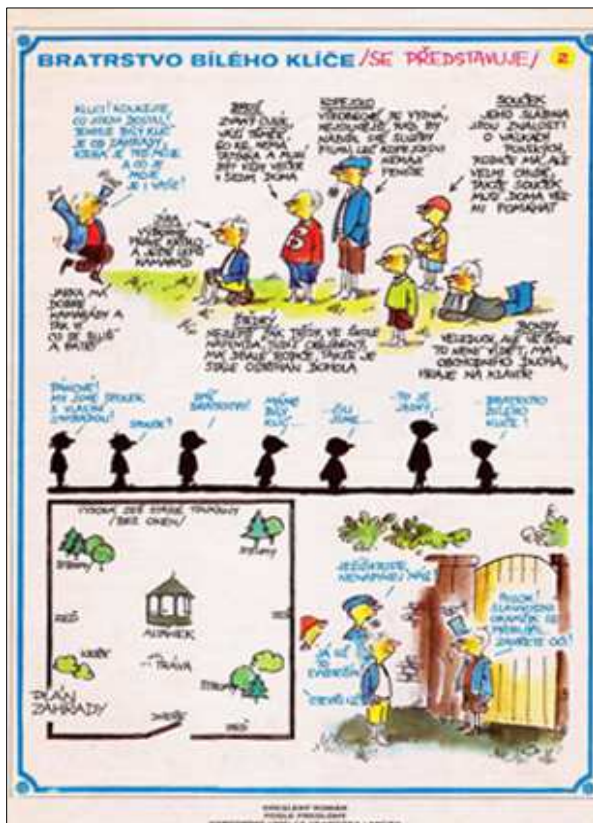

Většinou šlo o kresby na obálky, ilustrace anebo několikadílné kreslené seriály - a nejčastěji do časopisů pro děti. Bylo to v letech, kdy Renčínovo jméno nebylo v tisku vítáno, významným zdrojem příjmů.

Pro dětské čtenáře (diváky) kreslil Renčín dlouhodobě a pravidelně, a to ve dvojí formě: tištěné a animované. Nejvíce kreseb v tisku lze najít v časopisech jako: Mateřídouška, **Ohníček** (viz obr. nahoře!), Ježek, Pionýr, Pionýrská stezka, Sedmička pionýrů, ABC mladých techniků a přírodovědců a též VTM / Věda a technika mládeži. Mimo Ježka (SNDK / Albatros) jde vesměs o vydavatelství Mladá fronta.

Kromě samotných kreseb jsou to často ilustrace povídek (např. v Ohníčku v letech 1968 - 1973 "**Boříkovy lapálie**" (od Vojtěcha Steklače - viz obr. vedle) někdy dokonce i ve formě komiksu (např. v Pionýrské stezce 1973 - 1974 ve dvaceti dílech "**Bylo nás pět**" Karla Poláčka. Anebo tamtéž v roce 1974 "**Bratrstvo bílého klíče**" (viz obr. vlevo dole) od Františka Langra, kde však po

prvých dvou dílech bylo další pokračování v rámci perzekuce V. R. komunistickým režimem zakázáno). V Pionýrské stezce v prvních ročnících ilustroval cyklus povídek o Bambulovi od Ivana Hanouseka (viz obr. dole vpravo)

V animované podobě vytvořil Vladimír Renčín pro děti **dva třináctidílné seriály televizních večerníčků** podle námětu *Stanislava Havelky* o panu Krbcovi a jeho zvířátkách, a to:

- 1.) „O zvířátkách pana Krbce“ (s premiérou v TV po 2 letech práce od 27. 2. 1980)
- 2.) „Strašidla na Kulíkově“ (s premiérou v TV od 8. 12. 2010)

Příběhy pana Krbce vyšly i knižně, a to v roce 1996 „*Pan Krbec na Kulíkově*“, v r. 2002 „*O zvířátkách pana Krbce*“ a v r. 2006 „*Strašidla na Kulíkově*“ (spoluautor Petr Chvojka).

Ukázky z příběhů pana Krbce se objevily i v kompilacích, jako „Pohádková abeceda“ (2004), „To nejlepší z Večerníčků“ (2005) a nebo i v jiné podobě, např. jako pexeso. Kromě toho se *Vladimír Renčín* zúčastňoval i různých akcí, pořádaných primárně pro děti, jako byly v osmdesátých letech minulého století v Třeboni „Na prknech, která znamenají svět“ a podobných (původně s týdeníkem Svět v obrazech).

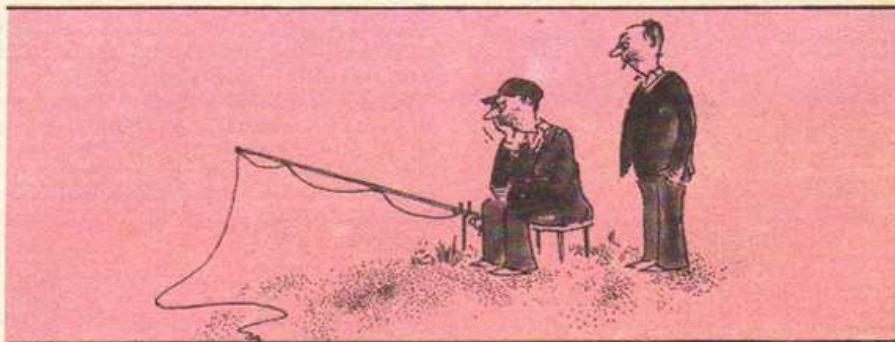
Zpracoval: **Jiří Hruboň**

O rozhovoru s V. R. pro dětský časopis. Nebylo to snadné pro nás oba. Naštěstí se to dě-

2 km s Vladimírem Renčínem

šel Ivan Hanousek

Jeho obrázky zná snad každý. Čtenáři Stezky si vzpomenou na ilustrace k povídkám „O fotbalovém skřivánku“ a „Bambulův skok na vrbu“. Ale překvapením možná pro někoho bude, že letošní třicátník Renčín je — Hradečák! A kudy jnudy bychom si to měli v Hradci Králové namířit, než nejprve pěkně kolem náměstí s Bílou věží, a pak dolů, k řece...

„To vidím taky, že tu není voda, ale kdo vám řekl, chytráku, že chytám ryby?“

„NEČEKTEJTE ODE MNE ŽÁDNÉ VESELÉ HISTORKY...“

— řekl Mirek Renčín úvodem. „Když mě někdo pozná, je zpravidla zklamaný, protože očekává přívaly humoru; ale čím déle kreslíte a vymýšlíte vtipy, tím víc se vám veselost z obličejů i z řeči vytrácí...“

„PORAD SE UCÍM KRESLIT...“

... protože nakreslit třeba děti není jednoduché. Takový Bořík a jeho kamarádi z „lapálie“ v Ohníčku, to byli zpočátku samí dědci — jenže malinčí... Ve škole jsem kreslil mizerně, jednou mi dokonce učitel přikázal, zatímco třída kreslila hranoly a kužele, abych namaloval koš na odpadky a svůj výtvar do koše zrovna zahodil, protože jinak se nehodí. Dnes už je to poněkud lepší...“

„NA SPORT JSEM MOC NEBYL...“

... spíš jsem seděl doma a četl. Trochu jsem běhal, lyžoval, než jsem si na jedné sjezdovce hrozně natloukl. Hrál jsem stolní tenis, před vojnou jsem se pīpletl k judu, bez úspěchu,

leč s poznamenanými obratli. V kondici mě teď udržuje práce na chalupě kousek za Hradcem a motorová pila, se kterou dělám občas kubíky dřeva v lesních polomech...“

„RYBÁŘSTVÍ NENÍ PŘECE ŽÁDNÝ SPORT...“

... říkal jsem si, když jsem slyšel říkat „sportovní rybářství“. Když jsem začal na ryby chodit, změnil jsem názor. Odpoledne se třpytkou u vody dá pořádně zabrat. Když chytám na splávek, mám víc času pozorovat okolí a přemýšlet si o ledačems... Ne, rybářské vtipy u vody nevymýšlím. Obvykle, když večer usínám, napadne mě dobrý námět pro obrázek, a tak váhám — mám rozsvítit, jít k psacímu stolu a vtip si poznamenat, nebo zůstat ležet? Zpravidla vítězím a zůstanu ležet...“

„CELOU TÁSKU TĚCH RŮŽOVÝCH PŮTVOR...“

... jsem natrhal, když jsem šel v Hradci poprvé do lesa. Vypadá to jako hříbky, ale je to podhřib žlučový. Nesu se s tím, a potkám babičku, která mi říká, panáčku, to všechno zahodte! Dnes už houby znám, ale rodina mi odmítá stročky, holubinky a podobné houby jíst — a tak, když se ni-

kdo nedívá, přikrájím tyhle poklady k ostatním houbám do polévky, nebo smaženice... V lese je mi moc dobře...“

„I TURISTIKU JSME DĚLALI...“

... a projezdili na kolech Jeseníky, jižní Čechy, Orlické hory. Stanovali jsme v Tatrách a podařilo se nám postavit stan na místě, kam druhý den po dešti dopadal vodopád.“

„COŽE? VY CHCETE SKUTEČNĚ NĚJAKOU VESELOU HISTORKU...?“

... to jste ještě nepochopili, že jsem vážný člověk? Mám rád svou práci, a jsem rád, když se líbí, a je k něčemu dobrá. Nakreslil jsem před lety vtip a v textu jsem použil čísla sportky, která mne napadla. Po čase jsem dostal dopis, ve kterém mi jedna starší paní děkovala, že prý si z Dikobrazu čísla opsala, vsadila do Sportky a vyhrála třetí cenu. Žádala obratem pošty další čísla, protože by si chtěla na zimu koupit kopec uhlí. Sám nesázím, ale čísla jsem jí poslal. Neozvala se, snad ale v zimě nezmrzla...“

lo v hostinci (samozřejmě v královéhradeckém) a také to nebyl náš rozhovor první - tedy pro tisk.

Ovšem něco jiného je dělat rozhovor pro dospělé čtenáře deníku Mladá fronta (byl to ode mne nedobrý nápad). Pro každého karikaturistu jsem si vymyslel jiné téma a pro Renčina jsem měl úkol stěžovat si, že by měli autoři za vtipy dostávat více peněz, prostě že je to hanba, tak nízké honoráře. To jsem tedy narazil. Hodně piv se vypilo, ale vyrazit z Mirka nějakou stížnost bylo v září 1972 prostě vyloučeno.

A už brzy se ukázalo, že to ani nebylo moc vhodné, vždyť právě v tomto směru ho začali místní soudruzi pronásledovat.

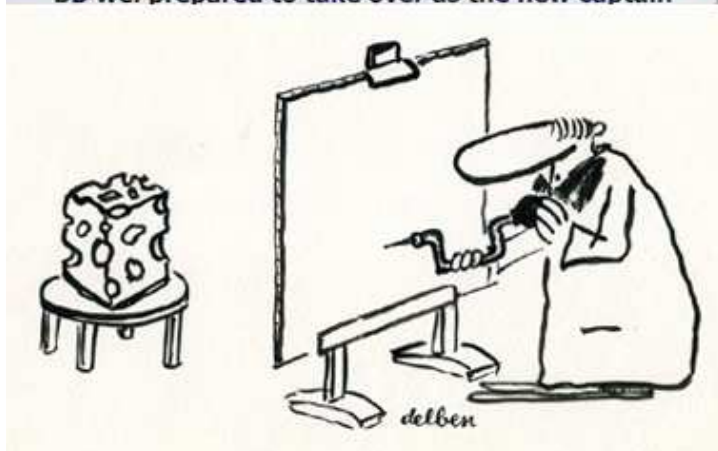

Renčín nikdy nebyl moc řečný, pokud jde o svou tvorbu. Teď si představte, že to povídání bylo určeno dětem, těm odrostlejší, vlastně skautům, protože Stezka vznikla z časopisu Junák a našim zadáním bylo nepoztrácet čtenáře kvůli názvu Pionýrská, který nám k té Stezce svazáci na poslední chvíli přilepili. A tak

jsme se drželi zuby nehty aspoň tábornictví a té junácké turistiky - proto v názvu ty 2 km... (IH)

BB wel prepared to take over as the new captain

Boutona! Můžete nám věřit, máme to přímo z (jeho) první ruky!

(ih)

Ne! Ne a Ne!

Ani polabský Slovan **Jiří Novák** zřejmě stále nemíní jít na odpočinek a *vednevnoci* už po léta

4. Nic nepodepisujte.

A cartoon illustration of a hand holding a blue pen with the word 'NE' written on it in red. The hand is positioned over a document. The background is a simple sketch of a person's torso and head.

Nenechte se dotlačit k tomu, abyste svolili k okamžité či pozdější výměně vložky zámku u vchodových dveří do bytu. Nepodepisujte žádné smlouvy, objednávky ani pouhá potvrzení o návštěvě.

plodí ilustrace pro **D-test** - viz tuto z ochranného poradtiskového rádce-poradce, který byl letos vydán na pomoc nemohoucích občanů proti podpisování smluv od těch nám z médií tak známých a z doslechu také odpudivých podomních nabízečů... vlastně čehokoliv.

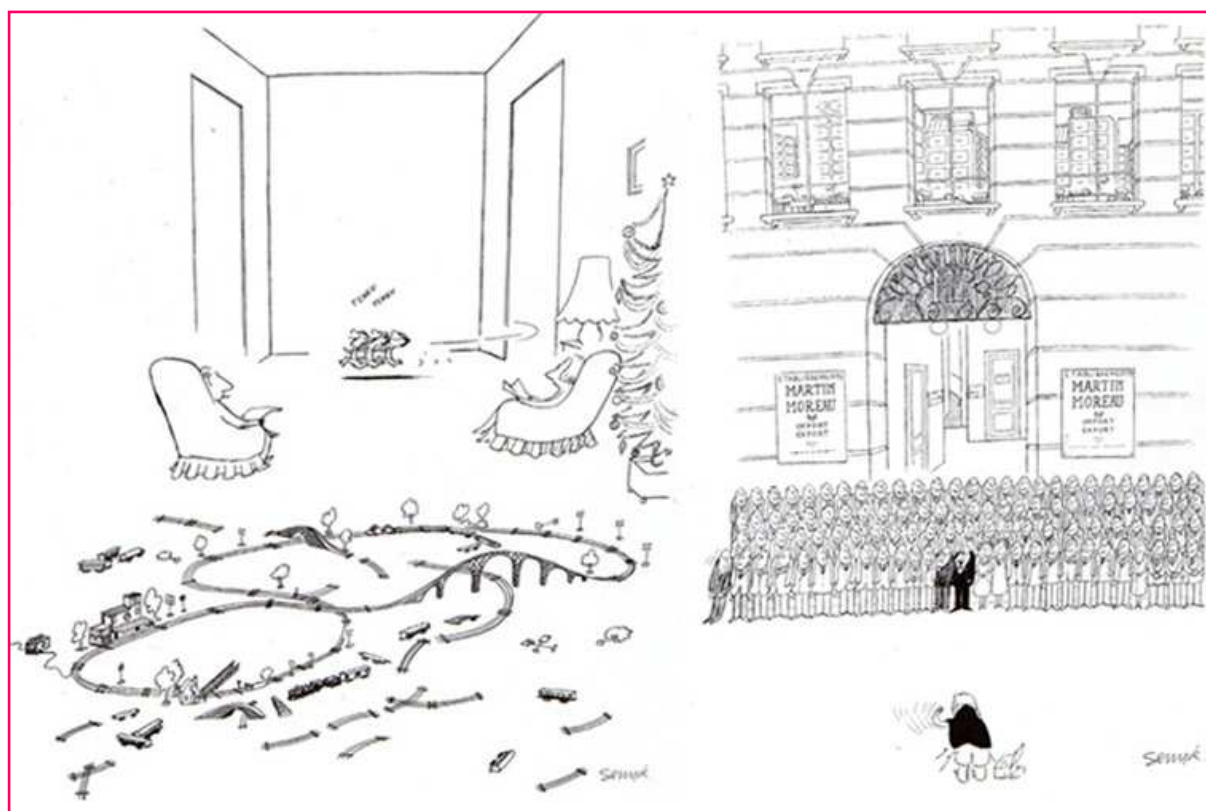
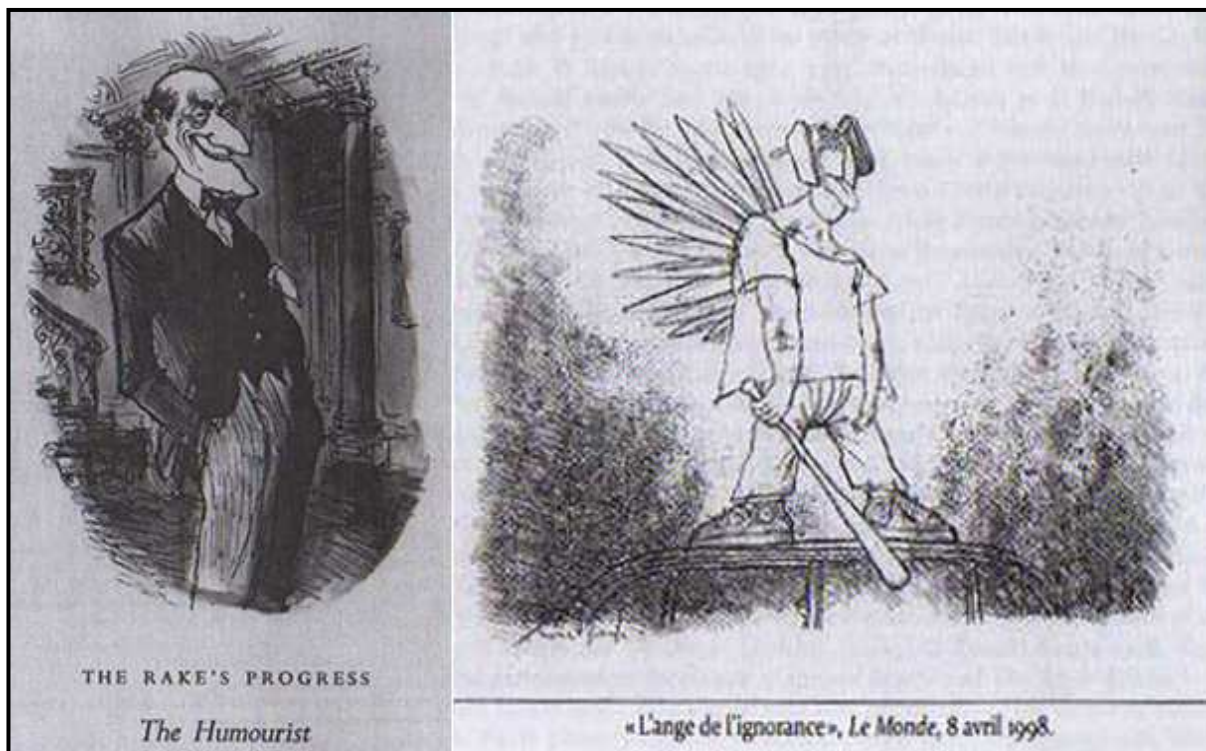
Takže - poslechněte zkušeného *Kolíňana* (nad Labem) a přilepte si k mobilu či na oblíbenou propisku nálepku třikrát **Ne!**

Nepodepisujte nic a raději ani nemluvte. Ani po telefonu. Prostě: **Nikdy ANO!** A to si pamatujte i při volbách, radí zase venkovanům ti, co všemu rozumí nejlépe. Protože a jelikož jsme, pardon... protože to jsou ti zas. aný Pražáci!

Searle jak ho neznáte...

Kdo by neznal **Ronald Searla**, jednu z nejvýznačnějších postav mezi celebritami britského a také celosvětového výtvarného humoru? Většinou jsme ho už kdysi zaregistrovali díky spoustě vtípů v několika sbírkách situovaných do prostředí dívčí školy v **St. Trinian**. Jeho vtípy to byly, co inspirovaly natáčení oblíbených komedií na podobné téma;

včetně proslulého českého filmu o “*Dívce na koštěti*” (má prý už i nějaké pokračování). Ale nabízíme úplně jiné kousky. **Vlevo** portrét ryze nazvaný “**The Humourist**” a **vpravo** návrh na pomník *debila* - tak v té době (**1998**) vypadal typický fotbalový fanoušek (zvaný chuligán). Obě kresby pocházejí z francouzské edice “*Humoresques*” (o ní jsme již psali) je text pod obrázkem psán franštinou... (red.)

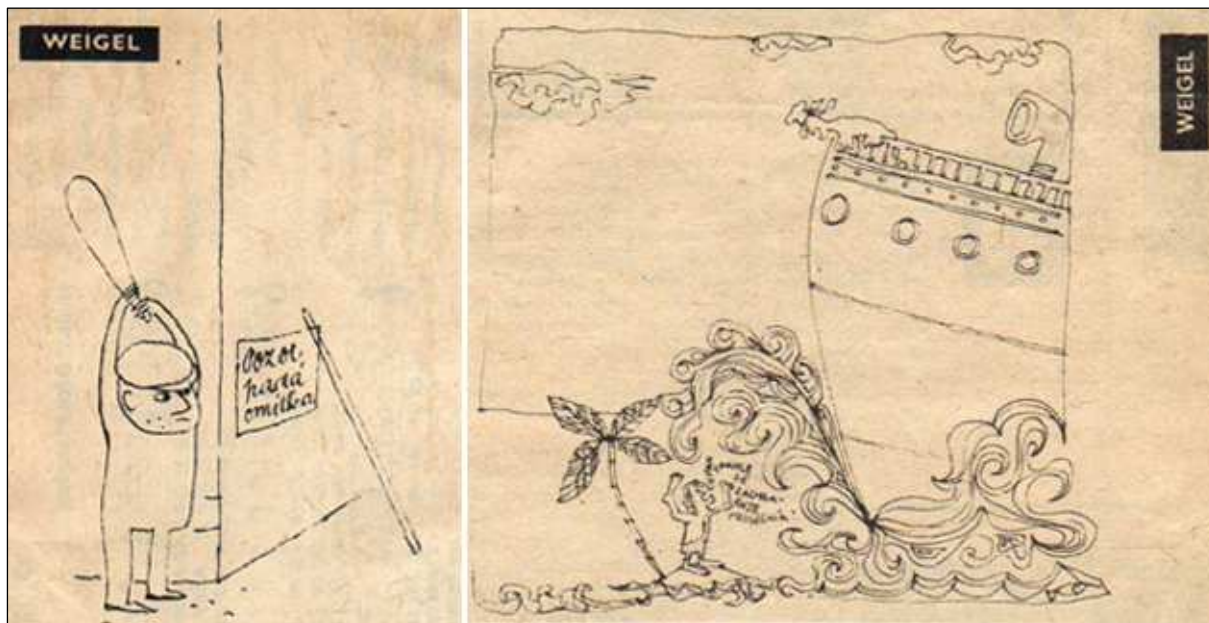

Sempé je Sempé

A jednou z nejcennějších tištěných rarit je stolní **kalendář** s jeho **365 vtipy**. Je sestaven tak, aby se dal otáčet věčně - od začátku až do konce každého roku. Nabízíme právě vtipy pro poslední prosincový a první lednový den. **P. F.** = *felicite* pozdrav z Paříže posílá **Sempé!**

Jen málokdo odolal vlivu **Saula Steinberga**...

...na vývoj své kresby. Od Neprakty jsme to nečekali, ale mladší výtvarníci, především ti bez výtvarného vzdělání, byli velice tvární. A také jejich polylegranský hostitel **Jaroslav Weigel**. Vlevo jeho raný, vpravo už rozvíjený steinbergovský styl včetně nástupu hravého "ornamentalismu".

"Muž za rohem" nemusel mít na hlavě bekovku, ale musel mít v rukou palici. To byl úzus, který byl ve světě karikaturistů dodržován. Zásahu na tom měl náš Mladý svět, který nové varianty starým autorům rád otiskoval. Stejně tomu bylo s trosečníkem na ostrůvku. Musel mít jednu palmu a být tak malý, aby bylo vidět, jak je pustý. **"Kruté moře"** - tak se nazývala minirubrika. **Jaroslav Weigel** se rád pouštěl do tvorby na dané téma a připomínáme to dvěma ukázkami **výše**. Na té **vpravo** trosečník spílá kapitánovi: **"Stůj! Copak takhle se zachraňuje trosečník?"**

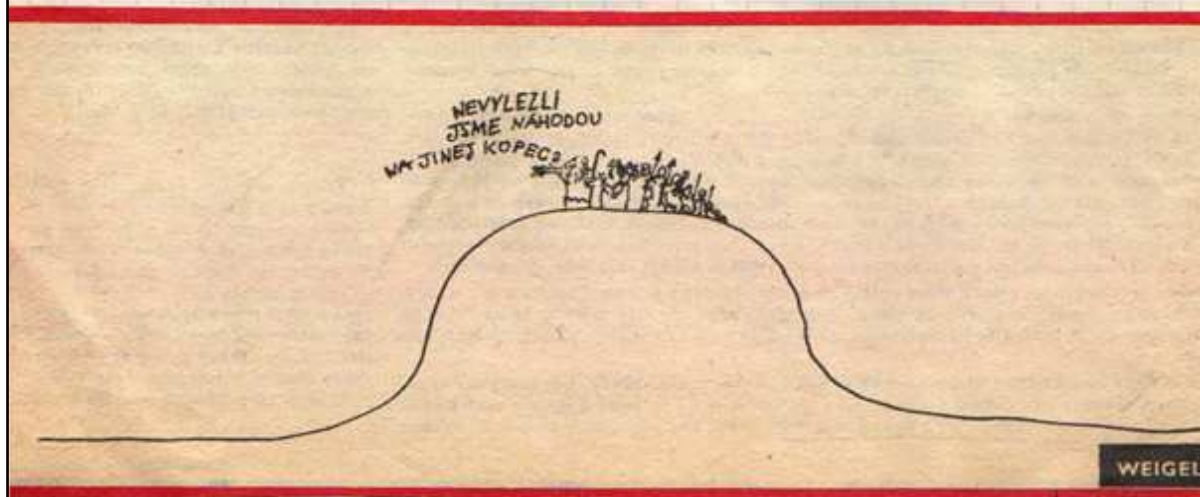

Jak působil **Steinberg** a jeho následníci na učně a milovníka vtipů v letech **1961-1962** vidíte **zde**... (Na kopii vpravo vidíte jeden z prvních pokusů o humoristický časopis - jde o číslo 4 občasníku "Extrém" z roku 1962) - dnes možno jeho nepovolené a necenzurované vydávání považovat za samizdat.

Miš - Mašoviny (pro každé koniny)

Normálně byste o to všechno přišli. Ale když tu máme tuto rubriku a v ní zbylo místo, tak vězte:

Nahoře: Objevili jsme ještě starší dílo. Rok 1989. Autor: **Stanislav Holý** (viz vlevo!)

Uprostřed: Též **Weigel** si položil otázku, kterou r. 1968 řešil kdekd. Co nám to ten praotec zpískal? Hora **Říp** se stala novým symbolem - a častým tématem vtipů. Co je kuriózní? Poté co **Jardu Weigela** vyhlili z **Mladého Světa**, přijali svazáci místo něho - pro výběr vtipů na zadní stranu - **Standu Holého!**

Dole: Do třetice kuriozita - **Lothar Otto** nakreslil desetitisíce vtipů. Ale do **Sorry** k jeho úmrtí vybrali ten, který obšleh od **Mirka Lidáka** - také z **Mladého světa**. Zdroj = **Hadák: Malý katechismus** (1959).

Banksy...? Matuška? Živický?

/ AUKCE

Za rekordních 9,9 milionu liber (zhruba 287 milionů korun) se minulý čtvrtek v londýnské Sotheby's prodala Banksyho malba **Devolved**. Je to nejvíc, za kolik se kdy neznámý streetartový autor v aukci prodal. Deset let staré plátno vysoké dva a půl metru a široké přes čtyři metry zobrazuje britskou sněmovnu, ve které místo poslanců zasedají šimpanzi. © JHV

Módního malíře pseudojménem **Banksy** opět „žerou“ média i snobové. Kam se na něho hrabe památný exhibicionista Slavatore Dalí... Ani svými kousky, ani cenami na něj prostě nemá. Tedy neměl.

Banksy za 287 milionů korun? Možná že by aspoň za milion šlo vydražit nějakého českého **Pavla Matušku** nebo slovenského **Wiliama Živického**. Vtipná témata předložená jako vážná součást váženého umění určitě zaberou spíš, než jako ta podceňovaná a dnes dokonce občas ušlápnutá karikatura. Lepší je začínat malováním po zdích budov a riskovat pokutu, než brát za kliky v chudých redakcích a doufat v kliku. Rovná se otištění za pár korun. (g)

(Obrazy - viz vedle a dole!)

Text „**Aukce**“ (též vedle!) o tom říká více.

Zdroj: **Respekt** 7. 10. 2019 (sek)

Záborský se včas poučil:

VLASTA ZÁBORSKÝ (1936 – 2029*)
Malíř, grafik, ilustrátor, karikaturista, aforista žijící v Brně. Rozhodující část svéj karikaturistické tvorby však uverejnil na Slovensku v šesťdesiatich a v prvej polovici sedemdesiatich rokov v časopisoch Roháč a Kultúrny život. Svojím originálnym prístupom zásadným spôsobom ovplyvnil úroveň slovenskej karikatúry.

* Táto data je už niekoľko desiatich svoje originály.

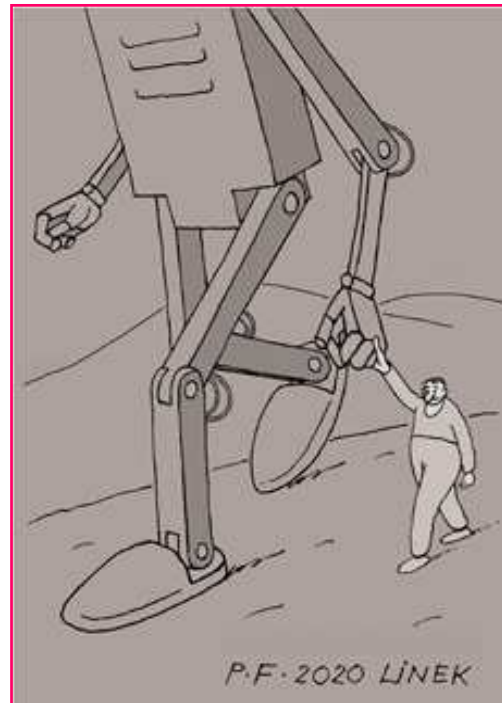
Že není třeba se vzdát vtipnosti, to je životní tvůrčí příběh **Vlasty Záborského**. Z původně ostře kritického kreslíře přešaltoval na bezpečnější i lépe honorovanou dráhu malíře. Jeho obrazy letí a v Brně se mu daří. Žije tam, i když mu album vydali v Bratislavě. A žít miní už jen 10 let...

P. F. / Poděkování a nápodobně!

Ještě pár blahopřání, za něž děkujeme:

- Pavlu Kotyzovi** (nahore)
- Vlastě Mlejnkové** (uprostřed)
- Miloši Kohlíčkovi** (dole)
- Mirovi Vicovi** (úplně dole)
- a **Václavu Linkovi** (zde:)

a ještě **Pavlu Teissigovi** (tady:)

A které s díky také předáváme dál - **všem našim předplatitelům**. Rádi bychom je všechny jmenovali, ale na to už nemáme dost místa. **Tak snad příště!**

Je to možné, naše síla je v humoru...

Co dělá člověka šťastným? *Kristýna Tronečková* se rozhodla hledat odpověď v Izraeli, v Bhútánu a na Islandu. Bádání shrnuje v knize *Cesty za štěstím*.

Zmiňovala jste dominantní síly. Co je českou silou? Humor?

Možná. Je pravda, že když jsem studovala v Norsku, měli jsme předmět mezikulturní komunikace. Učitel chtěl, ať řekneme, z koho si nejčastěji jako národ děláme **legraci**. Norové mluvili o Švédech, Francouzi o Angličanech a my Češi? My jsme jim řekli, že si nejradši **utahujeme** sami ze sebe. Divili se.

Monika Zavřelová: "Naše národní síla tkví v humoru", MfDNES 3. 12. 2019, str. 14

Proti epidemii romantických komedií už by se mělo v Česku očkovat

Nejnověji divákovu odolnost prověří *Ženská na vrcholu*, **smíchuvzdorná** kopie hitu *Jak vytrhnout velrybě stoličku*. (...) Scénář (...) bezostyšně kopíruje (...) a to včetně chlapcova otužování, výuky lyžování, nebo takřka doslovných scén, kdy školák nadšený chlapeckým vzorem sní o profesi horského záchranáře (...) Klíčová odlišnost tkví v tom, že na rozdíl od legendy se její nápodobě silně nedostává **vtipu**. Městská mondéna, která padá pod tíhou růžových kufrů a neumí ani zatopit, je už obnošená, stejně jako souboj pojídačů lišejníků s milovníky slaniny, z něhož film vytěží jedinou milou **anekdotu** o *masovém* hrobu vegetariánů. (...) **Na komedii** je to zoufale málo.

Mirka Spáčilová: "Jak ukrást velrybě legraci", MfDNES, 7. 11. 2019, str. 12

Kresba: JAZ, Deník N, 22. 11. 2019

Satirický web si tropí švandu z podskříňáka za ANO

Paralelní listy jsou **satirický** web. Z politiky, jejich aktérů a dění ve společnosti si tam dělají občas poměrně drsnou **srandu**. Jedním z "oblíbenců" (...) je poslanec Patrik Nacher, kterého Andrej Babiš o-

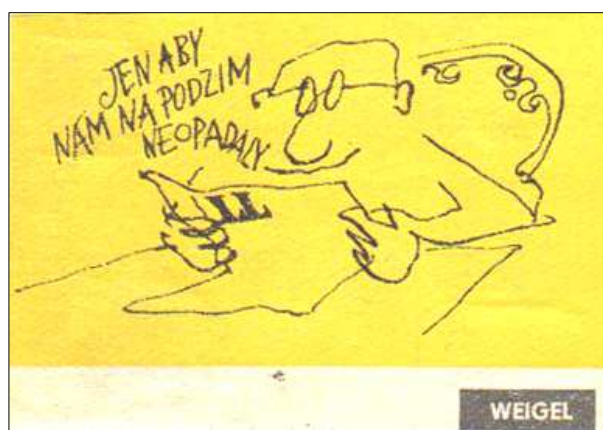
značuje za nejvýraznější tvář ANO v Praze, byť Nacher není členem hnutí. PL se rády pouštějí do Nacherova nevelkého vzrůstu. (...) Naposledy udělaly koláž, v níž Václav Klaus mladší drží na Národní třídě v náručí místo dcery Nachera a chrání ho před agresivním davem, aby "ho nikdo nezašlápl". Zatímco dříve se Patrik Nacher při podobných narážkách vztekal, teď to začal brát s **humorem**. Článek sdílel na svém Facebooku, přidal smajlíka... Petr Kolář: "Hora osudu", MfDNES 21. 11. 2019, str. 7

Retro: Jaroslav Weigel jak ho neznáte!

Nedávno zesnulý *Jaroslav Weigel*, proslulý jako jeden z nejlepších neherců Címrmanova divadla, byl počátkem 60. let vedoucím grafikem týdeníku *Mladý svět*.

Měl na starosti i výběr vtipů na zadní stranu. No a to by bylo (po poradě s kolegou Lidákem), aby si neschválil vlastní kresbu.

V Praze rozkvetlo jaro roku 68, po *erárkách* začaly opět vycházet *literárky* (*Literární Listy*) a hledme - **na podzim nám Listy neopadaly**. Stalo se až po nastolení Husáka - **zjara 1969**. **Mladý svět 1968**

Sladřáčky útočící nestydatě na první signální

Jedno se *Jamesi Bluntovi* upřít nedá. Jako správný Brit má smysl pro **humor**. Před nějakým časem prolétla tiskem jeho celkem **vtipná** hláška: “Pokud máte pocit, že se vám nedaří dobře a se světem není úplně všechno v pořádku, uvědomte si, že pořád může být hůř. Příští rok třeba vyjde moje nová deska.” (...) Tahle upřímnost (...) vyrazí recenzentovi z rukou mnohé **jízlivosti**. (...) Prim hraje samozřejmě jeho zpěv, pro jedny uhrančivý, pro druhé neuvěřitelně otravný. (...) Jeho nová deska se vlastně nehodí k ničemu jinému, než aby (...) u ní cynik ronil nikoliv slzy pohnutí, ale hurónského **smíchu**.

Jindřich Göth: “*Blunt dál zalévá sirupem dívčí srdéčka*”, MfDNES 30.10.2019, str. 12

Kresby: **Václav Teichmann**, MfDNES - Není překvapením, že se Teichmannovi tak výtečně daří podobizny známých (jemu i osobně) tváří - *Jasný a Suchý*. Tentokrát se však ukázal i jako pravý karikaturista, kdy *Janu Nagyovou* (Nečasovou) přesně vystihl - ba přímo trefil i co do “okolností”.

Jiří Švihálek přišel při nehodě na motorce o nohu

Jeho žena dopadla ještě hůře (...) a stále se léčí. (...) Z traumatické události se Švihálek začal nedlouho po nehodě vypisovat. Jenže spíše než deprese a hrůzné bolesti vypráví příběh plný černého

humoru, nadšení ze života. (...) “V nemocnici (...) se mi stala nějaká **zábavná** věc a já se bál, že ji na těch opiátech zapomenu, tak jsem si ji napsal. Když jsem to pak za dva dny četl kámošům, šíleně se řezali **smíchy**.” A tak začal psát, co se mu každý den děje. Kromě příšerné bolesti popisoval především **zábavné** historky. (...) Píše, že dopoledne špatnou zprávu oberečí, ale ještě týž den odjíždí na operační sál s **úsměvem**. “Myslím, že není důvod se měnit, když nemám nohu, radší si ze sebe udělám **strandu** sám.” Líčí trapné situace, kde protéza vydává zvuky, jako když má větry. “Takže na mně lidi koukají nejen kvůli noze,” **směje** se Švihálek.

Prokop Vodrážka: “Přežil nehodu a píše...”, Deník N, 2. 12. 2019, str. 4

Kresba: **JAZ**, Deník N

Z pošty / Řekněme si to bez obalu: Jsou to jen obálky!

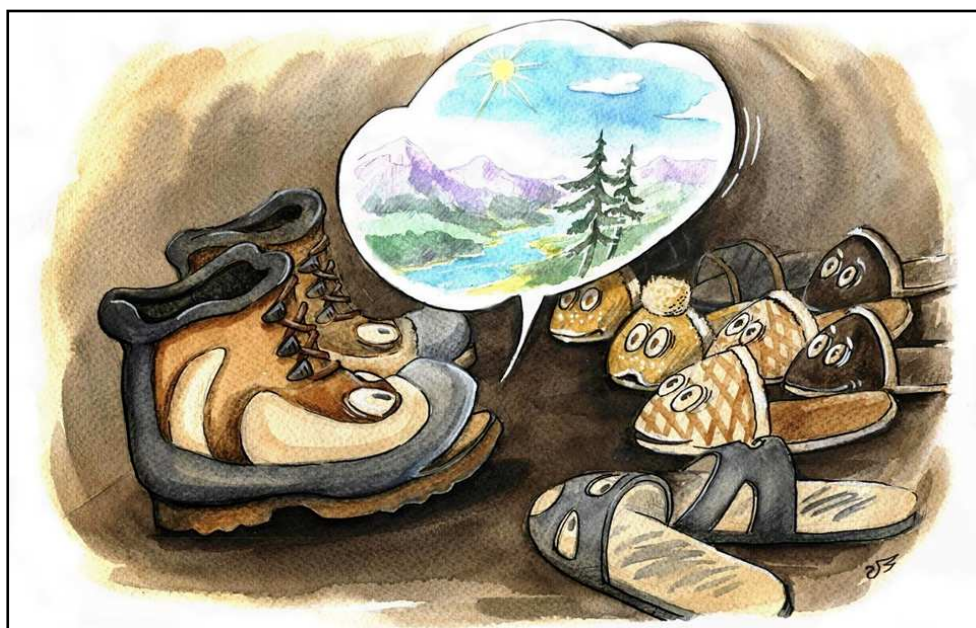
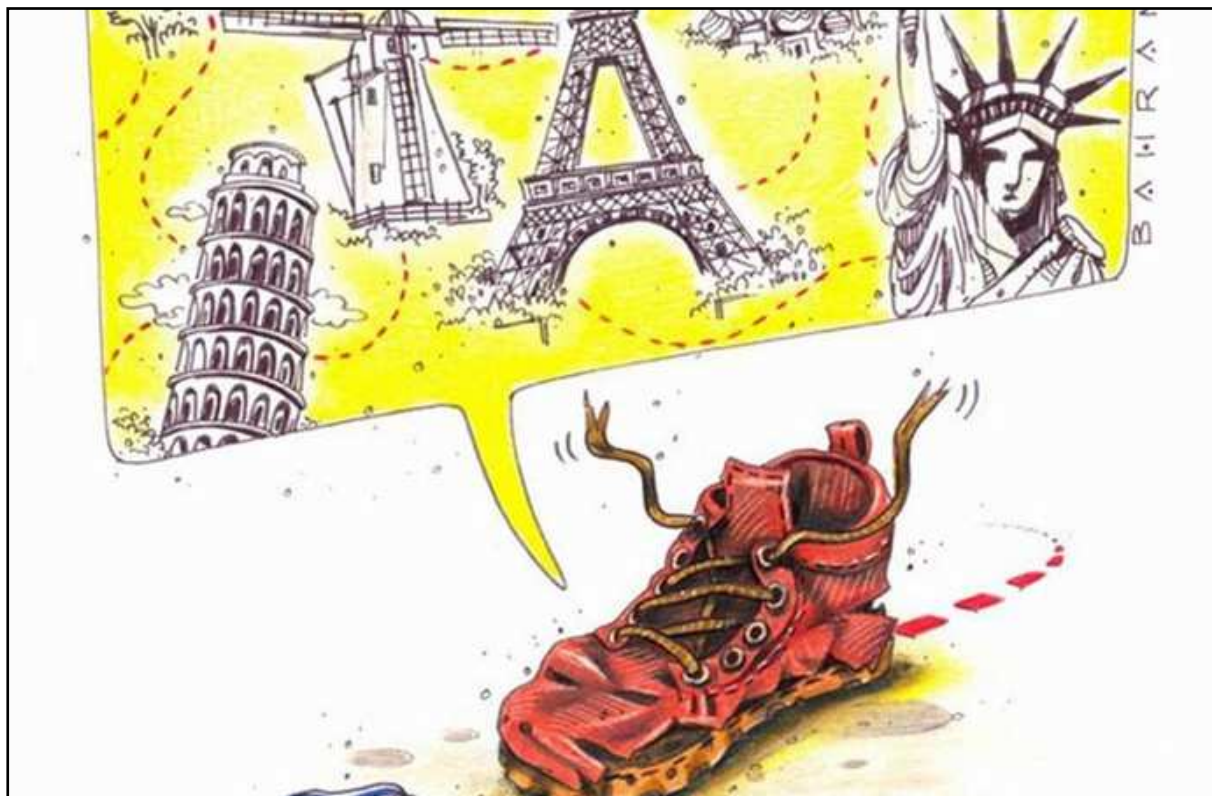
Tenhle e-GAG číslo 12 má jednu **výhodu/nevýhodu**, že ho můžete brát jako **svátečně vánoční/rozpuště silvestrovský**. Pokud jde o tuto rubriku, radíme ji spíš k novoroční nabídce v prosincovém čísle - vždyť už se nám do redakce hrnou s vánočními přáními i novoroční p. f. 2020. Proto rubriku pověřujeme úlohou v opačném gardu. Tímto způsobem chceme poděkovat ne za obálky a pěkné známky či vynalézavá (až příliš lichotivá) oslovení anebo titulování adresáta. Děkujeme za to, co v těch obálkách přišlo. V těch prvých čtyřech to chodí soustavně a skoro pravidelně...

Vlevo dole byste z rukopisu nevyčetli, že je z Bratislavy, odkud posílá *Miro Vico* jako stroj čerstvý *Bumerang*, prakticky každé druhé úterý nám do schránky pošťák vkládá (nebo cpe) tištěný exemplář. Jen proto, aby se zpovykáný G-men nemusel obtěžovat e-BUMem. Hned nad ním je psaní z Bubenče, protože pro *Fefíka* je i.h. *váženým přítelem* - což potěší i proto, že je evidentní, že tento Sorrysta musí kvůli tomu jít koupit známky a pak putovat ke schránce. Úplně vlevo nahoře je adresa psaná vypsanou nebo spíš vykreslenou rukou ak. mal. *Ladislava Hojného* - jeho obálky plné ukávek z díla a plánů by nám kdekdo záviděl! Vedle vpravo oči jako první ocení pestré známky, kterými *Jan Tomaschoff* zdobí pečlivě proti ohnutí ztužení obálky formátu německého či švýcarského magazínu - nejméně desetkrát za rok tak můžeme čtenářům nabízet pohled na vtipy (nejen ty Honzovy) z jejich stránek. Nu a ta pátá vpravo dole je vzácnost, která chodí jen jednou do roka. Obsahuje originální dílo od umělkyně, kterou neprozradíme (ale také netajíme) - díky Ivanu! Máme z toho vždy velkou radost! *Ivan H.*

Blíženci / O čem nám vyprávěla ošlapaná bota...

Blíženci - tak jsme kdysi předvídavě (a opatrně) nazvali rubriku, kterou jinde zřizují a příspěvky (úlovky) je zásobují spíš **Ublíženci**. Cizím jazykem jde o odvozeniny z přídavného jména **Similar** - rovná se podobný až stejný (obdobný). Minule jsme si všimli takové "krádeže - nekrádeže", když autor vyjde z nápadu někoho jiného, ale hlavní role tu obsadí nové postavy v popředí - a obvykle i nové pozadí. Na iránském webu jsme teď našli docela zajímavý příklad takových dvou vtípů beze slov. **Bahram Azimi** z Íránu (píše se tu) získal čestnou cenu v rámci první mezinárodní čínské Olympijské soutěže Cartoon 2007 ([viz zde!](#)):

Jenže teď po dvanácti letech se stejným nápadem přichází **Victor Hulup** z Ukrajiny. A získal dokonce 1. cenu na 3. mezinárodní soutěži karikatur nazvané

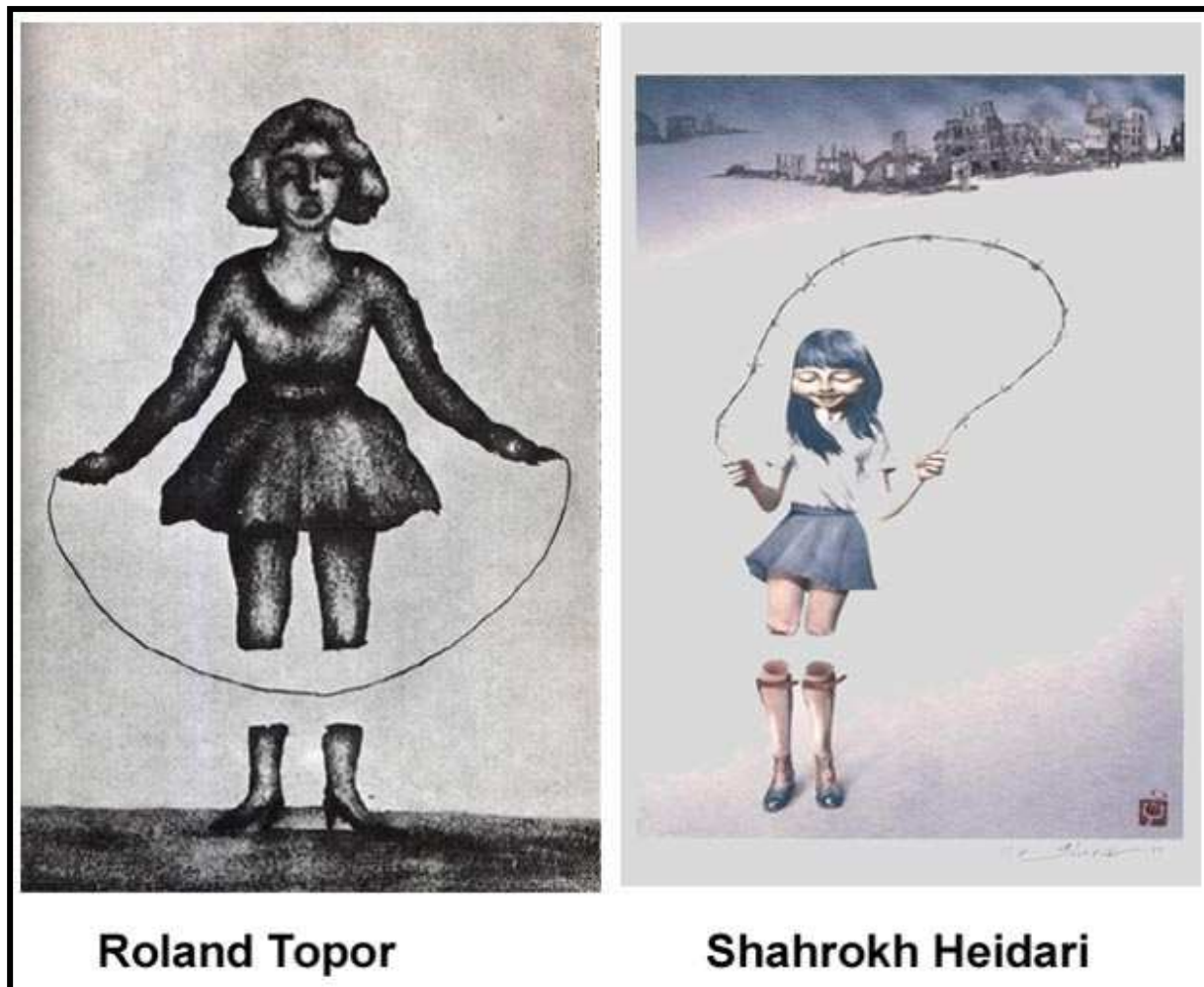
**BEAVERS
LAUGH 2019**
([viz vedle!](#))

Prostě: která botka by nevyprávěla ráda o svých snech a plánech? /red./

Je to zajímavé! Kdysi se tu dařilo magazinům známým jako **Těčko** a **Myčko**. A obě redakce tiskly kreslené vtipy! Pořádaly soutěže pro své čtenáře. Ta druhá dokonce hloubala, proč se stejné vtipy objevují stále znova. A děje se to "furt"! Když tedy jinak nedáte; budeme hloubat dál...

Ha! / Jury 36. Aydin Dogan Int' Cartoon Competition si neohlídala dvojníky!

Minule jsme na poslední chvíli (už po uzávěrce!) stihli do čísla 11 na str. 35 vložit výsledky mezinárodní soutěže Aydin Dogan. Protože se to velice hodilo kvůli recenzi loňského katalogu v tomtéž vydání, byli jsme na sebe náležitě hrdi: jak jsme aktuální málem jako internetové portály. GAG vyšel s obvyklým půldenním předstihem, přetiskl pár jmen vítězů a ani jsme se nepodívali po oceněných obrázcích. Kdybychom počkali do vydání dne 15. 11., jak hlásíme na prvé i poslední stránce, mohli jsme dodat i peprnější informace. Toho dne - jak uvedl *Mirek Hajnos* z Polska - vypukla v komunitě soutěžících a znalců žánru malá bouřka. Přečetli jsme si to hned odpoledne na jeho informačním webu, kde se objevila i oceněná díla: <http://www.hajnos.pl/nowiny/kontrowersje-wokol-zwyciezcow-konkursu-aydin-dogan/> -

A toto není vtip pro milovníky Silvestra; ani Apríl!

Znalci obvinili hned všechny nositele prvních tří cen z plagiátorství. Anebo z využívání své vlastní - už jinde dříve oceněné práce - pro obohacení v další soutěži... Což regule obvykle zakazují - díla mají být originální.

Nejprve udělená 2. cena: Začněme opravdu nečekaným kouskem - asi je mezi námi více než jeden milovník prací legendárního **Ronaldo Topora** z Francie. A ten určitě považuje využití tohoto proslulého díla spíš za autorovu nebetyčnou drzost, než za bohapustou krádež. Nevíme, kdo tak rychle identifikoval zlodějnu **Shahrokha Heidariho**, ale - jak uvádí text Miroslawa Hajnose pod obrázkou, tak *“pierwowzorem pracy nagrodzonej drugą nagrodą, autorstwa irańskiego rysownika Shahrokh Heidari, jest bardzo stary rysunek francuskiego karykaturzysty, ale z korzeniami polskimi”*. Je to tak - Roland Topor svým rodem vskutku vzešel z polské půdy...

Ještě bohatší je "příběh" laureáta 1. ceny, který vidíte na této stránce. Nezpochybnitelným důkazem skutečnosti, že autor **obkresloval přinejmenším sám od sebe** jsou obrázky v levém sloupci. Uprostřed sice je autorem tentýž autor - tedy vítězný **Agim Sulaj** z Itálie, jenže

ještě výše, úplně **nahoře vlevo** je pravý a tím i **prvý** autor nápadu - **Marina Bondarenková**; prezentovala jej již o tři roky dříve v ruském Kaliningradu!

A do třetice všeho nedobrého...

Obdobně je tomu na předchozí stránce napravo v užším sloupku se třemi verzemi vtipů na výšku (tak už se vodopády - kromě Niagary - holt kreslí).

Turecká karikaturistka **Halita Kurtulmus Aytoslu** nápad - **jak vidno** - ztvárnila nejednou. I letos na jaře, kdy **za něj získala 2. cenu** na známém *World Press Cartoon* v Portugalsku.

A chorvatský **Mojmir Mihatov**, který už třetí soutěžní sezónu jede na veleúspěšné vlně nepochybně o jejím díle musel vědět, když použil obdobného základu - dokonce pohyb situuje též zprava doleva. Je jasné, že lososi opravdu výtečně skáčí proti proudu... také migranti jsou opatření příslušnými cestovními zavazadly a neskáčí jako ony dívenky se školními brašnami na zádech... A šťoura si všimne, že jeden z nich zcela prokazatelně nemá ke skoku tolik potřebnou ocasní ploutev. Je to autorovo opomenutí? Anebo si tak umělec opatřuje alibi?

Pro orientaci. Připojujeme seznam vítězů soutěže **Aydin Dogan 2019**:

1. cena: Agim Sulaj / Albánie

2. cena: Shahrokh Heidari / Iran

3. cena: Mojmir Mihatov / Chorvatsko

3x *Success Award*: Ahmet Öztürklevent / Turecko; Alberto Morales Ajubel / Španělsko; Hicabi Demirci / Turecko.

Speciální cena "*Empowered Girls, Empowered Futures*": Ömer Çam / Turecko

FotoFóry / **Není okap jako okap...**

Důležité nejsou jen podmínky. Důležitý je hlavně nápad...

Tyto snímky snad o tom každého přesvědčí. Určitě každý z nás ocení nápad, provedení a hlavně kreativitu autora či objednavatele, který si svůj dům takto nechal vyzdobit. Už přímo slyšíme, jak to za deště krásně hraje! Ale i prostý chudás s mozkiem a nůžkami na správném místě může prokázat stejný smysl pro legraci a funkčnost zároveň. Stejnou rouru od okapu máme na venku u stodoly. Teď ještě vybrat nejstarší z holinek a ostré nůžky. A už se jdeme obouvat... (g)

Nejplodnější Slovák = nejtěžší kniha vtipů

Slovenský unikát: největší sbírka kresleného humoru jako spomienka na *Nežnú revolúciu* sa volá **“Slovensko – 30 rokov slobody!?”** - nová kniha z vydavateľstva Espero. Ide o najväčšiu (aj najťažšiu) knihu kresleného humoru na Slovensku! Humorne ilustrované dejiny Slovenska za posledných 30 rokov

Kniha vznikla ako spomienka na revolučné udalosti z roku 1989 a na následný porevolučný vývoj na Slovensku až do dnešných dní. Má pevnú väzbu, rozmer 21x21cm, až 564 strán spolu až 550 ilustrácií od jediného autora:

Lubomír Kotrha je naozaj špičkou vo svojej oblasti. Karikatury sú usporiadané viacmenej chronologicky, tak ako vznikali a boli uverejňované.

Ako spomína vydavateľ knihy **Peter Baláž**: *“Naša spolupráca začala už pred desiatimi rokmi – vtedy sme vydali knihu “Zlatá kniha slovenského humoru”, ktorá sa stala najväčšou zbierkou vtipov*) na Slovensku - 420 strán, viac ako 3500 vtipov*) v 50 kategóriach. Do tejto knihy prispel práve aj Kotrha – každá kapitola sa začínala jeho kresleným vtipom. No a teraz, po 10 rokoch*

sme chceli využiť fakt, že sa kreslenému humoru venuje profesionálne už 50 rokov. Vznikol teda nápad zozbierať tie “naj” vtipy a vydať ich ako zbierku - akési memento a svedectvo svojej doby.”

*) slovných vtipů - anekdot

Histórie cez prizmu úsmevu a nadľahčenia.

V knihe sa objavia rôzne dôležité medzníky našich dejín (Nežná revolúcia, rozdelenie Československa, mečiarizmus, vstup do EÚ a pod.) zobrazené so štipkou vtipu, irónie či sarkazmu. Hlavnou myšlienkou projektu je podať svedectvo o Nežnej revolúcii a následných tridsiatich rokoch vývoja SR (ktorý nebol vždy ideálny). Forma kresleného humoru je vhodnou reflexiou čias minulých.

Ako hovorí vydavateľ **Peter Baláž**: *“Asi málokde a málokedy sa podarí mať takúto výstižnú kroniku – tým skôr, že je od jedného autora, ktorý s ostrovtipom seba vlastným zobrazuje naše dennodenné problémy a (najmä) politické šarvátky.*

A prečo práve takáto forma zobrazenia našej nedávnej his-

tórie? Karikatúra je veľakrát výstižnejšia než siahodlhý článok, komentár či reportáž. Dokáže nastaviť zrkadlo človeku či udalosti a jediným obrazom vystihnúť podstatu problému (či načrtnúť jeho riešenie). Áno, občas je to smiech cez slzy a pot – ale o to viac je takýto humor

potrebný, aby nám aj takéto tragikomické udalosti zobrazoval a ukazoval ich v inom, občas možno štipľavejšom svetle.

Vtipy v knihe si berú na mušku všetky osobnosti (ktoré si to zaslúžia :)), či politické strany (tie si to asi zaslúžia naozaj všetky :)). Postupne zobrazuje naše dennodenné radosti i starosti, ktoré nám veľmi často práve politici dokážu pripraviť a okoreniť tak náš život o nejakú tú štipku humoru.”

O knize:

Zjistili jsme, že kniha by měla být k dispozici od této chvíle jak v papírové, tak v pdf verzi. Vždy je každý vtip na jedné stránce (a v PDF verze jich obsahuje o dvě stě víc - až 750). Vydání v SR podpořil *Fond na podporu umění*.

Kromě toho lze vydání podpořit na portálu StartLab: <https://www.startlab.sk/30rokov>.

Vydavatel uvádí: Zároveň si takto možno zabezpečiť dodanie knihy priamo domov ešte pred Vianocami (ako darček pre svojich blízkych). V rámci tejto kampane na podporu vydania sú pripravené aj viaceré "bonusy" - napríklad aj limitovaná zbierka nálepiek, či

dokonca obraz z ilustrácie podľa vlastného výberu s podpisom autora.

A ještě jeho "poslední přání": "Želám si, aby takýchto (humorných) kníh vychádzalo pokiaľ možno čo najviac – humor je totiž dôležitý, ak si chceme zachovať pri všetkom tom marazme trochu toho životného optimizmu. Na druhej strane by som bol veľmi rád, keby mali karikaturisti problém nachádzať práve v slovenskej politike inšpiráciu na svoj kreslený humor. Ale takej doby, v ktorej by sme si u nás nemali z čoho robiť žarty, sa asi nedožijem. :)" **Naše řeč!**

O autorovi:

Ľubomír Kotrha sa narodil 5. 4. 1950 v **Trenčíne**. Prvý kreslený vtip publikoval roku 1967 a odvtedy sa desaťtisíce jeho kresieb objavili vo viac ako 100 rôznych novinách a časopisoch na Slovensku i v zahraničí. Svoje práce vystavoval na mnohých samostatných a kolektívnych výstavách v rôznych krajinách sveta. Vydal knihu kresleného humoru **DIAGNÓZA XY** (Osveta 1981 - úvodní slovo *I. Hanousek*) a ilustroval cca 20 knižných publikácií a kalendárov. Venoval sa tiež aj plagátovej tvorbe a kreslenému filmu.

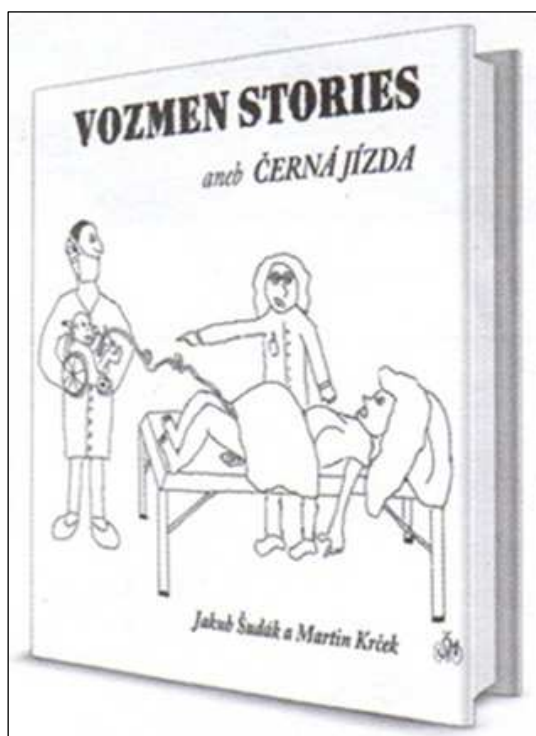
Diela Ľubomíra Kotrhu boli ocenené radom prestížnych cien a uznaní na medzinárodných súťažiach karikatúry v mnohých krajinách sveta (spomedzi mnohých ocenení spomeňme – Cuneo 1990 – 1. cena, Tokio 2005 – Grand prix, Skopje 1994 – 2. cena, Aksehir 1988 – 1. cena...). Žije a tvorí v Trenčíne. Ľ. Kotrha doteraz publikoval približne päťdesiat tisíc kreslených vtipov a získal skoro 150 ocenení. **Na snímku: Ľubomír Kotrha se Zlatým ostnom** z novomestskej súťaže (Slovensko).

<https://kotrha.webnode.sk/>

O vydavateľi:

Peter Baláž je milovníkom kníh a zároveň majiteľom malého vydavateľstva *Espero*. Od malička má rád humor a kreslený obzvlášť. Dokonca knihy s kresleným humorom aj zbiera (vo viacerých jazykoch, z viacerých krajín). O to viac si cení možnosť vydať takúto humornú kroniku Slovenska, ktorá bude zároveň najväčšou knihou kresleného humoru u nás. Túto knihu by rád vydal aj ako akési zadosťučinenie, či dokonca pomstu všetkým tým, ktorí za tých ostatných 30 rokov viedli túto krajinu (otázne je kam) a príliš často svoju moc zneužívali iba vo svoj prospech. Nech im táto kniha nastaví zrkadlo a zostane tu s nami ako trpko-úsmevná spomienka na časy minulé. :)

<https://www.espero.sk> (red.)

Kreslená "Černá jízda" vozičkářů

Dva kamarádi **Jakub Šudák** a **Martin Krček** se nazývají "Vozmeni" a pod touto autorskou předívkou vydají knížku "**Vozmen Stories**" což napovídá, že mají pro život na tomto světě jednak vozíky, jednak smysl pro humor. Starají se o internetové **nevzdávejto.cz**, píšou blog, kreslí a ten jejich humor je kreslený a též pěkně černý - být od "prostého" člověka, byl by samozřejmě považován za zcela nekorektní.

"Do této publikace jsme zahrnuli sedmdesát svých kreslených vtipů, které přetýkají černotou a originalitou a zároveň fungují jako komunikační prostředek," uvádějí v listopadovém vydání **Sorry** v rubrice "**Zprávy z horší společnosti**". Pokud víme, dá se sbírka předobjednat už nyní na adrese uvedené o jeden odstavec výše.

Je k mání i ve verzi s věnováním a samozřejmě má být dodán včas - jakožto vánoční dárek s nejméně dvojím poselstvím!

Košťýř si s tím zpíváním nedá pokoj!

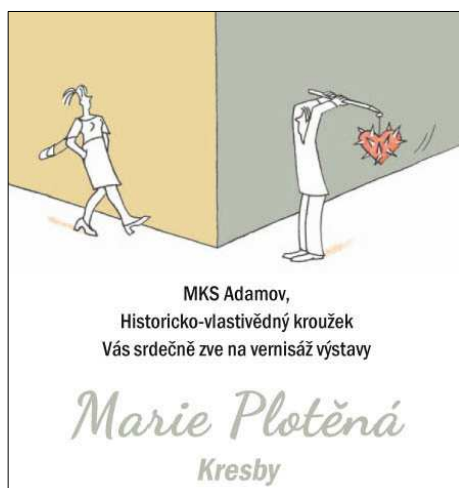
Ani během Adventu! Zase už s kytarou místo s perem v ruce... Už za pár dnů se z předvánoční vřavy v krámech ukryje do tiché atmosféry malostranských schůdků z Jánského vršku (dům č. 8) kde jsme potkávali Josefa Kemra. V opravdu kouzelném prostředí sálku divadla *Al Iksír* u hospůdky *Kellyxír* si lze poslechnout **Jirku Košťýře** s **Paní Tau** - bude to už 19. prosince a to v 19 hodin. Znamý kreslíř černých vtipů se zde projeví jako andělsky bílý pěvec a těší se už teď na setkání s Luckou Kaletovou - členkou bývalé Minehavy. I ta Paní Tau je zajímavá neb má tři hlavy. Tvoří ji nová parta - bubenice *Kristýna Slomková*, kytarista *Janek Volín* a basák *Hans Koubek*. Všichni se na ten koncertík moc těší a přejí si (a též všem kolem) krásné Vánoce. (h)

Danglár v Praze uděloval Amnestie na plátně i na papíru...

Po premiéře filmu **Amnestie** se na vernisáži křtila knížka s naprosto nečekaným názvem **Amnestie**, která je překvapivě o filmu **Amnestie**. Co tam zaujalo **Jiřího Slívu**, který u toho byl a poslal nám i tyto snímky?

Že do filmu i do knihy nakreslil slovenský aiutor **Danglár** (na fotu vlevo) velké kresby - v originále tuší na plátně. Viz snímek dole! Že se též křtilo nové pivo **Urpín 89**, je asi reklamním sdělením. No co, když už jsou za dveřmi ty svátky, tak proč bychom neudělali v GAGu dobrý skutek zadarmo - inzerátem aspoň na film, když už cizím pivním značkám v Českých zemích tradičně nevěříme. Samozřejmě s výjimkou toho, který sponzoruje **Golden Keg** v Prešově (je-li však vůbec ještě nějaký právovarečný podnik na Šarišsku k humoru natolik solidní? A solventní.) (r)

Marie Plotěná: žena za rohem

Až do 19. prosince mají Brňané a Jižané z Moravy ještě šanci pobavit se v Adamově čistým humorem dnes ve světě nejznámější karikaturistiky z naší republiky. Výstavu najdete v Městském kulturním středisku, jehož Historicko-vlastivědný kroužek expozici otevřel. A to naposledy právě tuto neděli a pak ještě od pondělí až do čtvrtky v čase 14,30 - 17,00 hodin. Ale i návštěvu v jinou dobu si prý díky pozorným pořadatelům lze domluvit na tel.: 607 518 104.

Vyjídkova travní stíhačka zachráněna!

Ne - není to překlep, nejde o *sekačku*. A není to ani výstřižek ze *silvestrovských* novin. Do Silvestra ještě chvíle chybí a tak se sluší tuto zprávu zařadit do předvánočních dobrých činů *Z domova*. Chlapík **na snímku (viz níže)** je vyfocen před dva roky starým a zřejmě za suchých let jen málo zalévaným a nepříliš dobře udržovaným pomníkem "anglického" letce **Františka Fajtla**. Jde o méně známou obdobu *causy* Karlův most, kde se "záchranu" mostního pilíře chopil neplacený dobroděj. Starost o to, aby tráva jednoho typu (a barvy) nesplynula s okolní, na což jsme pomysleli při slavnostním odhalení, nakonec převzal **Tomáš Šena**, který věci rozumí a od srpna do listopadu čistil tmavý druh trávy od plevelu, podpořil správnými hnojivy, sekal a také zaléval - evidentně častěji než bylo v silách nepříliš časté péče firmy ve službách Prahy 6. Ta se moc neosvědčila. "To, že se řešení našlo díky iniciativě veřejnosti, nepovažuji za prohru radnice. Ta by se měla do péče o své nejbližší okolí zapojovat mnohem více", řekl *Jan Lacina*, místostarosta Prahy 6 pro správu majetku. Jak z článku vyplývá, Šena byl na místě dosud 16x a radnice mu za to nabídla dlouhodobou péči o raritní pomník ve tvaru stínu stíhačky. Původní náklady na jeho řešení a výstavbu (včetně okolí a lavičky) vyšly na téměř milion korun. Autorem realizovaného návrhu byla dvojice v níž byl náš kolega karikaturista Aleš Vyjídk, někdejší aktivní člen ČUK. O odhalení díla jsme přinesli reportáž se snímky v loňském ročníku e-GAGu.

Zdroj: MfDNES 7. 12. 2019

Fedor Vico + Bobeš Vico hosty naší redakce!

Zástupci redakce **Bumerangu** (půlšéfredaktor + počítačový i-úpravce) navštívili pražskou kompletní (k takové události přímo svolanou) redakci GAGu. Při tolika námětech, které jsme však neřešili, ale jen zmiňovali, jsme samosebou opomněli i všechna důležitá témata. Ale ani tak to nebylo špatné. Naopak! (red.)

Na snímku: **2 Vico** (B. V. vpravo)

Foto: **GAGfoto**

Brzy poté vyšel další Bumerang - do redakce dorazil v obálce od druhého půlšéfredaktora M. V. z Bratislavy. O Bumerangu č. 20 viz rubrika "Časopisy".

Knižní nadílka - něco veselého pod stromeček...?

Miloslav Martenek se rád toulá perem a štětcem po literatuře. Samozřejmě s *Vraťou Ebrem*. Tentokrát nabízí humor i luštitelům. Kniha určená milovníkům literatury je zároveň nadílkou pro milovníky křížovek. Co víc si přát, máte-li někoho takového v rodině?

Vínečko rudéééé. Se Slívou budééé... prostě všude!

Vino Fatale vypadá na latinský či italský výraz a k vínu se jistě hodí. A kniha (Kč 299,-) vydaná Slovartem (144 stran a na nich 170 kreseb, litografií, leptů a dokonce olejomalb) se jistě bude hodit každému, koho potěší i počteníčko - 22 "**vinoaforismů**" - **Jiří Slíva** vrhl dílo na knižní trh, kde si ovšem může sám konkurovat. **Viz dále.**

Slíva má rád nejen víno, kafe a Kafku!

Úžasných 89 kapitol (!) o vztazích zvířátek a zvířat už na obálce publikace "**Když spolu zvířata chodí**" prozrazuje, že **Jiří Slíva** nebude chybět s osobitými kresbami ani uvnitř. Snímek z otevřené publikace pocházející z pera **Vaška Vašáka** to (**viz níže**) dosvědčuje. Je jisté, že Slíva nejen pořád cestuje a vystavuje, recituje a zpívá, ale ještě k tomu také ilustruje knížky stejně často a lehce, jako když našinec dýchá...

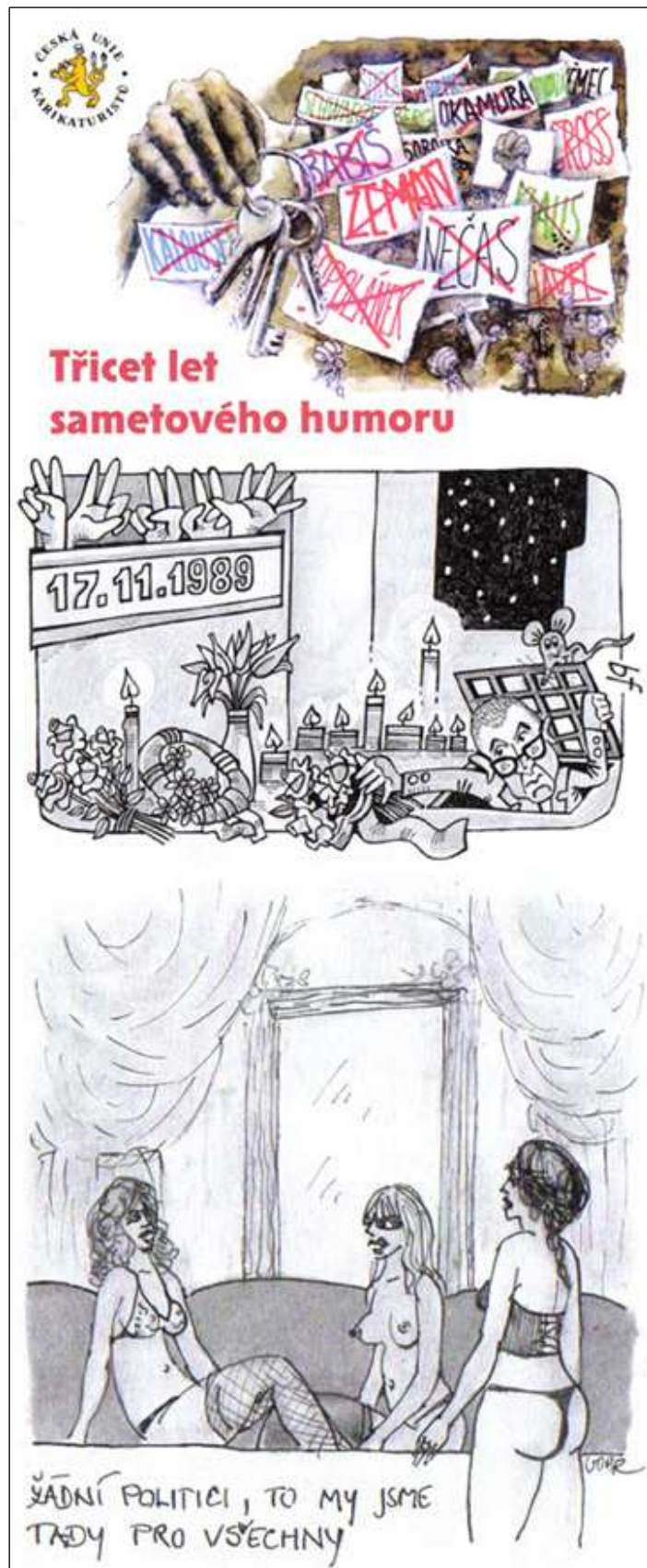

Proto: než plýtvat slovy, nechme mluvit obrázky: Vlevo nahoře **Martenek** a *Křížovky*, vedle **Slíva** a *Vino*, dole **Slíva** a *Zvířena*. Všechno to můžete vzít do rukou a pěkně potěžkat ve větších knihkupectvích ještě před Štědrým dnem. **A ten pejsek napravo?** Kdo nepozná kresbu **Ondřeje Sekory**, ať si najde čas na cestu k doškolení do "**druhého města**"!

Za Sekorou do Brna!

Moravské zemské muzeum se činí tam, kde dnes Praha moc nedělá. Kolem vánoc to ovšem zřejmě mají galerie a muzea už zafixované, že se sluší odbočit od úžasných uměleckých novátorů a přidat

trochu gramů na miskou návštěvnosti. V případě *Sekory* je tomu ovšem zvlášť dobře - nejen kvůli záběru na diváckou obec ve věku od 1 do 111 věku, ale i kvůli kvalitě. Sekora se prostě líbí domácímu publiku stejně jako kunsthistorikům. Není divu. A kdyby nebyl vrchol jeho životní tvorby načasován do pouónorových padesátých let, mohli bychom užít i módnější slovo *kultovní* (nebo *ikonický*). Výstava **Mravenčí a jiné práce** proto (díky seriózním pořadatelům i renomovaným kurátorům) slibuje právě nejvíc v části názvu "a jiné práce"; Takže kdo může ať se sebere a vyrazí po 17. prosinci do Brna. S dětmi či s vnučaty, ale nejsou-li po ruce, klidně i sám. Kdo by na přehlídce trampot *Ferdy s Pytlíkem* neomládl, nemá k ruce už jiných (a zaručeně účinných) prostředků.

Výstava neuškodí, katalog potěší...

Třicet let kresleného humoru po zdrahu tzv. sametového převratu uctila jen o pár měsíců později založená Česká unie karikaturistů - výstavou nazvanou tak, aby zapadla do kulatých výročních oslav. A povedlo se jí zrealizovat na místě zrodu spolku. Škoda jen, že spolek už moc nevzkvétá, ale ona ani ta současná Malostranská beseda už není středem zájmu intelektuální špičky s protirežimní příchutí. Tato (ani jiná zde umístěná díla) neshlédne během jednoho roku zdaleka tolik návštěvníků, co v době Salonů správce *Radosty* a kurátora *Kobry* shlédlo během jediného měsíce.

Naštěstí po této výstavě zbude aspoň katalog. Redakci GAGu ho osobně donesl jeden ze dvou (trvalým bytem nám nejvzdálenějších) vystavujících - Prešovčan **Fedor Vico**.

Lákavá barevná obálka s fórem **Jiřího Bernarda (nahore)** slibuje hodně, uvnitř čekají jen černobíle tištěné reprodukce vystavených vtipů, z nichž některým ubližuje, že jsou v originále barevné. Československá, potažmo česká vlajka s ukrojeným ocasem Podkarpatské Rusi od *Pavla Rychtaříka* nespadá sice do "posametu", ale ztrácí smysl (i účinnost) spíš díky ztrátě státních barev. Obdobně je tomu s krajinkou v koláži *Bohouše Šíra*, autora grafické úpravy spisku. Ten zvolil pro popisky kultivované písmo od ikonického grafika *Solpery*, nicméně někdy až nechutný kontrast dvou děl různých stylů sdílících společnou stránku, tím zachránit nemohl. Zvlášť když kolegové *Luboš Drastil* a *Jan Pillvein* jsou tak "ukecaní" až jejich (h)různá písmenka přehluší samu kresbu.

U části vystavujících jsme vysledovali aktuální tematiku, která se stala na dálku interním konkurzem "Kdo lépe trefí tvář premiéra". U nás získal nejvíc hlasů trochu nečekaně **Bořík Frýba** (viz **uprostřed**) jehož *Babiš* nezapře kvalitní výtvarnost. A ještě vážná výhrůžka; když už jsme u toho *Pillveina*; dodáváme i jméno **Jana Vobra** (**obr. dole**). Oběma pánům gratulujeme, že jsou ještě naživu.

Ale škrťáme je přednostně ze seznamu abonentů GAGu. Vždyť první z nich už po léta hlásí nedostupnost své adresy, ale novou neuvede a neuvede... A o druhém jsme slyšeli naposledy též před několika lety, kdy ležel kdesi na severu v nemocnici. Pak už se nikdy neozval a tím nás ponechal v domnění, že to bylo místo jeho posledního výdechu. Soudíme, že si po Novém roce živoucí někdejší

kamarád po GAGu stejně ani nevdychne... A to jsme tu před nedávnem přetiskli recenzi na superknihu, v níž je **Vobrův obrázek** ze samizdatu slavně otištěn!

Dost černého humoru a raději dodejme, že krom informace o katalogu (ten má 32 stran!) jsme o něco později dostali i bohužel předem neohlášených pár vět od **Honzky Koutky** i s patřičnými snímky. Tak zkusíme vydolovat trochu místa i pro jeho **fotoočité** svědectví z místa vernisáže (i z další míst pražského výstavního života. Tedy spis **Živoření**).

Výstava v Malostranské besedě

Vernisáž kolektivní výstavy členů ČUK se konala v sobotu 30. listopadu, po skončení valné hromady unie v Malostranské besedě. Za obvyklých nadstandardních podmínek: prostředí, Kocůrkovci, účast řady autorů, kulturní přátelé (**viz foto nahoře!**).

Nevýhodou je omezená možnost návštěvy; přes to lze shlednutí doporučit. Přes třicet autorů totiž přesvědčuje o kvalitě. Z na místě přítomných lze uvést *Holečkovou*, *Vicu* a připomínku starší tvorby *Ševčíka i Kučery*. To evokuje, že mnohé tu zachycené jevy jsou, žel, setrvalé. Ale ani aktuální pohled nechybí.

Starší soubor kreseb na téma *Vystav* *kreslí Havla* byl jednorázově vystaven 17. listopadu v budově *Archivu bezpečnostních složek* v ulici Na struze. Kresby (**viz foto dole!**) byly umístěny nápaditě na výtahové kleci a umožnily (za pochodu sic) posoudit originalitu jednotlivých karikaturistů. I evokovat vzpomínky, nejen místem instalace. A do třetice

výstava: V pobočce Městské knihovny na Pohořelci je do konce roku k vidění několik desítek kreseb Jiřího Wintera - Neprakty. Jde o vánoční téma, které potěší (**viz foto uprostřed!**). Knihovna přístupna pondělí - čtvrtek od 12 do 17 hodin, sváteční provoz sledujte raději na webu MKP.

Foto Jan Koutek

Zemřel FrK

Z Teplic přišlo redakci smuteční oznámení, že 22. 11. 2029 náhle skončil **František Kratochvíl** ve věku 72 let. Rozloučení proběhlo jen v kruhu nejbližších. (r) Kresba: **FrK**. Foto: **archív**

Sváteční výstava v Praze 6

Ještě že existují tištěná periodika. Být nedovzdělaný člověk odkázán jen na televizní zprávy, musel by si myslet, že opravdu došlo k převratnému objevu - ten muzikant a herec Jiří Šlitr byl prý i výtvarník. No považte...!

Naštěstí si to předplatitelé GAGu nikdy nemysleli, protože to celá léta dobře vědí. Takže můžeme dosít jen pár semínek na už dávno sklizenou půdu. Tohle jsou dva výstřížky v jednom; nahoře jde o portrét a titulky z "Vaší Šestky", dole kresba z pražské přílohy "City DNES - tipy z metropole."

Od posledního listopadu do poloviny února si můžete v Galerii Villa Pellé zavzpomínat na Jiřího Šlitra. Jeho dílo připomene výstava a unikátní kniha jeho kreseb a korespondence s Voskovcem.

Šlitr Šlitr Šlitr

ve Ville Pellé

18 CITY DNES TIPY Z METROPOLE

NEW YORK
VÝSTAVA VE VILLE PELLÉ
UKÁŽE I ŠLITROVY PRÁCE
ZE SPOJENÝCH STÁTŮ.
FOTO: GALERIE VILLA PELLÉ

Četné talenty Jiřího Šlitra

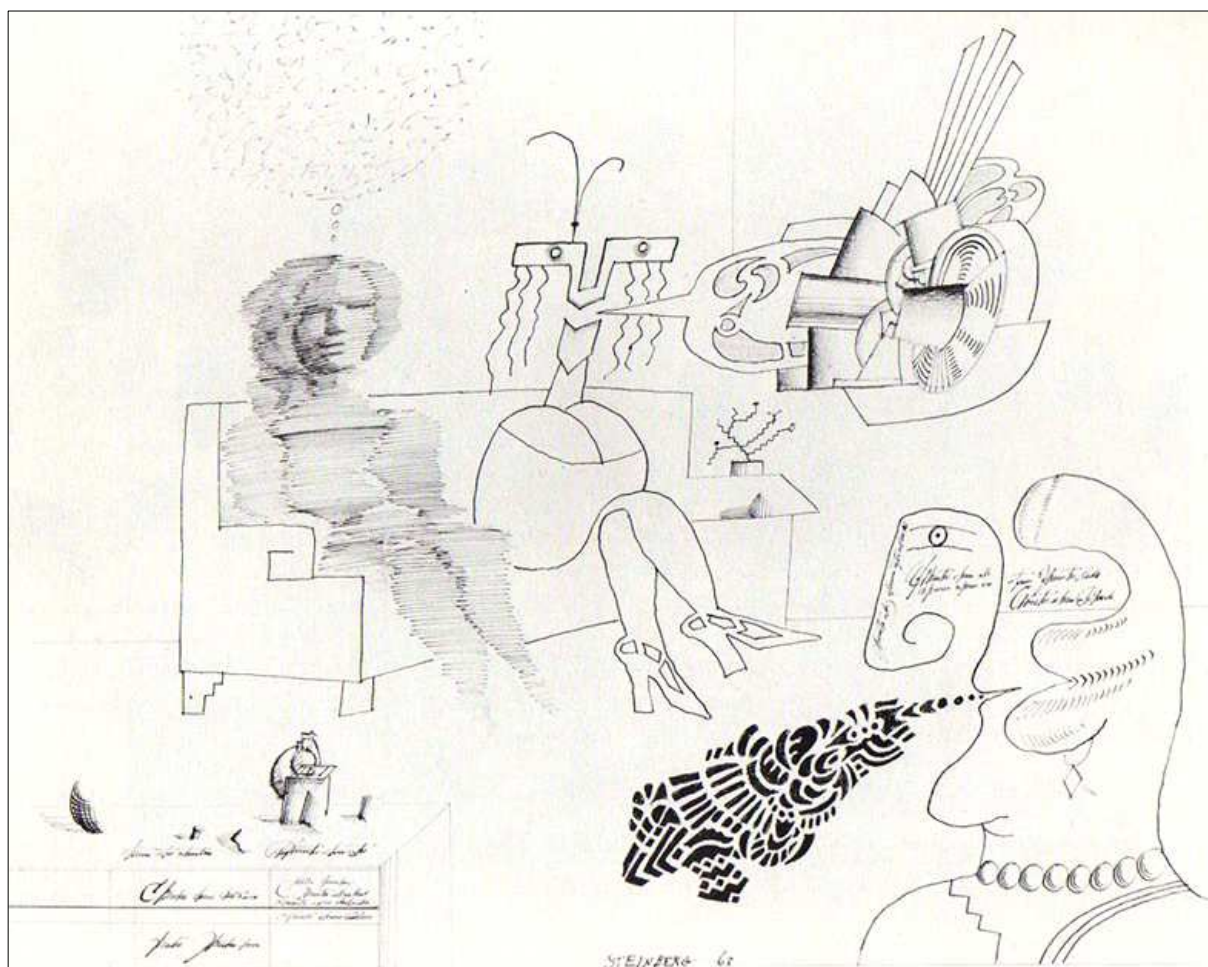
Známý umělec zemřel o vánočních svátcích v náručí milěnky. Výstava přiblíží prostřednictvím jeho výtvarných děl jeho barvitý umělecký i osobní život.

Konec talentovaného umělce na závěr vánočních svátků...

Jde o předvánoční a ponovoroční výstavu v bubenečské vile Pellé (Praha 6) ležící za šraňkami jen kousek od Špejcharu. Šlitrovi bylo jen 45 let, když zemřel na Štěpána na otravu plynem. Galerie, která už před rokem přivedla mraky diváků na karikaturistu Sempého z Francie, láká dnes na "steinbergovské" kresby i karikatury Jiřího Šlitra ze šedesátých let. Výše umístěná kresba N. Y. je jen jednou ukázkou z díla o 200 "kouscích", které výstava shrnuje a jsou v ní kromě pečlivě prokreslených měst i portréty kolegů hudebníků a zpěváků té doby.

Po skončení výstavy *pelléovci* vzniknout i tištěné album určené všem, kdo si Šlitra chtějí uchovat v paměti i těch, kteří v zimě do Prahy nikdo nedostane. Muž mnoha talentů (viz účast na bruselské Expo 58, Semafor 1959 - 1969) se (výrazněji než Sempé) inspiroval *Saulem Steinbergem*, který právě v Bruselu 58 vyzdobil pavilon Spojených států dlouhými pásy svých kreseb.

Zdroj: "Vaše Šestka"; "City DNES"

“Už je to tady!”

Poslední číslo tohoto ročníku e-GAGu znamená i konec letošního skoro celoroční prezentace díla amerického karikatuturisty Saula Steinberga - původem z mnohonárodnostního předválečného území Rumunska. Různorodost jeho výtvarných stylů ani nápadů jsme zdaleka nezachytili. Jeho grafické nápady jsme absolutně nedokázali vyčerpat. Vybrat z tlustých knížek jen něco málo se ukázalo být nad naše síly. Víceméně jsme se tu věnovali jen počátkům a první fázi jeho tvorby a tak se vůbec nedostalo na další léta, kdy už patřil k nejvýznamějším výtvarníkům naší planety. Asi by stálo za to někdy ukázat nějaké parádní kousky s využitím razítek, s vystřihováním, tapetováním, lepením i úžasným kompozicím, kde nechyběla ani pestrá, ale obvykle uměřená barevnost.

Dnes tedy aspoň obláčky “po steinbergovsku”, tedy bubliny, které obvykle slovy, ale zde třeba graficky originálně uvádějí, co kdo říká nebo co si prostě myslí, nebo co vůbec má v hlavě. Toto nejsou vůbec kreslené vtipy, ale jde o v komiksově tvorbě anebo v žánru karikatury dobře známé prostředky, kterých se ovšem autor zmocnil originálním způsobem (1968) a mohl tak inspirovat v několika velkých albech celé generace svých vrstevníků a poté i několika dalších generací umělců - včetně těch evropských a také našich.

Tak tedy: Díky Saule. A:

“Steinbergu, končíme...!”

ČESKÁ KARIKATURA

K obrázku Jiřího Paříka

*Že se nechce k světočnosti drápat
pracně jako veverka,
nekrade už jenom sem tam nápad,
ale hned celého Steinberga.*

KRH KONTRA BRDEČKA [2. epocha]

NAKRESLIL
JAROSLAV KÁNDL

Pojali jsme toto číslo GAGu jako spíš silvestrovsky veselé než vánočně dojmavé. Aby tne, když jde o list pánů a dívek milujících spíš kreslenou legraci než pláč nad nevhodnými dárky od *Ježíška*... A proto náš cyklus uzavřeme stylově. Nahoře vidíte, jak to celé začalo. *Jiří Pařík* se v *Malostranské kavárně* (nebo to už bylo na *Staroměstském náměstí* v Columbiu?) dopustil ilustrace k veršíku, který nemohli strávit nastupující modernisti. On byl pro to svým "ladovským" stylem tím úplně nevhodnějším - kontrast lupiče a *Steinbergova* "panáka" včetně jeho typických botek byl úžasný.

Viz nahore!

Následovala polemika (zjednodušeně *Jiří Jirásek* versus *Jiří Brdečka*) vyvrcholila vtipem *Jaroslava Kándla*. Tady zase *Steinbergův* "panák" (včetně legendárních botek!) číhá na nepřítele v podobě ikonického "muže za rohem".

Viz dole!

Kdo to vymyslel a proč, je celkem jedno - *Kándl* byl známý svými portrétními karikaturami a tak se to zase povedlo...

Dnes, kdy národ rozdělují nepodstatní politici jako *Zeman* či *Babiš*, to vypadá až úsměvně, když se milovaní karikaturisti rozdělili v podstatnějším sporu na dvě skupiny (trochu i generace) Na dvě tvrdě válčící armády. Také na *Pražáky* a *Venkovany*. A hlavně na *Dikobrazáky* a *Mladosvětáky*. Prostě: *Mažňák* anebo *Losna*?!

Ano, psal se rok 1965, na kulturní frontě zavládlo po krvavých až životních bitvách 50. let vítané příměří. Hadřák

dostal po odvolání za Švejka jen podmíněný trest, na Letné soudruzi bourali čerstvě odhaleného báťušku Stalina a tak se taková šarvátka zdála sice - na tehdejší poměry odvážná - ale z dnešního hlediska úžasná. Jo jo, to bývaly časy, kdy šlo o všechno... ! (ih)

Saul Steinberg v GAGu jako "Téma" skončil, ale asi ne navždy. Podnícena naší iniciativou (?) chystá *Steinbergovi* výstavu v *Praze Národní galerii* - dáme vědět, pokud o tom od pořadatelů zvíme více.

e-GAG: Skvost nedávnej histórie karikatúry
Doplnený kompletný ročník 2014 skvelého magazínu o českej, slovenskej a svetovej karikatúre sa objavil na adrese:

<http://www.cartoongallery.eu/kniznica/casopisy/e-gag/>

S touto upoutávkou na webu **Cartoon Gallery**, ktorý založil a príkladne vede expert na žánr "cartoon" **Karol Čizmazia**, se nabízí další ročník e-magazínu GAG; v kvalitní podobě ve formátu pdf. Toto vydání - GAG č. 12/1919 - zde uzavírá letošní, už 17. ročník. Zároveň se však s e-magazínem noříme i hlouběji do minulosti. Na tomto webu přibyl dne 22. 11. 2019 také kompletní **12. ročník GAGu 2014!** Takže v tuto chvíli je možné si prohlížet a pročítat všechna čísla vydaná od 9. ledna 2014 po 15. 12. 2019. Jde nyní celkem o **komplet šesti ročníků e-magazínu pro autory a přátele karikatury** nejen v Česku. Děkujeme osvětlenému vydavateli a těšíme se, že co nejdřív realizujeme ještě další krok vzad a přibudou další podklady pro historii (a historiky) žánru v podobě ročníku 2013 a ... i když se jen stěží prokopeme až k roku 2003. A ještě malé upozornění pro novější odběratele **měsíčníku**. Z prapůvodního **týdeníku** se postupně stal **čtrnáctideník**; proto mají starší GAGy číslování v podobě č. 1-2, 3-4... až k č. 51-52 (aby souhlasil počet vydaných čísel s počtem týdnů v roce). A v Cartoon Gallery se dnes GAGy vrší nad sebe pěkně chronologicky. Nebo spíš archeologicky? Nejhlouběji (nejníž) najdete vůbec nejstarší artefakt, naopak úplně na povrchu se vznáší ten právě aktuální. **Tento!**

Zde se sluší uvést i informaci o tom, jaký význam má **Cartoon Gallery** pro uchování GAGu pro účel zachování i zkoumání minulosti. V budoucnu.

„Cartoon Gallery sa dostalo tej cti, že organizácia, ktorá na Slovensku zabezpečuje dlhodobú ochranu a archiváciu kultúrnych hodnôt sa rozhodla zaradiť stránku Cartoon Gallery do reprezentatívneho výberu kultúrneho dedičstva, hodného na zachovanie pre budúce generácie“.

A co e-GAG jako klenot blízké historie karikatury?

Po skoku do minulosti je na místě přidat i pár vět o (naší) budoucnosti. Kromě postupného (a pracného) proměňování amatérské a čím dál do minulosti stále technicky a graficky amatérštější podoby starších čísel (a celých ročníků) GAGu pro možnost umístění na webu Cartoon Gallery, přistupujeme i k proměně následujícího ročníku s pozoruhodnou kombinací dvou dvojek a dvou nul v zadání.

V 18. ročníku se náš magazín e-GAG mění v dvouměsíčník - s tím, že šest jeho čísel vyjde v únoru, dubnu, červnu, srpnu, říjnu a v prosinci. A z konzervativních důvodů ponecháváme vydání vždy v 15. den jmenovaných měsíců. Proto rovnou upozorníme, že to nejbližší, neboli příští, čili 1. číslo GAGu - vyjde 15. února 2020.

Z uvedené změny periodicity vyplývají i jisté povahové změny magazínu. V době e-mailů a hlavně těch socanských sítí (hrozné, jak ten anglický termín v česku furt zapáchá) ať se tváří (face) nebo páří (twitter) za letu, či váží (instagram) je až hloupé v tradičním periodiku upozorňovat na výstavy, zvat na vernisáže či reagovat na všelike aktuality. Pokud jde o obsah, budou se GAGy průběžně měnit dle potřeby (nápady přivítáme) ale určitě neodpadnou ani odbornější (než dosud) a delší (než dnes) texty (studie, recenze, rozhovory, názory, polemiky) od mnoha a různých autorů (ne jako dnes!)... A současně miníme zvětšit i plochu (prostor) pro kreslené vtipy (i satirické) a karikatury od našich a cizích autorů - tedy větší důraz na vizuální část magazínu, ovšem bez snížení úrovně výtvarného humoru... Pokud jde o počet stránek, neměl by se příliš lišit od současného stavu...

To vše jsou jen nahozené myšlenky. S tím, že v řadě rubrik automaticky pokračujeme (např. rubriky *Chlubna, Recenze, Z archívu, Z domova, Ze světa...* a hlavně *Z pošty!*). Těšíme se proto nejen na vaše P. F. 2020 a přejeme všem hezké prožití svátků vánočních respektive prolití a přežití svátku páně Silvestra.

(Red.)

Chcete nakouknout do minulosti? Do doby, kdy vám bylo o šest let méně? Stačí kliknout na podtrženou modrou adresu a je to tu - píše se leden 2014:

http://www.cartoongallery.eu/wp-content/uploads/2017/05/GAG_14-1-2.pdf

Protože formát pdf se vaším kliknutím asi nikterak nevzrušuje, musíte si bránu do minulosti otevřít jinak. Abychom vás k tomu nějak nalákali, vybíráme aspoň základní informaci: ČUKu je 24 let a e-GAG právě začíná 12. ročník existence. A tu je pár přitažlivých titulků z bohatého obsahu čísla 1-2, z 9. 1. 2014:

Záhada opičí tváře osvětlena * Sorry končí - nadobro? * Zemřel Jan Bernat * Jiří Košťál na Malé Straně * Obrázky: Šteinys, Šípoš, Hanák, Vaněk, Hrdý, Chadžiev aj.

Kobra k 400. Salonu:

„Po více než čtvrt století udělí opět SALONNÍ AKADEMIE KRESLENÉHO HUMORU doktorské tituly. Původně jsme chtěli požádat prezidenta, zda by se nezhostil této důležité ceremonie, ale po zkušenosti s profesory jsme se rozhodli, že se vykašleme na Hrad, tak jako jsme se v roce 1988 vykašlali na Ústřední výbor strany.

S tím kašláním jsem to dotáhnul tak daleko, že jsem při záchvatech kašle a omdlévání z nedostatku kyslíku jen zázrakem a díky péči mé ženy Růženy dotáhl tuto inaugurační výstavu do konce. Bylo by komické, kdybych vernisáž zahajoval in memoriam, ale za 44 let existence SALONU by to možná nikoho nepřekvapilo. **Dne 1. května roku 1988 bylo uděleno 23 titulů HUDr.,** ale bez certifikátu. Ten jim byl jen slíbený.

Inu, žijeme v Česku. Čas oponou trhnul a tak cítím povinnost slib splnit, než mi bude 70 let. Zastoupil mě Bohouš Šír, který certifikáty vytvořil; já i Robert Radosta, jako samosejmenující superakademici, jsme ještě schopni se podepsat a myslím si, že by si HUDři měli vážit toho, že nejen v politice, ale i v oblasti humoru existuje pravidlo nonsensu.“

Zde je jmenný seznam **23 osob**, které získaly **titul HUDr. (DOCTOR HUMORIS CAUSA)** k datu **150. SALONU KRESLENÉHO HUMORU** v Malostranské besedě **1. května 1988:**

HUDr. Miroslav Barták - HUDr. Josef Blecha - **HUDr. Adolf Born** - HUDr. Jaroslav Dostál - HUDr. Ivan Hanousek - **HUDr. Stanislav Holý** - HUDr. Jan Hrubý - **HUDr. Vladimír Jiránek** - HUDr. Václav Johanus - **HUDr. Josef KOBRA Kučera** - HUDr. Pavel Matuška - **HUDr. Jiří Winter** - NEPRAKTA - **HUDr. Jan Antonín Pacák** - **HUDr. Dušan Pálka** - **HUDr. Dušan Polakovič** - **HUDr. Vladimír Renčín** - HUDr. Jiří Slíva - HUDr. Jiří Salamoun - **HUDr. Igor Ševčík** - HUDr. Fedor Vico - HUDr. Jan Vobr - HUDr. Jan Vyčítal - HUDr. Vlastimil Záborský (Jména v abecedním pořadí; podtržena jsou jména umělců, kteří mezi tím zesnuli*).

*) Od té doby v seznamu přibýly další zesnulé HUDřičky osobnosti včetně **Kobry** (red. 2019)

Nyní tedy, **7. 1. 2014**, u příležitosti **400. SALONU KRESLENÉHO HUMORU / SALONU KOBRA**, byli **vyhlášeni další doktorandi:**

Kazo Kanala - **Kornel Földvári*** - František Dostál - Jitka Holečková - Roman Jurkas - Mirek Kemel - Břetislav Kovařík - Lubomír Lichý - Václav Linek - Miloslav Martenek - Miloš Nesvadba - Jiří Novák & Jaroslav Skoupý (NOS) - **Josef Poláček*** - Marie Plotěná - Emil Šourek - Lubomír Vaněk - Pavel MAJOR Vorel - Aleš Vyjidák.

A **in memoriam:** **Jan Bubla** - **Miroslav Liďák (Haďák)** - **Michal Hrdý** - **Jaroslav Malák** - **Josef Molín** - **Karel Nepraš.**

Celkový počet HUDřů v této zemi a jejím okolí, ba i nad ní, se tedy blížil k půlce stovky. **(g)**

Návnadou na příští ročník e-GAGu může být i těchto pár výňatků z cenné teoretické práce, jichž v českomoravském prostoru vůbec nepřibývá. Nebýt olomoucké univerzity mohli bychom je totiž spočítat na jedné dlaní bezprsté ruky. Z dostupných teoretických prací se chceme v redakci společně se čtenáři příští rok "dovzdělávat".

K několik let starému textu nutno přistupovat s vědomím, že takto stavěný text má svá pravidla, o nichž - na rozdíl od autora této diplomové práce - dnes mnoho plagiátorů z řad "honičů za tituly" vůbec netuší. A nesluší se ani v e-GAGu cokoli z formulací měnit (snad s výjimkou překlepu) natož pak cokoli doplňovat. Vybrali jsme úvodní a závěrečné odstavce a k tomu část kapitoly 5.1, která shrnuje určité nové prvky či situace, v nichž se v posledních letech na území někdejšího Československa výtvarná publicistika ocitá i mimo svou původně tak běžnou roli v periodickém tisku a na výstavách. A míníme ilustrovat tyto výňatky ilustracemi z vlastního archívu e-GAGu, které mohou být z o něco pozdějšího data narození, než je dílo *Davidy Superaty*. (IH)

1. Úvod

Karikatura už po staletí zrcadlí události z lidské historie. Nahlíží na ně svým typicky satirickým, zároveň však humorným pohledem. Karikatura společně s kresleným humorem dnes není v popředí zájmu mediálních odborníků ani uměleckých teorií, přesto si podle mého názoru zaslouží mnohem větší pozornost. Stojí na pomezí umění a žurnalistiky a paradoxně tak svým způsobem nepatří ani do jednoho z oborů. Protože poslední významná odborná práce na toto téma byla napsána koncem šedesátých let v tehdejší Československu, rozhodl jsem se téma karikatury podrobit současnému pohledu.

5. Kontroverzní témata

(5.1 Karikatury, jež vyvolaly hněv)

5.2 Příklady z Česka a Slovenska

V Českém prostředí jsme zvyklí na občasné narážky karikaturistů, kteří zesměšňují politiky. Mezi nejčastěji karikované patří Václav Klaus. Nejvíce emocí rozněmýkala na jaře 2009 karikatura Jiřího Paroubka a jeho ženy, zobrazené při početí nového potomka. Nakreslil ji Štěpán Mareš v časopise Reflex. Petra Paroubková se dokonce obrátila na soud, ten ale její žalobě nevyhověl.

Považuji za důležité zmínit zde dílo, které vzbudilo celosvětový ohlas, ačkoli se nejedná o kreslenou karikaturu. U příležitosti českého předsednictví počátkem roku 2009 vytvořil sochař *David Černý* plastiku s názvem Entropa. Ta měla vtipně poukázat na stereotypy členských zemí EU. Dílo ale vzbudilo velkou vlnu nevole dotčených zemí. Omluvu a stažení žádalo Bulharsko, protože bylo vyobrazeno jako turecký záchod. Bulharskému prezidentovi poslal omluvu český prezident Václav Klaus, a prohlásil,

že se s dílem Černého neztotožňuje. Bulharské noviny Trud na oplátku otiskly karikaturu, v níž voják Švejk kálí na Česko v podobě mapy. Protestovalo i Slovensko prostřednictvím ministra zahraničí Jána Kubiše. Slovensko bylo na plastice zobrazeno jako uherský salám zabalený do maďarské trikolóry. Navzdory protestům se dílu dostalo až neobvyklé publicity a objevila se i kladná hodnocení. Entropa měla bojovat proti předsudkům a cenzuře, což se jí nakonec nadmíru povedlo. Paradoxně se sama stala obětí cenzury. Kritik agentury Bloomberg Martin Gayford dílo označil za: „zábavnější než většina současného umění.“

U našich východních sousedů vznikla zajímavá karikatura Ježíše Krista, jež pobouřila slovenskou katolickou základnu. Naštěstí nevyvolala takové následky jako obrázky Proroka. Jde o pro někoho kontroverzní, pro někoho naopak nadmíru vtipný frk slovenského karikaturisty Shootyho. Ten na Velikonoce v roce 2007 nakreslil do pravidelné rubriky deníku SME

vtip s Ježíšem Kristem. Na tento svátek, který má připomínat povstání z mrtvých, by to nebylo nic zvláštního, až na to, že u Ježíše stáli římsí vojáci a drželi v rukou pomlázky. Očividně se mu chystali nařezat, jak se patří. Římsí vojáci zde mají vyjevený výraz a nechápou, co se děje. „Co jsou to za podivné zvyky?“ ptají se. Na internetových stránkách autora najdeme výhružné ohlasy na onu karikaturu Ježíše (ale vlastně i Římanů, také Velikonoc obecně, pak kdo je vlastně větší barbar?).

Karikatura sama o sobě tak bezesporu splnila účel, protože vyvolala diskuzi a kritiku. Na Slovensku, které si zakládá na silné křesťanské tradici se takové obrázky kreslit nesmí? Kdo tuto karikaturu nepochopí, může na ni nadávat. Kdo se na ni podívá s nadhledem, zasměje se. Hlavní kouzlo kresleného humoru, jak již bylo v této práci zmíněno několikrát, nikdy nemůže sedět kaž-

dému. Autorovi později napsal zhrzený čtenář deníku kritiku toho, jak si může dovolit dělat srandu z Ježíše Krista a naplácat mu na zadek. Mravně tím prý pobuřuje mládež.

Co by teprve takový čtenář říkal, kdyby spatřil sochu, jež zdobí průčelí chrámu Sagrada Familia v Barceloně, kterou vytvořil Gaudiho nástupce Subirachs? Ježíše, jenž zde stojí s obnaženým přirozením, by nejspíš nerozdýchal.

6. Závěr

Cílem práce bylo vymezení termínů, syntéza a výběr nejhodnotnější definice, která by odpovídala současné podobě karikatury. Podařilo se mi vybrat tu nejpříhodnější, zároveň jsem ale neopomenul spojení *výtvarná publicistika*. Více než čtyřicet let starý termín *Ivana Hanouska* má i v dnešní době svou platnost a velký význam. Sice lépe vystihuje skutečnou podobu kresleného humoru a jeho spojení s uměním než obecný termín karikatura, ale zároveň může působit mnohoznačně. Úkolem bakalářské práce bylo jeho přesnější žurnalistické začlenění.

Pro studenta mediálních věd je velmi cenné zjištění, kolik má výtvarná publicistika společného s novinářinou a jejími zákonitostmi. Mediální komunikát prostřednictvím karikatur totiž vypovídá o světě víc, než kdovíjaký několikrát po sobě převzatý text. Své poselství totiž skrývá za metaforu, nutí čtenáře přemýšlet. Na druhou stranu si může dovolit být krutější a kousavější než psaná publicistika. Svět spojující obraz a text, jak jsme si mohli všimnout, skýtá nekonečné možnosti a výzvy. Pracuje se zdravým rozumem, trénuje úsudek, učí toleranci nebo naopak nutí k zamyšlení. Proto by neměl být brán na lehkou váhu. Pro někoho to sice mohou být jen čmáranice, nebo obrázky pro malé děti, ale pokud se někdo takový najde, potom je špatné, že v sobě nedokáže najít kousek dítěte, aby se na svět podíval jinýma, zdravýma očima. Mnohým se to nepodařilo a karikaturu pranýřují, což dokládají kontroverzní témata. Alespoň demokratická společnost by měla být schopna sebekritiky. Jelikož žijeme v globálním světě, každá taková, ať už domnělá nebo oprávněná křivda, se týká všech.

Cílem práce bylo poukázat, jakou sílu má kreslené slovo, jemuž říkáme karikatura. Čím víc je karikatura kontroverzní, tím víc lidí se o ní dozví. Na příkladech kontroverzních témat jsem poukázal na současnou situaci ve světě karikatury a zvýraznil proměnu jejího vnímání po zveřejnění Mohameda. Spolu s kontroverzními tématy jsem na příkladech propagandy ukázal největší slabiny karikatury a výtvarné publicistiky.

7. Anotace

Jméno a příjmení: **David Superata**

Název diplomové práce: **Karikatura a kreslený humor**

Název katedry a fakulty: **katedra Žurnalistiky filozofické fakulty (Palackého university v Olomouci).**

Vedoucí diplomové práce: **Mgr. Martin Foret**

Kresby: **Setík** (z roku 2015) a **JAZ** (rok 2019)

Zemřel ZBIGNIEW JUJKA

Ve věku **84 let** zemřel slavný polský karikaturista a novinář **Zbigniew Jujka 1935 - 2019**. Dlouhá leta publikoval své satirické kresby v gdaňském listu *Dziennik Bałtycki*. Byl laureátem ceny primátora Gdaňsku v oblasti kultury.

Zbigniew Jujka se narodil r. 1935 v městě Stary Targ. Vystudoval Státní vysokou školu výtvarných umění (nyní Akademie výtvarných umění) v Gdaňsku na fakultě vnitřní architektury. Debutoval jako satirický kreslíř již v roce 1953 v listu *Gazeta Zielonogórska*, poté se stal autorem deníku *Dziennik Bałtycki*. V letech

1960–1963 publikoval cyklus kreslených vtipů „*My a oni*“. Více než 30 let byl grafickým editorem novin. Od roku 1963 do konce života (s přestávkou během stanného práva) v cyklu *Deník*, publikovaném ve stejnojmenném časopise, komentoval satirickými kresbami nejdůležitější politické a společenské události uplynulého týdne. Spolupracoval také s dalšími vydavateli v Polsku a v zahraničí. Proslavil se jako autor tisíců satirických kreseb. Také dělal grafiku, plakáty a knižní ilustrace.

V letech 1989–1996 byl Jujka prezidentem polské unie karikaturistů **SPAK**. Za svou práci byl mnohokrát oceněn nejen v Polsku. Dostal Grand Prix a zlatou medaili na Salonu v Anconě v Itálii (1975), hlavní cenu na 16. světovém salonu kresby v Knokke-Heist v Belgii (1977), získal ceny na soutěžích v Zieloně Góře. Pětkrát vyhrál *Zlatý špendlík* - ocenění v každoroční soutěži legendárního týdeníku *Szpilki*. V roce 2000 získal proslulou cenu polských umělců

karikatury „*Eric*“. V letech 2002–2003 získal vavříň „*Blue Bowler*“ na *Gdaňském festivalu dobrého humoru*. To však nebylo vše. Jujka byl mnohokrát vyznamenán i mimo komunitu kresleného humoru. V r. 1973 mu byl udělen stříbrný záslužný kříž a odznak „*Za služby pro Gdaňsk*“. Později také obdržel odznak „*Meritorious Gdaňsk Land*“. V r. 1998 byl vyznamenán Rytířským křížem řádu Polonia Restituta a v r. 2006 stříbrnou medailí za zásluhy kultury Gloria Artis. Ve stejném roce obdržel čestný diplom ceny „*Pro Ecclesia et Populo*“ udělené arcidiecézí v Gdaňsku. V r. 2009 získal medaili sv. Adalberta.

Zbigniew Jujka při častém setkání s redakcí GAGu a s dalšími českými autory v rámci zasedání porot a vyhlásování výsledků v polských soutěžích (hlavně v jeho milované Z. Góře, kde jako autor začínal) patřil k nejmilejším společníkům (editoru e-GAGu vyčínil v Kožuchowě, že tam přijel japonskou *Hondou Civic*, když on z Gdansků právě dorazil za volantem nové *Octavie* - věrný české *Škodě*), V naší redakci visí zarámovaný dárek - Jujkův barevný vtip. Byli jsme i na vernisáži jedné z jeho výstav a z katalogu zde vybíráme jeden vtip - Jujkovy jsou obvykle s textem, slov, ale tento snad nepotřebuje žádný překlad... Díky a nezapomeneme! (IH)

Skonal Alexander Žytnikov 1953 - 2019

Ukrajinský karikaturista a novinář **Alexander Žytnikov** zemřel 12. 11. ve věku 66 let, po vážné nemoci. Narodil se 15. 3. 1953 v sovětském Uzbekistánu, ale už od věku tří let žil na Ukrajině. Vystudoval filologii na univerzitě Ivana Franka ve Lvově v oboru ruský jazyk a literatura. Od roku 1976 byl učitelem na školách ve Lvově. Poté, co Ukrajina získala nezávislost a ve vzdělávacích zařízeních byl ruský jazyk a literatura nahrazen ukrajinštinou, změnil pracovní profil - začal přispívat do řady novin, z nichž se nejčastěji objevoval na stránkách listu „Svobodná Ukrajina“. Jako cartoonista a člen Ukrajinské unie karikaturistů byl i několikrát oceněn, mj. zvláštní cenou v polské Zieloně Górze v r. 2010. (mh)

Ojedinělá mezinárodní soutěž pro karikaturistky se blíží vyhlášení výsledků

Výhradně „*Dámská jízda*“ má ve vybrané stovce finalistek soutěže jednu zástupkyni - je jí **Štěpánka Jislová**. O kreslířce nic nevíme, jiná česká jména jsme v listině nenašli. Vybíráme pár nám světově známých jmen:

Adriana Mosquera (Nani) - Kolumbie; **Cristina Sampaio** - Portugalsko; **Doaa Eladl** - Egypt; **Elena Ospina** - Kolumbie; **Izabela Kowalska-Wieczorek** - Polsko; **Snežana Čomor** -| Srbsko.

Pozn.: Ze čtyř polských účastnic se dostala do finalové stovky jen jediná. Pokud by tomu tak bylo i s českým zastoupením, znamenalo by to rovněž čtveřici našich účastnic, což by nás mohlo jistě potěšit.

Velká úroda ocenění - letošní sklizeň se Chorvatům povedla!

Ceny členů Chorvatského družstva karikaturistů z mezinárodních soutěží v r. 2019.

Na stránce HDK jsme dospěli k docela pozoruhodnému zjištění. Víte, že **jeden jediný tamní autor** sklídí během jediného roku víc ocenění, než ve stejném čase všichni čeští karikaturisti dohromady? Současná tamní jednička **Mojmir Mihatov** (*1952 - Zadar) jich měl už v listopadu celkem **jedenáct...**

GRAND PRIX: Joško Marušić (Solin/Hrvatska),
1x Mojmir Mihatov (Skopje/S. Makedonie)

PRVA NAGRADA: **1x Mojmir Mihatov** (Kurdish Cartoon Forum/Iran), Damir Novak (Dzhmelyk/ Ukrajina)

DRUGA NAGRADA: **5x Mojmir Mihatov** (Porto /Portugal, Trento/Itálie, Sopron/Maďarska, Suceava/ Rumunjska, **Bobrica/Ukrajina - viz oceněná kresba vedle**)

TREĆA NAGRADA: Hule Hanušić (Skopje /S. Makedonie)

PRIZNANJA: Damir Novak (Kačarevo/Srbija, Strumica /S. Makedonie, Kurdish Cartoon Forum /Iran, HumoDEVA/ Rumunjska), Miro Georgievski (Kačarevo/Srbija), Nikola Listeš (Porto/Portugal, Kruis-

houtem/Belgija), Milan Alašević (Golden Keg/Slovačka), **4x Mojmir Mihatov** (Dzhmelyk/ Ukrajina, CMI Beijing/Kina, RED MAN/Kina, Solin/Hrvatska), Slobodan Butir (Aleksandar Klas/Srbija), Hule Hanušić (Turhan Selcuk/Turska, Carton Contest/Sirija), Miro Georgievski (Kolašin/Crna Gora), Ratko Maričić (Skopje/ S. Makedonie), Mario Rosanda (Čakovec/Hrvatska).

Giorgio Fabbri - Ital po třiceti letech znovu v Praze

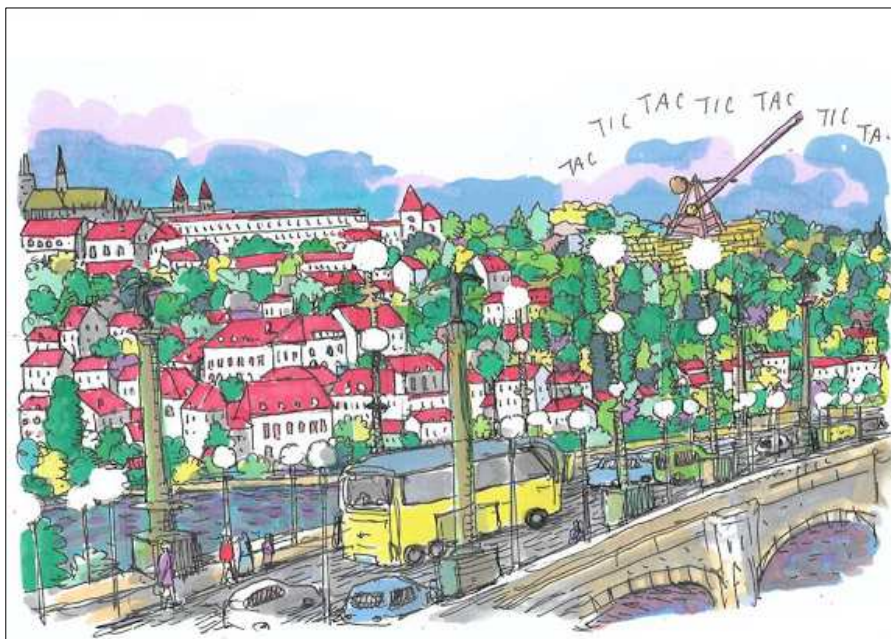
V italské Ferrare se „křtila“ pozoruhodná kniha, o níž jsme našli informace v rozhovoru s karikaturistou deníku *Giorgio Franzaroli*, *Frigidaire* a dalších časopisů. Je plná jeho kreseb a pod titulkem **Návrat do Prahy** autor vzpomíná.

„Čas plyne a jde, tic, tac, tic, tac ... Na pražském kopci v 90. letech postavili obrovský metronom a výhled na něj z mostů na Vltavě má neuvěřitelný efekt, obrovský prut, který kmitá tic, tac... Na kopci stála původně obrovská kamenná socha Stalina, která svým knírem hlídala město, které bylo zničeno potlačením pražského jara. Navštívil jsem Prahu před „zdí“ v letech 1987 a 2016 s organizovaným výletem. Napsal jsem knihu v podobě deníku sestaveném z těchto zážitků...“ **vypráví Ital.**

„Obvykle, když cestuji, vezu s sebou notebook a do něho vše ukládám: kresby, dojmy, anekdoty, zkrátka všechno, co mi přijde do hlavy.“

V srpnu 1987 vyjíždí autor se svým baseballovým kamarádem *Finestrou Pinellim* na hippy dobrodružství v Praze. Město stále pod nadvládou Sovětského svazu, které však už projevovalo silnou touhu po svobodě: „Praha je neustále v čele mého zájmu a v roce 2016 s nepravděpodobným autobusovým výletem ve společnosti 55 důchodců tam opět směřuji, na jaře za úsvitu...“ Z kreseb v knize jsme vybrali aspoň jednu, která se váže k úvodním slovům... (red.)

Kresba: **Giorgio Fabbri** (Hanavský pavilon ani Kramářova vila se mu mezi Hrad a Stalina nevešly)

Greta - osobnost roku !?

Dopis Grétince

Jeden nevyžádaný "fake e-mail" hodnotí šiřitel jako **skvělou odpověď** novináře *Sky News Australia*. Je určen mladým **klimatickým demonstrantům**. Ale i "staříci v nás" si možná souhlasně povzdechnou. Píše jim totiž:

"Jste první generací, která si vyžádala klimatizaci do každé třídy ve škole; vaše školní úkoly děláte na počítači a televizi máte doma v každé místnosti. Celý den používáte elektronické přístroje a místo abyste šli do školy pěšky, tak se necháte vozit veřejnou dopravou, případně rodiči až ke škole. Jste generací s největší spotřebou zboží vůbec v celé lidské historii: neustále kupujete nové oblečení podle poslední módy abyste byli "in". Vaše protesty jsou ohlašovány a organizovány přes počítače na sociálních sítích přes internet.

Omladino, vypněte klimatizaci a počítače.

Jděte do školy pěkně po svých, nechte doma vaše telefony a raději si přečtete knížku a místo kupování jídla v kiosku si udělejte doma sami obložený chleba!

Je jasné, že nic z toho se nestane: jste generací egoistů, nevychovaní, jste manipulováni lidmi, kteří vás zneužívají a tvrdí vám, že se jedná o vznesenou ideu a při tom si sami žijí v západním luxusu.

Probuďte se a zavřete zobák! Především se napřed pořádně informujte o realitě než začnete protestovat!

Polák Dabrowski vystavuje na Slovensku!

Fajn pozvánka na otevření výstavy před pár dny v klubu *Wawe* v Prešove na nové adrese „na Hlavnej“ má klasickou chybu. Neuvádí, do kdy je ji možno navštívit. Že by až do **tří černých králů** (s bombami vpravo hore)? Ale registraci v naší kronice si aktivita určitě zaslouží...

Karikaturista z Malty: Je to tu horší než na Slovensku

Že se právnímu státu na Maltě v leccems daří hůř než na Slovensku, dokládají slova maltského karikaturisty **Sebastiana Tanti Burlóa**. Když začalo dlouho očekávané veřejné slyšení v případě vraždy investigativní novinářky *Daphne Caruana Galiziové*, seděl v sále a kreslil svědky pro noviny **Times of Malta**. Platil zákaz fotografování.

„Jen jedna karikatura týdně - v pondělí, kdy noviny nikdo nečte,“ směje se. A navíc nemohu vždycky nakreslit co chci. Utahovat si z jistých lidí je tabu.“ *Burló* zná obrázky slovenského kolegy **Shootyho** (karikaturisty Denníku N), se kterým se na Slovensku soudil expremiér *Fico*, protože ho karikaturista nakreslil bez páteře. „*Opozice je na Maltě velmi slabá a vládní strana příliš srostlá s mocí. Po vraždě Daphne se alespoň probudila občanská společnost. Na Maltě však jsou protesty menší než na Slovensku. Na demonstracích většinou nevidíte mladé lidi, spíš postarší matky.*“

Daphne Caruana Galiziová zemřela již půl roku před vraždou *Kuciaka* a *Kušnírové* - ve svém autě po výbuchu bomby. Atentátníci nálož odpálili esemeskou z paluby jachty. „*Neumím si*

představit, že premiér Malty Joseph Muscat o napojení vrahů na své lidi nic nevěděl. Všechna ta odhalení, dva roky po vraždě, přišla strašně pozdě," míní karikaturista Tantu Burló.

Zdroj: **Mirek Tóda**

(Denník N) pro Deník N - 10. 12. 2019, str. 6/7

Fedor Vico se věnuje po celý život sportu.

Laureát EMILa za nejlepší československý sportovní vtíp roku 1988 nyní v deníku Šport (co vydává každé dva týdny přílohu Bumerang) publikuje své obvykle zcela vicovsky vyhlížející vtípy - vycházejí tam na straně komentářů v úterý a v pátek. Ale někdy jde o koláž - vpiše jen svůj aktuální text do obrázku. Jak nám sdělil, není to nic nadčasového anebo vhodného pro výstavy.

"Žena aj tak ohřňa nosom," povídal. "A pýta sa, kto tomu má rozumieť. Ja hovorím, že čitatelia Športu." Z jeho kreseb jsme vybrali dvě ukázky - toho či onoho typu. Vybrali jsme to tak, abyste si mohli otestovat, zda tomu mohou porozumět i Češi. A co na to Češky?

Vyšel Kalendář Galerie Satyrykon v Legnici

Včera, dnes nebo zítra, prostě 13. prosince představili v polské Legnici Kalendrz 2020 - pod záminkou oslav vzniku a nyní prvního možného zakulaceného výročí „10 let Galerie SATYRYKON“.

CaricaTunis! 1. Annual Cartoon & satirical portrait competition

je nejspíš novinkou a pochází z Egypta - s uzávěrkou soutěže **2. 1. 2020** - více o pravidlech najdete na webu Mirolawa Hajnose. <http://www.hajnos.pl/konkursy/caricatusis-1st-annual-cartoon-satirical-portrait-competition/>

Zlatý soudek žije - pivo pije!

A dodejme, že 28. února 2020 bude též uzávěrka prešovského Golden Keg / Zlatý súdok. Hlavní cena je 500 euro a tři další k tomu. Slavnostní vyhlášení je tradičně na sv. Apríla (**1. 4. 2020**)

FECO také funguje

Letošní magazín č. 67 jménem **FECO NEWS** je k nahlédnutí na své adrese a našli jsme ho na webu <http://www.hdk.hr/vijesti/slike/feconews67.pdf> Shrnuje úspěchy (i úmrtí) známých karikaturistů včetně Mordilla a na 30 stránkách je spousta vtipných kreseb i fotek. I ta Rakusova za Czech republic. Obálku nakreslil Agim Sulaj a časopis řídí stále přítel Peter Nieuwendijk.

K seznamu autorů na obálce tohoto vydání aneb: Kdo má své výtvarné dílo v čísle 12/2019

Jména většiny autorů kreseb v tomto vydání GAGu, které tradičně uvádíme v záhlaví na obálce, výjimečně reprízujeme i zde. Důvod je zřejmý. Tentokrát je jmen tolik, že už ani nejsou k přečtení. A to si ani výtvarníci, ani naši čtenáři nezaslouží. Zde je proto větší verze:

Kresby: AZIMI, BANKSY, BARTÁK, BERNARD, BOUTON, BRAVO, BREZEL, DABROWSKI, DE ANGELIS, DOUŠA, DUDEK, FABBRI, FIEDLER, FITSIMMONS, FRK, FRÝBA, GOURMELIN, GROLIK, GROPPER, GATTO, HAĐÁK, HEIDARI, HOJNÝ, HOLÝ, HORST, HRUBÝ, HULUP, JABLONOVSKÝ, JAZ, JUJKA, KAMENSKÝ, KÁNDL, KATZ, KOHLÍČEK, KOSANOVIČ, KOŠTÝŘ, KOTRHA, KOTYZA, KULOVANÝ, LAGATOR, LINEK, MARTENEK, MASTALERZ, MATUŠKA, MCLACHLAN, MEŠÁR, MIHATOV, MIRAE, MLEJNKOVÁ, NEPRAKTA, NOVÁK, OTTO, PAŘÍK, PICHON, PITRA, PLOTĚNÁ, PRALOVSKÝ, REISENAUER, RENČÍN, SAUDEK, SEARLE, SEMPÉ, SERRE, SETÍK, SLÍVA, STANKULOV, STEINBERG, SULAJ, ŠLITR, TEICHMANN, TOPOR, TOMASCHOFF, TUMJING, VERNIMMEN, VICO, VOBR, VRÁNA, VYORAL, WEIGEL, ZAK, ZARADKIEWICZ, ZIFČÁK, ŽIVICKÝ AJ.

Matuška s Monou Lízou a s Kinským

Matuška portrétoval Monu Lisu.

Mona Lisa visela na stěně. Návštěvnice Matuškovy výstavy ji fotografovala v Kinského galerii.

A František Kinský si ve své galerii prohlížel i další Matuškovy obrazy.

Dohromady: 3 akce na 2 fotografiích.

Hádanka: Poznáte, co to má ta dáma za náušnici?

Nápověda: Mrkněte se dolů, kde je vtip na boty z pravé kůže...

V rubrice **Výsledky** najdete i jména a díla dvou ze sedmi oceněných autorů v mezinárodní soutěži

31. Int'l C. C. Olense Kartoenale - Belgie

Hlavní témat tentokrát znělo:

„Kůže: od skotu po kabelku“.

Ale našli jsme i jeden nablýskaný model pánské obuvi z ateliéru polského karikaturisty **Zbigniewa Zaradkiewicze** (před pár lety též ředitele varšavského “Muzea karikatury”). Chvíli nám trvalo poznat, v čem je ten vtip. Vysoká cifra na žlutých cenovkách? Nebo je ta cenovka na každém střeveci jiná? Pak však pomohla zkušenost! Měla podobu a zvuk roje “masařek”, které nám na chalupě po léta vždy jako prvé zvěstovaly příchod stáda **krav** na pastvinu u našeho plotu. A není to foto, ale malba...

Viz obr. vlevo dole!

Aktualita: Víte že na výstavě výtvarného díla Jiřího Šlitra v Praze lze shlédnout i velkou kresbu od Saula Steinberga s osobním věnováním Šlitrovi...?

36. Aydin Dogan Int'l Cartoon Competition 2019 – Turecko

Účast 583 umělců ze 63 států znamenala celkem 2172 děl k posouzení a z nich se do hlavní soutěže dostalo 165 prací od 118 autorů z 33 zemí. Devítičlenná jury v čele se Selukem Demirelem vybrala k ocenění obrázky těchto lidí:

1. cena: Agim Sulaj / Albanie

2. cena: Shahrokh Heidari / Iran

3. cena: Mojmir Mihatov / Chorvatsko

3x *Success Award*: Ahmet Öztürklevent / Turecko; Alberto Morales Ajubel / Španělsko; Hicabi Demirci / Turecko. Speciální cena "Empowered Girls, Empowered Futures" Ömer Çam / Turecko

5. Int'l Competition Cartoon and Humor NOTICARTUN 2019 - Kolumbie

Winners Category **Physiognomy** / Cartoon:

FIRST POSITION: **Martín Fallaca** (Argentina)

SECOND POSITION: David Pablo Pugliese (Argentina)

THIRD POSITION: Gucharges (Brazílie)

Honorable mentions: 1. Mention: Iván Lira (Venezuela); 2. Mention: César González Chibuque (Kolumbie); 3. Mention: Leonardo Arias "Don Fingo" (Kolumbie); 4. Mention: Juan Manuel Gutiérrez (Uruguay); 5. Mention: Jiwenk Wae (Indonésie)

Winners Category **Graphic Humor** / Cartoon:

FIRST POSITION: **Oguz Gurel** (Turecko)

SECOND POSITION: Luis Carrión "Karry" (Peru)

THIRD POSITION: J. Bosco (Brazílie)

Honorable mentions: 1. Mention: Vladimir Kazanevsky (Ukrajina) And Raúl Fernando Zuleta (Kolumbie); 2. Mention: Raed Khalil (Syrie); 3. Mention: Izabela Kowalska-Wieczorek (Polsko); 4. Mention: Jing Shan (Čína); 5. Mention: Gabrile López (Mexico)

7. Int'l Cartoon Exhibition YMITTOS 2019 - Řecko

211 výtvarníků ze 44 států obeslalo řeckou soutěž přesně 483 kousky. Na snímku z letošní slavnosti je i čestný host **Konstantin Kazančev** z Ukrajiny – vítěz minulého ročníku.

1. cena: **Halit Kurtulmus Aytoslu** / Turecko

2. cena: Second Prize: Damir Novak / Chorvatsko

3. cena: Naghib Hossein / Irán

4. cena: Ali Miraei / Irán

5. cena: Soter Tas / Řecko

Int'l C. C. Urziceni - Rumunsko

Gold Prize - Liu QIANG (Čína)

Silver Prize - Mario MAGNATTI (Itálie)

Bronz Prize - Oleksy KUSTOVSKY (Ukrajina)

Ocenění za vynikající výsledky (zvláštní diplomy):

Alireza PAKDEL (Irán) - Doru AXINTE (Rumunsko) - **Evzen DAVID (Česko)** - Goran DIVAC (Srbsko)
Hule HANUSIC (Rakousko) - M. DENGHANI (Irán) - Mahnaz YAZDANI (Irán) - Sergej SEMENDJAEV (Ukrajina) - Walter TOSCANO (Peru).

XXIV. Int'l Cartoon Contest XXIV "Humour a Gallarate" 2019 - Itálie

V Gallarate se dařilo domácím; sedm Italů se ocitlo na listině vítězů, ale většinou to byly jen diplomy.

Grand Prix "Marco Biassoni": Miroslava Rakovič (Srbsko)

Prize Cava: Angel Ramiro Zapata Mora (Kolumbie)

GRAPHIC

First Prize: Eder Santos (Brazílie) - **Special Prize of Jury:** Lorenzo Vannini (Itálie)

Mentions: Vladimir Kazanevsky (Ukrajina), Sergio Tessarolo (Itálie), Paolo Dalponte (Itálie), Andrea Pecchia (Itálie), Ivailo Cvetkov (Bulharsko)

CARICATURE

First Prize: Javad Alizadeh (Iran) - **Special Prize of Jury:** Pedro Silva (Portugalsko),

Mentions: Omar Alberto Figueroa Turcios (Španělsko), Achille Superbi (Itálie), Marzio Mariani (Itálie), Gianni Audisio (Itálie), Carlos Amorim (Brazílie)

Cartoonfestival Rotterdam 2019 - Belgie

Téma: „přátelství“ - Účast: 320 autorů ze 66 států

First Prize: Anneke Van Steijin – Nizozemsko

Second Prize: Hicabi Demirci – Turecko

Third Prize: Grigori Katz – Izrael (viz vlevo!)

Tulp / FECO Prize: Stefaan Provijn – Belgie

Katalog: <http://cartoonfestivalrotterdam.nl/wp-content/uploads/2019/11/Friendship-in-100-cartoons-CFR-2019-.pdf>

30. Tolentino biennale 2019 - Itálie

Premio Internazionale "Città di Tolentino" (Humor)

1. cena Premio Int'l "Città di Tolentino": Abele Malpiedi / Itálie

2. cena: Mojmir Mihatov / Chorvatsko

3. cena: Constantin Sunnerberg / Belgie

Mentions:

Pietro Gottuso / Itálie

Izabela Kowalska-Wieczorek / Polsko

Francesca Leoni / Itálie

Ning Bin / Čína

Heidari Sorjani Shahrokh / Francie

Andrea Simonetti / Itálie

Angel Ramiro Zapata Mora / Kolumbie

Premio "Luigi Mari" (Caricatura)

1. cena - Premio "Luigi Mari": Omar Alberto Figueroa

Turcios / Španělsko

2. cena: Erico Junqueira Ayres / Brazílie

26. Cartoon Rendon International Festival - Kolumbie

784 karikatur od 260 karikaturistů z 52 zemí

Téma „New World“

Prize: Sittipunt Tumjing – Thajsko - viz obr.!

Mentions:

– Mahboube Pakdel – Iran

– Liu Qiang – Čína

Caricatura „Jaime Garzon“

Prize: Luiz Carlos Fernandes – Brazílie

Mentions:

– Raul Alfonso Grisales – Kolumbia

– Henry Edgardo Rosero Herrera – Kolumbia

Free Theme

Prize: Silvano Mello – Brazílie

Mentions:

– Ahmet Aykanat – Turecko

– Petry & Crisan – Rumunsko

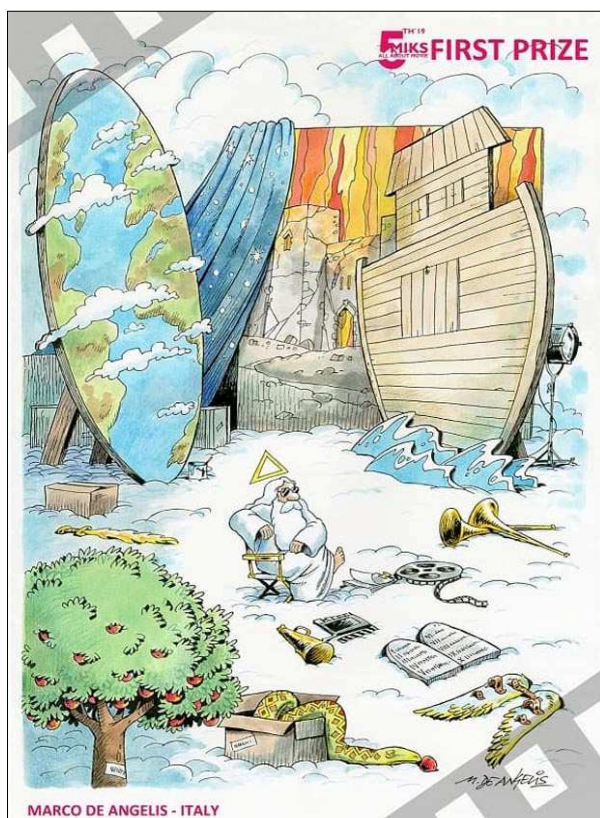
1. prix: *Luka Lagator* - Černá Hora (viz obr. vpravo nahoře)

2. prix: Julian Pena PAI - Rumunsko

3. prix: Alexandr Popov - Rusko

Mention d'honneur: *Alessandro Gatto* - Itálie (viz obr. dole vlevo)

Mention d'honneur: Klaus Pitter - Rakousko; *Petr Vyoral* - Česko (viz obr. dole vpravo)

Int'l Cartoon Exhibition Sisak MIKS 2019 „All About Movies“ - Chorvatsko

1. Prize – **Marco De Angelis (Itálie) viz vlevo!**
2. Prize – Keyvan Varesi (Irán)
3. Prize – Andrei Popov (Rusko)

Honorable Mentions:

1. Fredson Oliviera Silva (Brazílie); 2. Bernard Bouton (Francie); 3. Pablo Lopez (Uruguay); 4. Ali Ghanaat (Irán); 5. Igor Lukjančenko (Ukrajina); 6. Stefaan Provijn (Belgie).

9. Sejong Int'l C. C. SICACO 2019 - Korea

Téma: Hot x Cold + Free téma

Grand Prix: Didie Sri Widiyantu (Indonésie)

- Zlatá cena: Shahrokh Heidari (Francie)
 Stříbrná cena: Sepideh Famarzi (Irán)
 Stříbrná cena: Andrzej Krawczak (Polsko)
 Bronzová cena: Radko Oketic (Slovinsko)
 Bronzová cena: Huseyin Cakmak (Kypr)
 Bronzová cena: Ga Heon Kim (Korea)
 Bronzová cena: Yeo Joo Lee (Korea)

BCF3 Int'l Cartoon Exhibition- Indonésie

Téma *Winning Mental*.

Na 200 účastníků z 55 zemí poslalo na 750 děl do soutěže poněkud podivného názvu BCF3.

1. cena: **Milenko Kosanovič** - Srbsko **(viz obr. vpravo!)**
2. cena: Muhammad Nasir - Indonésie
3. cena: Valentin Družinin - Rusko

31. Int'l C. C. Olense Kartoennale - Belgie

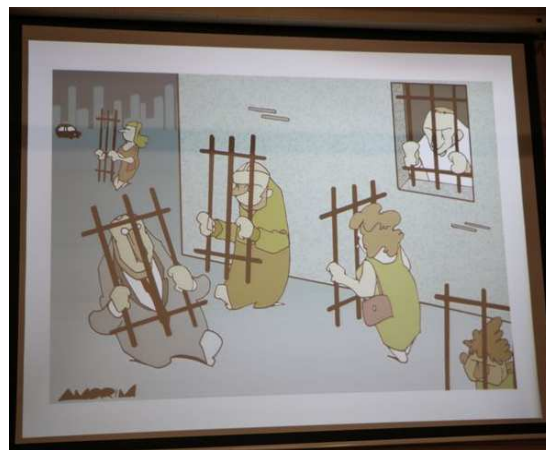
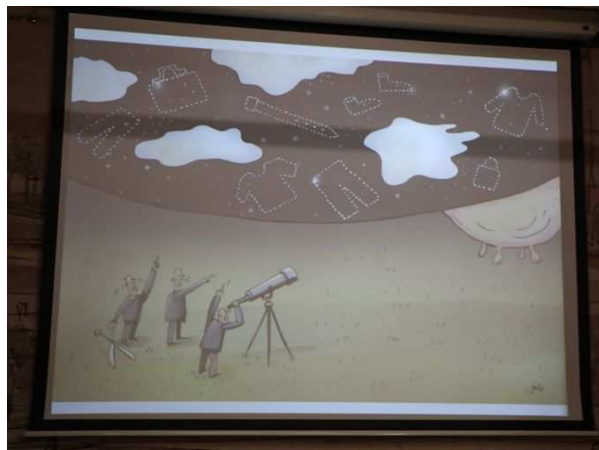
Hlavním tématem letošního roku byla „*Kůže: od skotu po kabelku*“. Celkem přišlo 1125 příspěvků od 380 karikaturistů z 52 různých zemí.

1. cena: Ali Ghanaat - Irán
2. cena: Jamal Rahmati - Irán
3. cena: Aliyeh Mazaheri - Irán **(viz foto vlevo dole)**
4. cena: Norbert Van Yperzeele - Belgie

Cena pro mladého autora: Kani Piriani - Irán
 Cena pro nejlepšího Belgičana: Wolfgang De Bont
 Cena Amnesty International

(na téma „*Lidé a myšlenky za mřížemi*“):

Carlos Amorim - Brazílie **(na fotce vpravo dole)**

Výstava **Olense Kartoennale** je otevřena v belgickém Olen až do 31. prosince 2019. Vítězné karikatury a mnoho dalších příspěvků jsou také v katalogu. Album lze zakoupit za 12 eur na recepci radnice.

Propozice / Čína, Belgie, Turecko, Rumunsko, Portugalsko, Polsko, Španělsko

Bienále mezinárodní portrétní karikatury "Tokio 2020" Hangzhou - Čína

Výstavní téma: *Mír, přátelství, humor, radost*

Deadline: 30. 12. 2019

Kontaktní informace: Adresa: 503-505, budova A, obchodní budova Dingan Dingdu, 68 Dingan Road, Shangcheng District, město Hangzhou, provincie Zhejiang, Čína

Kontaktní číslo: 86-571-85061123; Kontaktní osoba: Zhu Kai (mobilní telefon: 18058800172)

Int'l Cartoon Contest Golden Hat - Knokke-Heist, Belgie

Téma: *Participants are free to choose the theme of their entries.*

Deadline 30. 12. 2019

<http://caricaturque.blogspot.com/>

11. Tourism Cartoon Competition Eskişehir - Turecko

Téma: "*Letiště*"

Deadline 31. 12. 2019

<http://tourismcartoon.com/en/>

14. HumoDEVA International Cartoon Contest 2019 - Rumunsko

Téma: A: *Politika a politici*; B: *Vejce, kuřata, kohouti*; C: *Volné*

Deadline: 31. 12. 2019

Více: <http://caricaturque.blogspot.com/>

7. KalDer Bursa International Cartoon Contest - Turecko

Téma: „*Change is in the Essence*”

Deadline: 15. 1. 2020

Info: www.facebook.com/kalder.bursa social media account ; bursa@kalder.org

28. Golden Helmet Kruševac - Srbsko

Téma: „*Bridge*“ (*Most*)

Deadline: 25. 1. 2020

Info: <http://caricaturque>

3. School Cartoon Festival Tondela - Portugalsko

Téma: *Food* (*jídlo*)

Deadline: 31. 1. 2020

[http://caricaturque.blogspot.com/2019/0 ... rtoon.html](http://caricaturque.blogspot.com/2019/0...rtoon.html)
viewtopic.php?f=58&t=16007

World Press Cartoon Lisboa - Portugalsko

Téma: *Vtipy z roku 2019* (od 1. 1. do 31. 12)

Deadline: 31. 1. 2020

Info: Concurso Internacional World Press Cartoon Av. Ressano Garcia, 36 ,1º Dº 1070-237 Lisboa Portugal

XXII PortoCartoon 2020 - Portugalsko

Téma: *HUNGER, POVERTY AND INEQUALITIES*

Special Caricature Awards: *Chico Buarque* and *Albert Einstein*

Deadline: 31. 1. 2020

www.museudaimprensa.pt ; www.cartoonvirtualmuseum.org

Int'l Exhibition Satyrykon 2020 Legnica - Polsko

Téma:

Sekce I – *SOLITUDE*

Sekce II – *SATIRE & JOKE*

Deadline 3. 2. 2020 (date of the postmark)

Source: satyrykon.

